

ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • มิถุนายน 2014

เลย์เอาต์

คำตอบของ
คำถามสี่ข้อเกี่ยวกับ
ฐานะปุโรหิต, น. 18

เลือกความบันเทิงให้คุ้มกับ
เวลาของท่าน, น. 14

สร้างโซนในที่ซึ่ง
ท่านอยู่, น. 30

“บิดามีสิทธิอำนาจ
และหน้าที่รับผิดชอบ
ที่จะสอน ให้พร และ
จัดเตรียมศาสนพิธี
แห่งพระกิตติคุณ
ตลอดจนการคุ้ม-
ครองในด้านอื่น ๆ
ของฐานะปุโรหิตที่
จำเป็นแก่บุตรธิดา
ของตน เขาต้อง
แสดงออกให้บุตร
ธิดาเห็นความรัก
ความซื่อสัตย์ และ
การให้เกียรติผู้เป็น
มารดาเพื่อที่ลูก ๆ
จะเห็นได้ถึง
ความรักนั้น”

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์,
ประธานไครมอร์สสาวก
สิบสอง, “สิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้ารู้,”
เลียวไฮนา, พ.ศ. 2013, 7.

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:
การแรงงาน
โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: พระพันธกิจอัน
ศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์:
พระผู้ปฏิบัติศาสนกิจ

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายประกอบโดย เจอร์รี่ การ์น
ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายประกอบโดย แบรดลีย์ สเตล

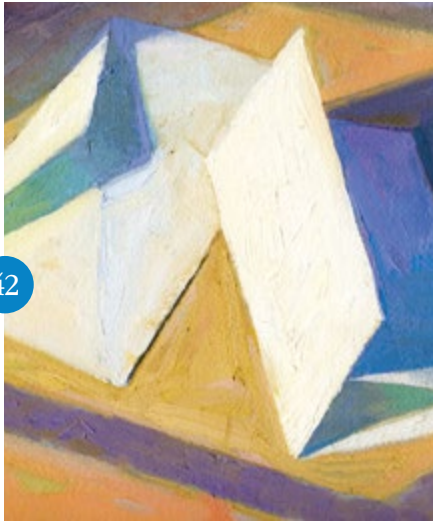
บทความพิเศษ

- 14 **สิ่งที่มีความค่า**
โดย แคเธอรีน เนลสัน
ปฏิสัมพันธ์ของเรากับเรื่องบันเทิง
สามารถเป็นการเลือกที่มีจุดประสงค์
และศักดิ์สิทธิ์ได้
- 17 **คุณพ่อคุณแม่แบบถอดปลั๊ก**
โดย แจน ฟินบอร์ฟ
เมื่อเราทำตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและ
มองดูลูก ๆ ของเรา เราจะปิด ถอดปลั๊ก
และตัดขาดจากสิ่งรบกวน
- 18 **พลังอำนาจฐานะปุโรหิต—มีให้ทุกคน**
โดย ลินดา เค. เบอร์ตัน
ฐานะปุโรหิตเป็นความไว้วางใจอัน
ศักดิ์สิทธิ์ที่ประทานให้เพื่อเป็นพรแก่
ชาย หญิง และเด็ก เพื่อที่เราจะได้อยู่
ด้วยกันเป็นครอบครัวกับพระเจ้า
ชั่วนิรันดร์
- 24 **ผู้บุกเบิกในทุกแผ่นดิน: วิสุทธิชน**
ยุคสุดท้ายในอิตาลี: มรดกแห่งศรัทธา
โดย ลีอา แม็คคลานาฮาน
การสร้างพระวิหารในอิตาลีเป็น
ผลพวงจากประวัติศาสตร์อันยาวนาน
ของวิสุทธิชนที่ซื่อสัตย์

- 30 **การเรียกให้เป็นเหมือนพระคริสต์**
โดย เอิลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
ถึงเวลาแล้วที่ต้องสถาปนาโซอัน
ในที่ซึ่งเราอยู่—แม้เราจะไม่ได้อยู่
ท่ามกลางบาบิโลนก็ตาม

ปกิณกะ

- 8 **เราพูดถึงพระคริสต์: พิศวงต่อ**
ความรักที่พระเยซูทรงมอบให้ผม
โดย ซีซาร์ ลิมา เอสกาเลนเต
- 10 **บ้านเรา ครอบครัวเรา:**
สิ่งท้าทายเป็นพร
โดย ราเชล แฮร์ริสัน
- 12 **ศาลาพยากรณ์พันธสัญญาเดิม:**
ชาโมเอล
- 13 **การสอน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน:**
ส่วนสิบและเงินบริจาค
- 38 **เสียงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย**
- 80 **จนกว่าเราจะพบกันอีก: พลังของ เมื่อ**
โดย เคลลีย์ หลุยส์ อูวารี
ภายใน 24 ชั่วโมง สามิถลินป่วยเจียนตาย
คำพูดหนึ่งคำทำให้เราสู้ต่อ

42

- 42** เดินตามเส้นทางแห่งความสุข
โดย อธิการเจราลด์ คูอสเซ
หลักธรรมสามข้อนี้สามารถช่วยให้
ท่านเป็นสถาปนิกออกแบบความสุข
ของตนเอง
- 47** แบ่งปันพระกิตติคุณออนไลน์
โดย มาเรีย มาสออนโร-ยักรราซิล
อาร์ตูโอ แอนดากา
ฉันอายุเสมอเกี่ยวกับความเชื่อของ
ตนเอง แต่เทคนิคใหม่ช่วยให้ฉัน
เปิดกว้างมากขึ้น

ดูว่าท่านจะหา
เลี้ยวที่ซ่อน
อยู่ในฉบับนี้
ได้หรือไม่
คำใบ้: อะไรอยู่
ในตาข่าย

57

- 48** สิทธิ์เสรีและคำตอบ: ตระหนักถึง
การเปิดเผย
โดย เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์
เพื่อการเติบโต เราต้องเรียนรู้ที่จะวางใจ
ความสามารถของเราในการเลือกอย่าง
ถูกต้อง
- 52** จะอย่างไรถ้าฉันไม่รู้สึกลึกถึง
การเผาไหม้ในทรวงอก
โดย ราเซล นีลเซ็น
ฉันไม่เคยรู้สึกถึงการเผาไหม้ในทรวงอก
นั่นหมายความว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์
ไม่ตรัสกับฉันอย่างนั้นหรือ
- 56** ทำตามการกระตุ้นเตือนเบา ๆ
คุณไม่มีวันรู้ว่าเมื่อใดการกระตุ้นเตือน
เบา ๆ จะส่งผลอย่างกว้างขวาง
- 57** พรสำหรับน้องชายผม
โดย เจสซี โจนส์
น้องชายผมประสบอุบัติเหตุรถ
มอเตอร์ไซด์และอยู่ในโรงพยาบาล
ผมรู้สึกกังวลมาก
- 58** คำถามและคำตอบ
ฉันควรนึกถึงอะไรในช่วงศีลระลึก
- 60** เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน:
ส่วนสิบให้ความเข้มแข็งภายใน
โดย เอ็ดเดอร์แอนโธนี่ ดี. เพอร์กินส์
การจ่ายส่วนสิบของท่านจะช่วยให้
ท่านเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงรักษาสัญญา
ทั้งหมดของพระองค์
- 62** พบทางกลับเข้ามาในศาสนจักร
โดย ดัก โบแย็ค
ผมเคยคิดว่าผมไม่ต้องการศาสนจักร
จนกระทั่งการเดินทางและส่วนสิบ
สอนผมอีกอย่าง
- 63** โปสเตอร์: ทำลายไม่ได้

66

- 64** พรสำหรับคุณแม่
โดย ซูซาน บาร์เรตต์
คุณแม่ปวดหลัง รูเบ็นจะช่วยได้อย่างไร
- 66** พยานพิเศษ: ฉันจะเป็นเหมือน
ผู้สอนศาสนาได้อย่างไรเวลานี้
โดย เอ็ดเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
- 67** ลูกแกะคารวะ
โดย เอ็ดเดอร์สก็อตต์ ดี. ไวทิงก์
ข้าพเจ้าต้องการแสดงความคารวะเพื่อ
จะได้สติเกอร์ แต่ข้าพเจ้าได้บางอย่าง
ดียิ่งกว่านั้น
- 68** เพื่อนทั่วโลก: ฉันซื้อลอเรตนา
จากอิตาลี
โดย เอ็ม เจน เลวิตต์
- 70** เล่นตุ๊กตาคระดาศ: มัสซิโมจากอิตาลี
- 71** ทำตามพระเยซู: ช่วยเหลือผู้อื่น
- 72** สร้างเสียงเพลงในยูกันดา
โดย เดวิด ดิกสัน
การนำเพลงต่อหน้าทุกคนอาจเป็น
เรื่องน่ากลัว แต่จอร์จไม่กลัว!
- 74** นำปฐมวัยกลับบ้าน: ศาสนพิธีฐานะ
บุโรหิตและงานพระวิหารเป็นพรแก่
ครอบครัวของฉัน
โดย เจนนิเฟอร์ แมตตี้
- 76** หน้ะของหนู
- 78** สำหรับเด็กเล็ก
- 81** ภาพศาสดาพยากรณ์:
กอร์ดอน บี. ینگคัลลีย์

มิถุนายน 2014 ปีที่ 20 เล่มที่ 6

เลเฮโฮนา 10986 – 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โอมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อาयरริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

โค้วรัมอัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ตีลสัน เอช. โอคัส, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. สแตล, เจฟฟรีย์ อาร์. สโกลแลนด์, เดวิด เอ. เบตนาร์, เควินทีน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เกรก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: โซเซ แอล. ฮาลอนโซ, เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์, เซียน เอ็ม. โบเวน, สแตนลีย์ จี. เอลลิส, คริสทอฟเฟอร์ โกลเด็น

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนต์ เอ. วอห์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์ร

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริททานีย์ บัตตี, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลิตตัน, มินดี้ ไรซ์ ฟรีดแมน, ลอรี ฟูลเลอร์, การ์เวตต์ เอส. การ์ฟ, ลารีน พอร์เตอร์ กอนด์, เจนนิเฟอร์ เกซ โจนส์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอต์เคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์กีย์, แจน ฟินบอร์ฟ, ริชาร์ด เอ็ม. โรมนีย์, พอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์ธา วิลสัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คุกเซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แคตตี อาร์. ฟิตเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์ส, เฟย์ พี. แอนดรูว์ส, แมนดี้ เอ็ม. เบนท์ลีย์, ซี. คิมบัส บอดด์, โธมัส ซอลต์, เนด โจนส์, คอลสัน ซิงคิลล์, เอริก พี. จอห์นสัน, ซูซาน ลอเพเร็น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบินสัน, แบรด เทียร์, เค. นิคอล วอลเคินฮอร์สต์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ เนเบเกอร์ อูห์

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: เควิน ซี. แบงคัส, คอนนี ไบรอร์ฟ บริดจ์, จูลี เบอร์ดัตต์, ไบรอัน ดับเบิลยู. กีกี, เดนนิส เคอร์บี้, จินนี่ เจ. นิลสัน, ภายหลัง แทตเทอเพอร์รี่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เกรก เค. เซตจิวด

ผู้อำนวยการการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์เฉลิม

เลเฮโฮนา (ISSN 1521-4761) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัตราค่าสมาชิกในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสาร เลเฮโฮนาของอัครสาวก/สาขา หรือส่งใบสมัครไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถนนพรูวิตต์ใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org; ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลเฮโฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เข็มทิศ” หรือ “เครื่องชี้ทาง”) จัดพิมพ์ในภาษาอังกฤษแบบเนีย ฮาร์เวย์ บิสลาม่า บัลแกเรีย กัมพูชา เซบู จีน จีน (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี โอลันด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาส เกาหลี สโลวีเนีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สเปน เนเธอร์แลนด์ สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตาฮีตี ไทย ตองกา ยูเครน อุรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2014 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน *เลเฮโฮนา* ไว้ใช้ที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: co-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: June 2014 Vol. 20 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 1521-4761) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสร้างสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้สำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว แนวคิดสองประการมีดังนี้

“พลังอำนาจฐานะปุโรหิต—มีให้ทุกคน”

หน้า 18: ก่อนการสังสรรค์ในครอบครัว

ให้อ่านคำถามสี่ข้อที่ซิสเตอร์เบอร์ตันถาม

ในบทความนี้ นำโคมไพอันเล็กมาที่การ

สังสรรค์ในครอบครัว (ไม่ต้องเสียบบล็อก)

ให้สมาชิกครอบครัวแต่ละคนลองเปิดโคมไฟ

เปรียบไฟฟ้าที่ต้องใช้เพื่อให้โคมไฟทำงาน

กับพลังอำนาจฐานะปุโรหิต เสียบบล็อกและ

เปิดโคมไฟ จากนั้นสนทนาว่าเราทุกคนได้

ประโยชน์อย่างไรจากแสงโคมไฟหรือพลัง

อำนาจฐานะปุโรหิต ให้สมาชิกครอบครัว

พิจารณาด้านต่าง ๆ ที่ฐานะปุโรหิตเป็นพร

แก่พวกเขา ท่านอาจจะเริ่มท่อนข้อพระคัมภีร์

ใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 84 ที่ซิสเตอร์

เบอร์ตันขอให้เราท่องจำ

“ความคิดที่ฉลาดของวิลส์” หน้า 78: ท่าน

อาจจะเริ่มโดยร้องเพลง “ฉันขอบมองดูพระ-

วิหาร” (*หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 99) หรือ

เพลงอื่นเกี่ยวกับพระวิหาร อ่านบทความนี้

กับครอบครัวและสนทนาวาเหตุใดพระวิหาร

จึงสำคัญ ให้สมาชิกครอบครัวแต่ละคนวาด

รูปพระวิหาร อาจจะเป็นพระวิหารที่ใกล้บ้าน

พวกเขามากที่สุด ท่านอาจจะแขวนภาพวาด

และรูปหน้า 79 ไว้ในบ้านให้ทุกคนมองเห็น

ทุกวัน พูดคุยกันว่าความเห็นภาพพระวิหาร

สามารถเตือนใจเราให้ตัดสินใจทำตนมีค่าควร

เข้าพระวิหารได้อย่างไร

ในภาษาของท่าน

เลเฮโฮนา และสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ของศาสนจักรมีให้อ่านหลายภาษาที่ languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

การเรียก, 72

ครอบครัว, 10, 17

ความเคารวะ, 67

ความสุข, 42

ความหวัง, 80

คุณค่าส่วนบุคคล, 42

งานเผยแผ่ศาสนา, 24, 30,

47, 66

เงินบริจาคอดอาหาร, 13, 60

ขัดใจ (การ), 8, 58

เชื้อพึง (การ), 18, 56

ไซอัน, 30

ฐานะปุโรหิต, 18, 64, 74

ดนตรี, 72

แต่งงาน (การ), 10

ประวัติครอบครัว, 4, 6, 38

เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ),

24, 62

เปิดเผย (การ), 18, 41, 48,

52, 56

ผู้บุกเบิก, 24

พระคำแห่งปัญญา, 40

พระบัญญัติ, 30

พระเยซูคริสต์, 7, 8

พระวิญญาณบริสุทธิ์, 48, 52,

56, 67

พระวิหาร, 10, 24, 74, 78

พันธสัญญาเดิม, 12

ภาวะซึมเศร้า, 39

รับใช้ (การ), 71, 72

ศรัทธา, 80

ศาสตพยากรณ์, 12, 41, 81

ศีลระลึก, 8, 58

สวดอ้อนวอน (การ), 48

ส่วนสิบ, 13, 60, 62

สิทธิ์เสรี, 14, 48

สื่อ, 14, 17, 47

อุทิศถวาย (การ), 14

อังกิลี, กอร์ดอน บี, 81

โดย ประธาน
โธมัส เอส. มอนสัน

การเร่ง งาน

ท่านทราบหรือไม่ว่าศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูมีอายุ 98 ปีก่อนจะมีสแตค 100 แห่ง แต่ไม่ถึง 30 ปีให้หลัง ศาสนจักรจัดตั้งสแตคที่ 200 และเพียงแปดปีหลังจากนั้นศาสนจักรมีมากกว่า 300 สแตค ปัจจุบันเรามีสแตคที่เข้มแข็งมากกว่า 3,000 แห่ง

เหตุใดการเติบโตนี้จึงเกิดขึ้นในอัตราที่เร็วมาก เพราะมีคนรู้จักเรามากขึ้นใช่ไหม เพราะเรามีโบสถ์ที่สวยงามใช่ไหม

สิ่งเหล่านี้สำคัญ แต่เหตุผลที่ศาสนจักรกำลังเติบโตในปัจจุบันคือพระเจ้าเคยรับสั่งไว้ว่าศาสนจักรจะเติบโต ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา พระองค์ตรัสว่า “ดูเถิด, เราจะเร่งงานของเราเมื่อถึงเวลา”¹

เราในฐานะลูกทางวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์ถูกส่งมาแผ่นดินโลกเวลานี้เพื่อมีส่วนร่วมในการเร่งงานอันสำคัญยิ่งนี้

ตามความรู้ของข้าพเจ้า พระเจ้าไม่เคยรับสั่งว่างานของพระองค์จำกัดอยู่เพียงชีวิตมรรตัย แต่งานของพระองค์ครอบคลุมถึงนิรันดร์ ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระองค์ทรงกำลังเร่งงานของพระองค์ในโลกวิญญาณ ข้าพเจ้าเชื่อเช่นกันว่าพระเจ้าทรงกำลังเตรียมวิญญาณมากมายให้รับพระกิตติคุณผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ที่นั่น งานของเราคือค้นหาคนตายของเรา จากนั้นจึงไปพระวิหารและประกอบศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์เพื่อคนที่อยู่หลังม่านจะมีโอกาสเช่นเดียวกับเรา

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ทุกคนในโลกวิญญาณมีงานรัดตัว ประธานบรีคัม ยังก์ (1801–1877) กล่าวว่า “เขาทำอะไรกันที่นั่น เขากำลังสั่งสอน สั่งสอนตลอดเวลา และเตรียมทางเพื่อ

เราจะเร่งทำงานของเราในการสร้างพระวิหารที่นี่และที่อื่น ๆ”²

แต่งงานประวัติครอบครัวไม่ง่าย สำหรับท่านทั้งหลายจากสแกนดิเนเวีย ข้าพเจ้ารู้สึกคับข้องใจเช่นเดียวกับท่าน ตัวอย่างเช่น ในสายสวีเดนของข้าพเจ้า ชื่อคุณปู่ของข้าพเจ้าคือ เนลส์ มอนสัน แต่ชื่อคุณปู่ทวดไม่ใช่มอนสันเลย หากเป็น มอนส์ โอคีสัน ชื่อคุณพ่อของมอนส์คือ โอคี พีเตอร์สัน และชื่อคุณพ่อของโอคีคือ ปีเตอร์ มอนสัน—กลับไปที่ย้อนอีกครั้ง

พระเจ้าทรงคาดหวังให้ท่านและข้าพเจ้าทำงานประวัติครอบครัวของเราให้ดี ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งแรกที่เราต้องทำหากเราจะทำงานของเราให้ดีคือมีพระวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์สถิตกับเรา เมื่อเราดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมเท่าที่เรารู้ว่าจะดำเนินชีวิตอย่างไร พระองค์จะทรงเปิดทางให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในพรที่เราแสวงหาอย่างจริงจังด้วยความขยันหมั่นเพียร

เราจะทำผิดพลาด แต่ไม่มีใครสามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญในงานประวัติครอบครัวได้โดยไม่เป็นมือใหม่มาก่อน ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องรับทำงานนี้ และเราต้องเตรียมปิ่นขึ้นเขาบ้าง นี่ไม่ใช่ภารกิจที่ง่าย แต่พระเจ้าทรงมอบให้ท่านทำ และพระองค์ทรงมอบให้ข้าพเจ้าทำ

ขณะที่ท่านทำงานประวัติครอบครัว ท่านจะพบว่าตัวท่านกำลังพบกับอุปสรรค และท่านจะพูดกับตนเองว่า “ฉันทำอะไรไม่ได้อีกแล้ว” เมื่อท่านมาถึงจุดนั้น จงคุกเข่า ทูลขอพระเจ้าให้ทรงเปิดทาง และพระองค์จะทรงเปิดทางให้ท่าน ข้าพเจ้าเป็นพยานว่านี่คือความจริง

พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักบุตรธิดาของพระองค์ในโลกวิญญานมากเท่ากับที่พระองค์ทรงรักท่านและข้าพเจ้า ในเรื่องงานการช่วยคนตายของเราให้รอด ศาสตราจารย์จอห์น เอฟ. สมิธกล่าวว่า “และบัดนี้ขณะที่จุดประสงค์อันยิ่งใหญ่ของพระผู้เป็นเจ้ารีบเร่งไปสู่ความสำเร็จ และเรื่องต่าง ๆ ที่ศาสตราจารย์พูดไว้จะบังเกิดสัมฤทธิ์ผล ขณะที่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้รับการสถาปนาบนแผ่นดินโลก และสิ่งต่าง ๆ กลับคืนสู่ระเบียบที่มีมาแต่โบราณ พระเจ้าทรงสำแดงหน้าที่และสิทธิพิเศษนี้ให้ประจักษ์ต่อเรา”³

การสอนจากข่าวสารนี้

นี้ ถึงเรื่องที่ท่านชื่นชอบจากประวัติครอบครัวของท่านและเล่าเรื่องนี้กับคนที่ท่านไปเยี่ยม ท่านอาจต้องการใช้คำถามจากข่าวสารของฝ่ายประธานสูงสุดในหมวดเด็ก (หน้า 6) เพื่อกระตุ้นคนที่ท่านเยี่ยมให้แบ่งปันเรื่องราวของพวกเขา ท่านอาจจะอ่านหลักคำสอนและพันธสัญญา 128:15 และสนทนาความสำคัญของการประกอบศาสนพิธีพระวิหารแทนบรรพชนของเรา

เกี่ยวกับบรรพชนของเราผู้ล่วงลับไปโดยไม่มีความรู้เรื่องพระกิตติคุณ ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ (1838–1918) ประกาศว่า “โดยผ่านความพยายามของเราเพื่อเห็นแก่พวกเขา โศแห่งพันธนาการจะหลุดไปจากพวกเขา และความมืดที่ล้อมรอบคนเหล่านั้นจะจางหายไป เพื่อความสว่างจะฉายส่องไปยังพวกเขาและในโลกวิญญานพวกเขาจะได้ยินถึงงานที่ลูกหลานได้ทำแทนพวกเขาที่นี่ และจะขึ้นชมยินดีกับท่านที่ได้ปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้”⁴

มีบุตรธิดาทางวิญญานหลายต่อหลายล้านคนของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ไม่เคยได้ยินพระนามของพระคริสต์ก่อนจะสิ้นชีวิตและไปในโลกวิญญาน แต่เวลานี้มีคอนสอนพระกิตติคุณแก่พวกเขาแล้วและพวกเขากำลังรอวันที่ท่านและข้าพเจ้าจะทำการค้นคว้าที่จำเป็นเพื่อแผ้วถางทางให้เราสามารถเข้าไปในพระนิเวศน์ของพระเจ้าและทำงานให้พวกเขา งานที่พวกเขาทำเองไม่ได้

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าจะประทานพรเราเมื่อเราอมรับและขานรับการทำทายนี้นี้ ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:73
2. คำสอนของประธานศาสนจักร: บริกัม ยัง (1997), 314.
3. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 441.
4. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิธ (1998), 273.

ฉันจะชอบทำดัชนีได้หรือ

โดย เอ็มมา อาบิล โตเลโด ชิสเนรอส

ดิฉันร่วมทำเป้าหมายของสเคคในการทำดัชนี 50,000 ชื่อตอนแรกไม่ใช่เรื่องง่ายเลย หลายครั้งชุดข้อมูลที่ดิฉันดาวน์โหลดมีลายมืออ่านยาก และบางครั้งดิฉันก็อยากส่งกลับคืนและดาวน์โหลดข้อมูลชุดใหม่ แต่แล้วก็นึกขึ้นได้ว่าถ้าทุกคนคิดแบบนั้น ชุดข้อมูลเหล่านี้คงไม่มีใครทำ ดิฉันนึกภาพออกว่ามีคนต่อแถวหลายแถวรอในโลกริเวณ ดิฉันจึงตัดสินใจว่าจะพยายามอ่านชื่อเหล่านั้นให้ได้และคัดลอกให้ถูกต้องต่อไป

ดิฉันเรียนรู้ที่จะรักคนเหล่านั้น ดิฉันเข้าใจว่าพวกเขาต้องการ

ความช่วยเหลือจริง ๆ และเราจำเป็นต้องช่วยพวกเขา ดิฉันเข้าใจดีขึ้นว่าแผนอันสมบูรณ์แบบของพระบิดาบนสวรรค์คำนึงถึงทุกคนเมื่อเราทำตามการตลใจและคำแนะนำจากผู้นำที่ทรงเลือกไว้ เรา

จะเห็นพระเมตตาและความรักอันไร้ขอบเขตของพระองค์ การทำดัชนีเป็นประสบการณ์ที่สวยงามสำหรับดิฉัน ดิฉันได้เห็นคุณค่าและรักหลายอย่างเกี่ยวกับประวัติครอบครัว ดิฉันได้ของขวัญอันล้ำค่าจากพระเจ้าเช่นกันโดยเชื่อฟังเรื่องง่าย ๆ อย่างเช่นมีส่วนร่วมในการทำดัชนี

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเวรากลูช เม็กซิโก

เด็ก

รู้เรื่องราวของท่าน

คณพ่อกุณแม่และปู่ย่าตายายของท่านเคยมีเรื่องผจญภัยมากมาย—บางเรื่องท่านไม่รู้ด้วยซ้ำ! บางเรื่องจะทำให้ท่านหัวเราะ และสามารถช่วยให้ท่านมีศรัทธาในพระบิดาบนสวรรค์ แต่บางครั้งผู้ใหญ่ก็รู้สึกอาย ใช้คำถามเหล่านี้ช่วยให้พวกเขานึกถึงเรื่องราวสุดโปรดบางเรื่องและจดหรือวาดรูปประกอบคำตอบ

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและทูลขอให้รู้ว่าแบ่งปันอะไร การเข้าใจพระชนม์ชีพและพระพันธกิจของพระเจ้าช่วยให้รอดจะเพิ่มพูนศรัทธาของท่านในพระองค์และเป็นพรแก่คนที่ท่านดูแลผ่านการเยี่ยมสอนอย่างไร ดูข้อมูลเพิ่มเติมที่ reliefsociety.lds.org

พระพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ ของพระเยซูคริสต์: พระผู้ปฏิบัติศาสนกิจ

นี่เป็นส่วนหนึ่งของชุดข่าวสารการเยี่ยมสอนที่เน้นพระพันธกิจด้านต่าง ๆ ของพระเจ้าช่วยให้รอด

ขณะที่เราปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่น เรากลายเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นแบบอย่างสำหรับเรา ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวว่า “มีคนชัดเจน...อยู่รอบข้างเรา ... เราคือพระหัตถ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกโดยมีพระบัญญัติให้รับใช้และให้กำลังใจบุตรธิดาของพระองค์”¹

ลินดา เค. เบอร์ดัน ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญสอนดังนี้ “เราทุกคนสามารถฝึกเป็นเหมือนพระเจ้าช่วยให้รอดขณะที่เรารับใช้บุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า เพื่อช่วยให้เรา [ปฏิบัติศาสนกิจต่อ] กันได้ดีขึ้น ดิฉันใคร่ขอแนะนำให้จดจำคำเหล่านี้ ‘สังเกตก่อน แล้วรับใช้’... ขณะที่ทำเช่นนั้น เรากำลังรักษาพันธสัญญา และการรับใช้ของเรา เช่นเดียวกับการรับใช้ของประธานมอนสันจะเป็นหลักฐานยืนยันการเป็นสานุศิษย์ของเรา”²

เราสามารถสวดอ้อนวอนทุกเช้าเพื่อให้มองเห็นโอกาสรับใช้ผู้อื่น “พระบิดาบนสวรรค์จะทรงนำทางท่าน และเหล่าเทพจะช่วยเหลือท่าน” เดวิด แอล. เบค ประธาน

เยวชนชายสามัญกล่าว “ท่านจะมีพลังความสามารถในการเป็นพรแก่ชีวิตและช่วยจิตวิญญาณให้รอด”³

จากพระคัมภีร์

มัทธิว 20:25–28; 1 นิไฟ 11:27–28;
3 นิไฟ 28:18

อ้างอิง

1. ดู โรมัส เอส. มอนสัน, “วันนี้ฉันทำอะไรให้ใครบ้าง” *เลียวไนนา*, พ.ย. 2009, 104.
2. ลินดา เค. เบอร์ดัน, “สังเกตก่อน แล้วรับใช้,” *เลียวไนนา*, พ.ย. 2012, 78.
3. เดวิด แอล. เบค, “หน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ของท่านในการปฏิบัติศาสนกิจ,” *เลียวไนนา*, พ.ค. 2013, 56.
4. ลูซี่ มิเชลล์ สมิธ, ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 36–37.
5. จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ, ใน *Daughters in My Kingdom*, 77.

ศรัทธา ครอบคลุ
การบรรเทาทุกข์

จากประวัติศาสตร์ของเรา

ที่การประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ปี 1856 ประธานบริคัม ยังก์ (1801–1877) ประกาศว่าผู้บุกเบิกรถลากยังคงข้ามทุ่งราบกันอยู่และทุกคนต้องช่วยรวบรวมเสบียงให้พวกเขาทันที ลูซี่ มิเชลล์ สมิธเขียนว่า เหล่าสตรี “ถอดเปตติโค้ด [กระโปรงชั้นในตัวใหญ่] ถุงห่อ และทุกอย่างที่พวกเธอให้ได้ตรงนั้นในแทเบอร์นาเคิลและนำไปกองไว้ในเกวียน”

เมื่อผู้บุกเบิกที่ได้รับการช่วยชีวิตทยอยมาถึงซอลท์เลคซิตี ลูซี่เขียนว่า “ดิฉันไม่เคยเกิด...ความสนใจในการทำงานใดที่เคยทำในชีวิตมากเท่ากับได้เห็นความรู้สึกร่วมเพรียงกันในหมู่คนของเรา ดิฉันเพียงแค่ออกเข้าไปในร้านและบอกสิ่งที่ต้องการ ถ้าหากต้องการเสื้อผ้า พวกเขาจะวัดและตัดให้ทันทีโดยไม่คิดเงิน”⁴

ประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ (1870–1951) กล่าวถึงการปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่นดังนี้ “ความสุหนิ์นทร์ของเราจะเป็นไปในสัดส่วนตามวิธีที่เราอุทิศตนช่วยเหลือผู้อื่น”⁵

พิจารณาสิ่งนี้

1. การสวดอ้อนวอนสามารถนำเราให้เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าได้อย่างไร
2. การปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่นช่วยให้เรารักษาพันธสัญญาของเราได้อย่างไร

พิศวงต่อความรักที่ พระเยซูทรงมอบให้ผม

โดย ซีชาร์ ลิมา เอสกาเลนเต

วันอาทิตย์วันหนึ่งก่อนการประชุมศิลา
ระลึก อธิการเดินมาหาผมและถาม
ว่า “คุณจะช่วยเราให้พระศิลาระลึกได้ไหม
ครับ” ผมตอบว่าได้ครับ

ผมไปหยิบหนังสือเพลงสวดแล้วล้าง
มือก่อนมานั่งที่โต๊ะศิลาระลึก ผมเปิด
หนังสือเพลงสวด และเพลงแรกที่ผมเห็น
คือ “ฉันเฝ้าพิศวง” (*เพลงสวด*, บทเพลงที่
89) การประชุมยังไม่เริ่ม ผมจึงเริ่มอ่าน
บรรทัดแรก “ฉันเฝ้าพิศวงต่อความรัก
พระเยซูให้ฉัน” ทันใดนั้นความรู้สึกก็กรัก
อย่างสุดซึ้งก็เปี่ยมล้นในใจผม

คืนก่อนผมอ่านในพระคัมภีร์ไบเบิล
เกี่ยวกับบ้านปลายพระชนม์ชีพของพระเยซู
คริสต์—หลายตอนเกี่ยวข้องกับพระกระยา-
หารมื้อสุดท้าย สวนเทศน์ การสิ้นพระ-
ชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์
ผมนึกภาพพระเยซูทรงถูกทรมาน ถูกเขียน
และถูกผู้สังหารพระองค์เยาะเย้ย ผมนึก
ภาพพระเยซูทรงพลีพระชนม์ชีพเพื่อการ
ชดใช้ในสวนเกตเซมนีขณะที่เหล่าสาวก
ของพระองค์นอนหลับ

ผมตระหนักว่าผมกำลังจะให้พระชนม์บัง
และน้ำซึ่งเป็นเครื่องหมายแทนพระวรกาย
และพระโลหิตของพระองค์ ศิลาระลึกช่วย
ให้เราได้ต่อพันธสัญญาที่เราได้เมื่อครั้งรับ

บัพติศมาว่าเราจะระลึกถึงพระองค์ตลอด
เวลา รักษาพระบัญญัติของพระองค์ และ
รับพระนามของพระองค์

เมื่อการประชุมศิลาระลึกเริ่ม ความคิด
ทั้งหมดนี้อยู่ในหัวผม ผมรู้สึกอย่างลึกซึ้ง
ว่าพระเยซูทรงทนทุกข์ในความเจ็บปวด
อย่างเหลือเชื่อจนเราไม่อาจเข้าใจได้ จาก
นั้นผมเกิดความคิดว่าพระองค์ทรงอดทน
ต่อทุกขเวทนาเพราะความรักที่พระองค์
ทรงมีต่อเรา—ต่อผม

ผมรู้สึกว่าพระเจ้าทรงรักผมมากจนผม
ไม่อาจล้นน้ำตาไว้ได้ ผมรู้สึกประหนึ่ง
ว่าผมไม่คู่ควรกับสิ่งที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรง
ทำเพื่อผม แต่ผมรู้สึกเช่นกันว่าความรัก
ที่ทรงมีให้ผมเป็นความรักที่บริสุทธิ์ เพื่อน
จะสละชีวิตเพื่อเพื่อนของเขา (ดู ยอห์น
15:13) เมื่อเพลงสวดศิลาระลึกเริ่ม ผมยืน
อยู่กับบราเดอร์อีกคนหนึ่งเพื่อเริ่มศาสน-
พิธี

เราเปิดผ้าปูโต๊ะสีขาวสวยงามที่คลุม

ประสบการณ์ชำระล้างทางวิญญาณ

“เพื่อให้ศิลาระลึกเป็นประสบการณ์ชำระล้างทางวิญญาณ
ในแต่ละสัปดาห์ เราต้องเตรียมตนเอง *ก่อน* มาที่การประชุม
ศิลาระลึก เราทำสิ่งนี้โดยตั้งใจละทิ้งงานประจำวันและหนันทนา-
การของเราไว้เบื้องหลัง ปล่องวางความคิดทางโลกและข้อ
กังวลต่างๆ เมื่อทำเช่นนี้ เราทำให้ความคิดและใจเรามีที่

ว่างเพื่อรับพระวิญญาณบริสุทธิ์...

“ขณะร้องเพลงสวดศิลาระลึก มีส่วนร่วมในคำสวดศิลาระลึก และรับส่วนสั-
ลักษณะที่แทนพระวรกายและพระโลหิตของพระองค์ เราแสวงหาร่วมกับการสวด
อ้อนวอนทูลขอการให้อภัยบาปและความผิดพลาดของเรา เรานึกถึงคำสัญญา
ที่เราทำและรักษาระหว่างสัปดาห์ก่อน เราทำคำมั่นสัญญาส่วนตัวอย่างเฉพาะ
เจาะจงว่าจะติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในสัปดาห์ที่จะมาถึง”

เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งโครัมมอัครสาวกสิบสอง, “รู้สำนึกตัว: ศิลาระลึก พระวิหาร
และการเสวยสละรับใช้,” *เสี้ยวสนา*, พ.ศ. 2012, 34.

ชนมบั๋ง ขณะถือชนมบั๋งผมรู้ว่าผมมีหน้าที่ฉีกชนมบั๋งอันเป็นส่วนหนึ่งของศาสนพิธี แต่ผมลังเล ชนมบั๋งแทนพระวรกายของพระคริสต์ ผมนึกถึงทหารกำลังทำร้ายพระเจ้า และผมไม่ต้องการฉีกชนมบั๋งเมื่อผมฉีกขึ้นแรกผมนึกถึงวิธีที่พวกเขาปฏิบัติต่อพระเยซูอย่างเจ็บปวดและอับยศอดสูก่อนพระองค์สิ้นพระชนม์—มงกุฎหนาม การเสียนดี และทุกขเวทนา น้ำตายังคงไหลอาบแก้มผมขณะเตรียมชนมบั๋ง

ต่อจากนั้นผมเกิดความคิดว่าเหตุการณ์อันแสนเจ็บปวดและน่าอับยศเหล่านี้จำเป็น สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงพลีพระชนม์ชีพเพราะความรักที่ทรงมีต่อผมและเราแต่ละคน

ผมเริ่มรู้สึกสงบมากและมีปีติ ผมค่อย ๆ บรรจงฉีกชนมบั๋งทุกชิ้นโดยรู้ว่าเราจะให้พรและทำให้สิ่งที่ผมถืออยู่ในมือศักดิ์สิทธิ์เพื่อจุดประสงค์พิเศษและเป็นเครื่องหมายแทนบางสิ่งที่มีค่า สวยงาม และไม่ธรรมดาอย่างยิ่ง ผมรู้สึกถึงความรับผิดชอบอัน

ใหญ่หลวงของการประกอบศาสนพิธีนี้เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการประชุมได้ต่อพันธสัญญากับพระเจ้าและรับพรแห่งการชดใช้

เมื่อเราฉีกชนมบั๋งเสร็จ ผมเห็นถาดเต็มไปด้วยชนมบั๋งที่เราฉีก ภาพนั้นน่าอัศจรรย์และงดงาม คู่ของผมกล่าวคำสวดอ้อนวอน ผมไม่เคยเข้าใจดี “เพื่อพวกเขาจะรับประทานในความระลึกถึงพระวรกายของพระบุตรของพระองค์” ชัดเจนเท่านี้มาก่อน (คพ. 20:77)

เมื่อผมรับส่วนชนมบั๋ง ผมรู้สึกถึงความรักของพระผู้ช่วยให้รอดอีกครั้ง ผมรู้สึกได้รับความคุ้มครอง อ่อนน้อมถ่อมตน และตั้งใจว่าจะทำสิ่งที่ถูกต้อง ผมต้องการสำรวจชีวิตผมและกลับใจจากทุกอย่างที่ผมทำผิด

ผมขอบพระทัยพระเยซูคริสต์สำหรับความรักที่ทรงมีต่อผม ผมขอบพระทัยที่เราได้รับพรแห่งการชดใช้ เพื่อรับการให้อภัยบาปและมีโอกาสกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเม็กซิโกซิตี เม็กซิโก

คำถามให้ไตร่ตรอง

ฉันจะทำอะไรได้บ้างระหว่างสัปดาห์เพื่อเตรียมรับศีลระลึกให้ดีขึ้น ฉันนึกถึงอะไรในช่วงศีลระลึก ฉันรู้สึกถึงการให้อภัยและได้รับการดลใจขณะรับศีลระลึกหรือไม่

สิ่งที่ท้าทายเป็นพร

โดย ราเชล แฮร์ริสัน

สิ่งที่ดิฉันคิดว่าเป็นเรื่องท้าทายของการ
แต่งงานในพระวิหารกลับกลายเป็นพร
พิเศษสุด

ดิฉันกำลังคุยกับเพื่อนที่ดีคนหนึ่งเกี่ยว-
กับพรของการแต่งงานในพระวิหาร
ดิฉันพูดติดตลกว่าดิฉันนึกพรออกเพียงไม่
กี่อย่าง แต่นึกการทำทายออกหลายอย่าง
“เหรือ” เธอพูด “แต่นั่นอาจจะ *เป็น* พรก็ได้
นะ!”

ดิฉันรู้ว่าเธอพูดถูก

การผึกในพระวิหารเป็นพรที่ช่วยให้
ดิฉันมองการแต่งงานและครอบครัวไปไกล
ถึงนิรันดร์ พันธสัญญาพระวิหารของดิฉัน
เป็น “แว่นตา” ที่ช่วยให้ดิฉันกับสามีมอง
เห็นทางเลือกตรงหน้าเราเสมอ แม้จะเป็น
สามีภรรยาหนุ่มสาวที่เพิ่งแต่งงานก็ตาม

การแต่งงานนำความรับผิดชอบ
สำคัญที่สุดบางอย่าง
ของชีวิตมาให้—และช่วงเวลาอัน
เปี่ยมปิติที่สุดบางช่วงของชีวิต
เราประสงค์จะได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับ
ช่วงเวลาอันเปี่ยมปิติที่ท่านมี
ในชีวิตแต่งงาน แบ่งปันเรื่องราว
ของท่านที่ liahona.lds.org (คลิก
“Submit Your Work”) หรืออีเมล
มาที่ liahona@ldschurch.org

มุมมองนิรันดร์

เราเริ่มชีวิตแต่งงานด้วยมุมมองนิรันดร์
และรู้สึกว่ามันหมายถึงเราไม่ควรยึดเวลา
การมีลูกหรือจำกัดลูก ๆ ที่รอมาอยู่กับครอบครัว
เรา สามีของดิฉันยังเรียนระดับอุดม
ศึกษาขณะครอบครัวเราเริ่มขยาย ตอน
ที่เขาทำงานเต็มเวลา เรามีลูกห้าคนพอดี
ดิฉันยังคงเรียนนอกเวลาเพื่อจะสามารถ
ดูแลลูก ๆ ที่บ้านได้ ดิฉันนวนึกถึงช่วงปี
แรก ๆ เหล่านั้นด้วยความพอใจ พวกเขา
เยี่ยมมาก! เราอยู่ในอพาร์ทเมนต์เล็ก ๆ
กับลูกสองคนอายุไม่ถึง 15 เดือน เลี้ยงชีพ
ด้วยรายได้จำกัดของนักศึกษาและกินเนื้อ
บด (แฮมเบอร์เกอร์) เป็นส่วนใหญ่

ดิฉันคิดว่าช่วงปีแรก ๆ เหล่านั้นเหมือน
เป็นปีผู้บุกเบิกของเรา—เรากำลังข้าม “ทุ่ง
ราบ” ของการเรียนมหาวิทยาลัย เริ่มต้น
ครอบครัว และเลี้ยงชีพด้วยเงินจำนวน
จำกัด ดิฉันรู้สึกคล้ายกันนิด ๆ กับสิ่งที่ผู้
ช่วยชีวิตคนหนึ่งของคุณะรถลากมารัดน
กล่าวถึงการเดินทางของพวกเขา “พวกเรา
ทุกคนรอดตายมาด้วยความรู้แน่ชัดว่า
พระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์เพราะเราคุ้น-
เคยกับพระองค์ในความลำบากสุดขีด
ของเรา”¹

ในสายตาของชาวโลก สิ่งที่เราเลือกทำ
ในช่วงแต่งงานปีแรก ๆ ไม่สมเหตุสมผลเอา
เสียเลย การเลื่อนเรียนจบออกไปเพื่อมีลูก
การเลี้ยงชีพด้วยรายได้ทางเดียว และการ

เสียสละสิ่งฟุ่มเฟือยบางอย่างอาจดูเหมือน
โง่เขลา แต่พระเจ้ารับสั่งกับอิสยาห์ว่า

“เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิด
ของเจ้า และทางของพวกเจ้าก็ไม่ใช่ทาง
ของเรา พระยาเวห์ตรัสดังนี้แหละ

“เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลก
อย่างไร ทางของเราก็กว้างกว่าทางของพวก
เจ้า และความคิดของเราก็กว้างกว่าความคิด
ของเจ้าอย่างนั้น” (อิสยาห์ 55:8–9)

การเสียสละเป้าหมายฝ่ายโลกเพื่อทำ
ตามพระประสงค์ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรง
มีต่อครอบครัวเราเป็นพรในชีวิตที่ทำให้เรา
นอนน้อม

เผชิญการทำทายเป็นกัน

เราอ่านในพระคัมภีร์หลักคำสอนและ
พันธสัญญาว่าคนที่ “เต็มใจยึดถือพันธ-
สัญญาของตนโดยการเสียสละ...พวกเขา
ได้รับการยอมรับจาก [พระเจ้า]

“เพราะเรา, พระเจ้า, จะทำให้พวกเขา
นำผลออกมาดังต้นไม้ที่ออกผลดกซึ่งปลูก
ไว้ในที่ดินดี, ข้างธารน้ำบริสุทธิ์, ซึ่งออกผล
ล้ำค่ามากมาย.” (คพ. 97:8–9) ลูกห้าคน
ของเราเป็นผลอันล้ำค่าของเรา พวกเขา
เป็นพรประเสริฐสุดของเราอย่างไม่ต้อง
สงสัย

ขณะหลายปีผ่านไป ดิฉันกับสามีประสบ
สิ่งท้าทายมากมายในชีวิตแต่งงาน และเมื่อ
นึกย้อนกลับไปดิฉันพูดได้เต็มปากเต็มคำ

ว่าดิฉันขอบคุณสำหรับสิ่งท้าทายเหล่านั้น พระเจ้าประทานพรเราด้วยการทดลองเพื่อขัดเกลาเราแต่ละคนและเพื่อช่วยให้เราหันมาหาพระองค์และชีวิตของเรา

การแต่งงานในพระวิหารเป็นพันธสัญญาสูงสุดของความสูงส่ง เมื่อรักษาพันธสัญญานี้ สิ่งนั้นย่อมนำเราไปถึงระดับสูงสุดในอาณาจักรสี่เหลี่ยม หรือชีวิตนิรันดร์ อันหมายถึงการเพิ่มพูนนิรันดร์ (ดู คพ. 131: 1-4) เพราะรางวัลอันยิ่งใหญ่ เราจึงควรคาดหวังให้การแต่งงานในพระวิหารพัฒนาเรา เปลี่ยนธรรมชาติวิสัยของเรา

เอ็ดเดอร์บรูซ ซี. ฮาเฟน สมาชิกเกียรตินิรันดร์แห่งสภาผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “เราอาจจะเริ่มแต่งงานเพื่อความสบายในตอนแรก แต่จากนั้นปัญหาจะตามมาเรื่อย ๆ หากเราพยายามแก้ปัญหาอย่างจริงจัง เราอาจไม่สบายเสมอไป แต่เราจะเติบโต ลงท้ายแล้วเราจะไม่ได้แต่งงานเพียงเพื่อความ

สบาย แต่เพื่อปิติสุข”² การแก้ปัญหาด้วยกันไม่สบายเสมอไป แต่นำปิติมาให้เราอย่างแท้จริง

การทำงานหนักและปิติ

การเป็นมารดาเป็นความบากบั่นซึ่งยากที่สุดที่ดิฉันเคยประสบ ก่อนมีลูก ดิฉันคิดว่าความเป็นแม่ส่วนใหญ่คงจะมีแต่ปิติ แม้จะไม่ตลอดเวลา—สอดแทรกด้วยการทำงานหนักสักช่วงสองช่วง แต่ดิฉันเข้าใจแล้วว่า มันตรงกันข้าม เพราะดิฉันเป็นหุ้นส่วนนิรันดร์กับสามี การเป็นบิดามารดาและชีวิตแต่งงานของเราจึงกลายเป็นห้องทดลองสำหรับการเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์ ความรับผิดชอบของการเป็นบิดามารดาในชีวิตนี้คล้ายคลึงกับการทำงานและจุดประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ “คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39) การเป็นภรรยา

และมารดาเรียกร้องความอดทน ความเข้มแข็ง และความรักเป็นอย่างยิ่ง การเป็นมารดากำลังช่วยให้ดิฉันเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้ามากขึ้นในธรรมชาติวิสัย ความปรารถนา และความเป็นไปได้

การฝึกในพระวิหารเป็นพรแก่ดิฉันในหลาย ๆ ด้านอย่างที่ดีฉันคาดไม่ถึง เป็นแหล่งพลังให้ดิฉันและเป็นความมั่นคงให้ลูก ๆ เป็นห่วงเชื่อมดิฉันกับบรรพชนและเป็นพรแก่ท่านเหล่านั้นเมื่อดิฉันทำงานพระวิหารให้ การแต่งงานในพระวิหารมีค่าควรแก่การเสียสละทุกอย่าง และดิฉันทราบว่าสิ่งนี้นำพรยิ่งใหญ่มาให้ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในนิวซีแลนด์

อ้างอิง

1. ฟรานซิส เว็บบสเตอร์, ใน วิลเลียม อาร์. พาลเมอร์, “Pioneers of Southern Utah,” *The Instructor*, พ.ศ. 1944, 217-18.
2. บรูซ ซี. ฮาเฟน, *Covenant Hearts: Marriage and the Joy of Human Love* (2005), 13.

ชาโมเอล

“ประสบการณ์ของเด็กชายชาโมเอลเมื่อท่านฮานรับเสียงเรียกจากพระเจ้า
เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าเสมอมา” —ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน

ยี่สิบห้าปีต่อมาของข้าพเจ้าเป็นหมัน เธอ
สวดอ้อนวอนขอบุตรชายที่พระวิหาร
โดยสาบานว่าจะยกเขาให้พระเจ้า พระผู้-
เป็นเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเธอ
เธอให้กำเนิดข้าพเจ้า ขณะข้าพเจ้ายังเด็ก
เธอพาข้าพเจ้าไปรับใช้พระองค์ในพระวิหาร
เอลีบุโรหิตที่นั่นดูแลและสอนข้าพเจ้า²

สมัยยังเด็ก คือนหนึ่งข้าพเจ้าได้ยินเสียง
เรียกชื่อ ข้าพเจ้าไปหาเอลีสามครั้ง แต่เขา
ไม่ได้เรียกข้าพเจ้า เขาบอกว่าพระเจ้าทรง
กำลังเรียกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทำตามคำแนะนำ
ของเอลีเมื่อได้ยินชื่อตนเองครั้งที่สี่และ
ฮานรับว่า “ขอตรัสเถิด เพราะผู้รับใช้ของ
พระองค์คอยฟังอยู่”³ พระเจ้าตรัสกับข้าพ-
เจ้า และเมื่อข้าพเจ้าโตขึ้น พระองค์ทรงอยู่
กับข้าพเจ้า พระองค์ทรงเรียกข้าพเจ้าเป็น
ศาสดาพยากรณ์ของพระองค์

เมื่อข้าพเจ้าอายุมากแล้ว ข้าพเจ้าแต่งตั้ง
บุตรชายทั้งหลายของข้าพเจ้าให้เป็นผู้วินิจฉัย

ของอิสราเอล พวกบุตรของข้าพเจ้าไม่ชอบ
ธรรม ด้วยเหตุนี้เหล่าผู้ใหญ่ของอิสราเอล
จึงขอให้ข้าพเจ้าตั้งคนเรื่อง
อันตรายของการมีกษัตริย์ แต่พวกเขายืน
กรานตามคำขอ พระเจ้าจึงทรงบัญชาว่า
ข้าพเจ้าควร “ฟังพวกเขา”⁴

พระเจ้าทรงส่งซาอูล—“หนุ่มใหญ่รูปงาม”⁵
มาให้ข้าพเจ้า—และข้าพเจ้าเจิมเขาเป็น “ผู้นำ
เหนืออิสราเอลประชากร”⁶ เขากลายเป็น
กษัตริย์ของคนเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อ
พระเจ้าทรงบัญชาซาอูลให้ทำลายคนอามาเลช
และทุกอย่างที่คนเหล่านั้นมี เขากลับไม่
เชื่อฟัง เขาไว้ชีวิตสัตว์ของคนอามาเลชและ
ถวายเป็นเครื่องบูชา ข้าพเจ้าสอนซาอูลว่า
“ที่จะเชื่อฟังก็ดีกว่าเครื่องสัตวบูชา และซึ่ง
จะเอาใจใส่ก็ดีกว่าไขมันของบรรดาแกะผู้”⁷

เนื่องด้วยการไม่เชื่อฟังของซาอูล พระเจ้า
จึงทรงบัญชาข้าพเจ้าให้เจิมกษัตริย์องค์ใหม่
จากบรรดาบุตรของเจสซี เจสซีส่งบุตรชาย

เจ็ดคนแรกมาให้ข้าพเจ้า แต่พระเจ้าไม่
ทรงเลือกพวกเขา⁸ พระเจ้าทรงเปิดเผย
แก่ข้าพเจ้าว่าดาวิดบุตรชายคนเล็กควร
เป็นกษัตริย์ ด้วยหน้าตาหรือรูปร่าง พี่ชาย
ของดาวิดอาจดูเหมือนกษัตริย์ในอนาคต
มากกว่า แต่พระเจ้าทรงเลือกเด็กชาย
เลี้ยงแกะคนนี้ให้นำผู้คนของพระองค์
จากประสบการณ์นี้ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่า
“พระยาเวห์ไม่ได้ทอดพระเนตรเหมือนที่
มนุษย์ดู เพราะมนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอก
แต่พระยาเวห์ทอดพระเนตรจิตใจ”⁹ ■

อ้างอิง

1. โฮมัส เอส. มอนสัน, “The Priesthood in Action,”
Ensign, พ.ย. 1992, 47.
2. คู 1 ชาโมเอล 1–2.
3. 1 ชาโมเอล 3:10.
4. 1 ชาโมเอล 8:22.
5. 1 ชาโมเอล 9:2.
6. 1 ชาโมเอล 9:16.
7. 1 ชาโมเอล 15:22.
8. คู 1 ชาโมเอล 16:10.
9. 1 ชาโมเอล 16:7.

ส่วนสิบและเงินบริจาค

โดยการจ่ายส่วนสิบและเงินบริจาค
เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงรักษา
สัญญาของพระองค์

ในบทความหน้า 60–61 ของฉบับนี้
เอดเดอร์แอนโรนี ดี. เพอร์กินส์ แห่งสวาก
เจดิลบเล้าว่าการจ่ายส่วนสิบก่อนใช้เงินที่
ท่านได้มาในสมัยเด็กสอนท่านให้แยกแยะ
ระหว่างความต้องการกับความจำเป็น

เอดเดอร์เพอร์กินส์กล่าวว่าเมื่อรักษา
พระบัญญัติข้อนี้ “ศรัทธาของข้าพเจ้าแรง
กล้ามากขึ้นและความปรารถนาจะรักษา
พระบัญญัติข้ออื่น [ของพระเจ้า] แรงกล้า
มากขึ้นเช่นกัน” ท่านปฏิบัติหลักธรรมที่
สอนไว้ใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน*:
“เจตคติของท่านสำคัญต่อการจ่ายส่วนสิบ
... จงยินดีจ่ายด้วยใจที่น้อมขอบพระทัย”
([2011], 38)

คำแนะนำสำหรับการสอนเยาวชน

- เยาวชนสามารถเรียนรู้ได้บ่อยครั้ง
จากแบบอย่างของผู้อื่น ดู “พรของ
ส่วนสิบ” (เลียวโนนา, มี.ค. 2013, 26)
เพื่ออ่านเกี่ยวกับคนห้าคนที่ได้รับพร
เพราะพวกเขาจ่ายส่วนสิบ สนทนา
ว่าส่วนสิบเป็นพรแก่ครอบครัวท่าน

อย่างไร ท่านอาจต้องการพูดคุยเช่น
กันว่าส่วนสิบและเงินบริจาคเป็นพร
แก่สมาชิกทุกคนของศาสนจักรอย่างไร

- พิจารณาอ่านหัวข้อเรื่องส่วนสิบและ
เงินบริจาคใน *เพื่อความเข้มแข็งของ
เยาวชน* (หน้า 38–39) ด้วยกัน ท่าน
อาจจะสนทนาว่าการอดอาหารและ
เงินบริจาคอดอาหารสัมพันธ์กัน
อย่างไรและครอบครัวท่านจ่ายเงิน
บริจาคอดอาหารอย่างไร

คำแนะนำสำหรับการสอนเด็ก

- พิจารณาใช้การสาธิตต่อไปนี้: วาง
เหรียญ 10 เหรียญไว้บนโต๊ะ ถาม
สมาชิกครอบครัวว่าพวกเขาจะรู้สึก
อย่างไรถ้าท่านจะให้พวกเขาเก้า
เหรียญและท่านจะเก็บไว้เพียง
เหรียญเดียวเพื่อช่วยสร้างอาณาจักร
ของพระเจ้า พวกเขาเต็มใจยอมรับ
ข้อเสนอดังกล่าวหรือไม่ จากนั้นท่าน
อาจจะอธิบายความคล้ายคลึงกัน
ระหว่างสถานการณ์นี้กับกฎส่วนสิบ
- ท่านอาจจะใช้หมวด “สำหรับเด็กเล็ก”
ใน *เลียวโนนา* สิงหาคม 2011 (หน้า
70–72) ซึ่งมีประสบการณ์จากชีวิต

พระคัมภีร์เกี่ยวกับหัวข้อนี้

เลวีนิติ 27:30, 32

เฉลยธรรมบัญญัติ 26:12

เนหะมีย์ 10:38

มาลาคี 3:8, 10; ตู 3 นีไฟ
24:8, 10 ด้วย

ลูกา 18:12

แอลมา 13:15

หลักคำสอนและพันธสัญญา

64:23; 97:10–12;

119:3

จริงที่เด็กชายคนหนึ่งเรียนรู้ว่าการ
จ่ายส่วนสิบเป็นการเลือกที่ดี—แม้
เขาจะบริจาคเพียงเหรียญเดียวก็ตาม
ท่านอาจจะทำกิจกรรมคล้ายคลึงกัน
กับลูกๆ ของท่านด้วย ■

อ่าน เลียวโนนา ฉบับย้อนหลังทางออนไลน์ได้ที่
liahona.lds.org.

A large, colorful map of Thailand is formed by a dense collection of various digital and social media icons. The icons include people silhouettes, shopping carts, calendars with the number 31, musical notes, stars, speech bubbles, magnifying glasses, cameras, gears, Wi-Fi symbols, and mathematical symbols like plus, minus, multiply, and equals. The map is oriented with the top of the country at the top of the page.

สื่อทั้งหมดที่ท่าน
บริโภคล้วนมีผลต่อ
ท่าน การเลือกสื่อ
ของท่านจรรโลงใจ
มีจุดประสงค์และ
สร้างแรงบันดาลใจ
หรือไม่

โดย แคเธอรีน เนลสัน

เมื่อดาเนียล ชัตรีค เมซาค และอาเบตเนโกถูกนำตัวมาราช-
สำนักของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์สั่งให้พวกเขากิน
อาหารชั้นสูงและดื่มเหล้าองุ่นของกษัตริย์ แต่พวกเขาตัดสินใจกิน
ใจกินเมล็ดพืช (อาหารที่ทำจากธัญพืช) และดื่มน้ำแทน หลังจากนั้น
10 วัน “บรรดาคนเหล่านั้นรูปร่างหน้าตาดีกว่า และเนื้อหนัง
เปล่งปลั่งกว่าบรรดาคนหนุ่มที่รับประทานอาหารชั้นสูงของพระ-
ราชา ... [และ] พระเจ้าประทานความรู้ความเข้าใจในวรรณกรรม
ทั้งปวง และปัญญา และดาเนียลเข้าใจนิมิตและความฝันทุก
ประการ” (ดาเนียล 1:15, 17)

ถึงแม้เรามักจะใช้เรื่องนี้อธิบายหลักธรรมสำคัญเกี่ยวกับ
พระคำแห่งปัญญาและอาหารที่เรา
บริโภคเข้าไป จริง ๆ แต่เรื่องนี้สอน
หลักธรรมอื่นเกี่ยวกับสิ่งที่เราบริโภค
เชิงเปรียบเทียบ ด้วย รวมถึงสื่อที่เรา
ใช้สำหรับความบันเทิง—ทุกสิ่งทุกอย่าง
ตั้งแต่งานศิลปะ หนังสือ การเต้นรำ
ดนตรีไปจนถึงสื่อดิจิทัลและสื่อสังคม
เชกเช่นดาเนียลกับเพื่อน ๆ ที่ตัดสินใจ
แน่วแน่ว่าจะหลีกเลี่ยงอาหารฟุ่มเฟือย
และหนักท้องซึ่งจะไม่ให้การบำรุงเลี้ยง
ที่ต้องการ—และอาจทำให้เสียสมาธิจาก
การอบรมในราชสำนักของกษัตริย์—ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องมีดุลพินิจ
ในการเลือกความบันเทิงที่ดีงาม (ดู คพ. 25:10)

ข้อเสนอนี้ต่อไปนี้สามารถช่วยให้เราเลือกได้ว่าความบันเทิง
ใดคู่ควรกับเวลาอันมีค่าของเราในสภาพการทดลองนี้

หลีกเลี่ยงความไม่จริงจัง

เราหันมาฟังความบันเทิงเพื่อผ่อนคลาย
จากความกังวลประจำวัน เวลานั้นสามารถ
เป็นช่วงที่เราผ่อนคลาย หัวเราะด้วยกัน พุด
คุยกับครอบครัวและมิตรสหาย¹ ความสดชื่นที่เรารู้สึกจากกิจกรรม
เหล่านี้มาจากอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งผลของพระ-
วิญญาณคือ “ความรัก ความยินดี สันติสุข ความอดทน ความ
กรุณา ความดี ความซื่อสัตย์ ความสุภาพอ่อนโยน [และ] การรู้จัก
บังคับตน” (กาลาเทีย 5:22–23) เพื่อให้รู้สึกสดชื่นหลังจากการ
พักผ่อนหย่อนใจ เราต้องเลือกความบันเทิงที่ทำให้เราเปิดรับการ

กระตุ้นเตือนและพลังเยียวยาของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่เสมอ
เพื่อหลีกเลี่ยงการสูญเสียความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์และไม่ทำร้ายวิญญาณของเรา เราได้รับคำแนะนำไม่ให้
“เข้าร่วม...ดู หรือมีส่วนร่วมในสิ่งใดก็ตามที่หยาบคาย ไร้ศีลธรรม
รุนแรง หรือลามกอนาจาร”² แต่บางครั้งสื่อที่ดูเหมือนไม่มีเนื้อหา
ผิดศีลธรรมก็สามารถให้โทษได้โดยทำให้เราเขวออกจากจุดประ-
สงค์ในชีวิต

ถึงแม้ความบันเทิงที่ดีงามจะช่วยให้เรารู้สึกเบิกบานใจได้ แต่
ความบันเทิงรูปแบบอื่นจะนำเราให้กลายเป็นคนไม่จริงจังได้เช่น
กัน ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา พระเจ้าทรงบัญชา

เราดังนี้ “จงยุติคำพูดเล่น ๆ ทั้งปวงของ
เจ้า, จากการสรวลเสเฮฮาทั้งปวง, จาก
ความปรารถนาที่เป็นต้นหาวคะทั้งปวง
ของเจ้า, [และ] จากความจองหองและ
ความไม่จริงจังทั้งปวงของเจ้า” (88:121)
ความบันเทิงบางอย่างทำให้เราเขวจาก
จุดประสงค์ของแผนแห่งความรอดโดย
ครอบงำความคิดเราด้วยสิ่งที่เอลลเดอร์
ดัลลีน เอช. ไคส์ แห่งโควรัมอัครสาวก
สิบสองเรียกว่าความคิดไร้สาระและเรื่อง
ไม่เป็นสาระ³ ความบันเทิงที่ไม่จริงจังเช่น

นั้นสามารถทำให้เราตกหลุมพรางอย่างรวดเร็วและกลายเป็น
“การขาดความเคารพอย่างจงใจจนเรื่องศักดิ์สิทธิ์กลายเป็นเรื่อง
ไม่สำคัญ และเลวร้ายที่สุดคือการกลายเป็นการลบหลู่ศาสนา
และการหมิ่นสิ่งศักดิ์สิทธิ์”⁴

จงเป็นผู้กระทำเชิงรุก

ถึงแม้จะเป็นเรื่องง่ายกว่าที่จะปล่อย
ให้ความบันเทิงที่เราฟัง ดู และอ่านเข้า
มาในใจและความคิดเราโดยไม่ได้ตรวจ
สอบ แต่ส่วนจำเป็นของชีวิตคือเรียนรู้วิธีเป็นผู้กระทำ—เรียนรู้ที่จะ
“กระทำ [ด้วยตัวเราเอง] และมีถูกกระทำ” (2 ทิโมธี 2:26) ส่วนหนึ่ง
ของการเป็นผู้กระทำที่แท้จริงคือการเป็นคนสุ่มรอบคอบในเรื่อง
ความบันเทิงที่เราใช้

แทนที่จะบริโภคสื่อเพื่อความบันเทิงโดยไม่คิด เราต้องรู้ตัวว่า
เรากำลังใช้เวลาเพียงใดกับสื่อเหล่านั้นและข่าวสารอะไรที่สื่อ

กำลังส่งออกมา—ทั้งแบบใจแจ้งหรือแอบแฝง ไรอัน โฮล์มส์ ผู้อำนวยการกลุ่มสื่อดิจิทัลที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์ อธิบายว่า เราต้อง “ใช้เทคโนโลยีอย่างรอบคอบ” และพิจารณา “ผลทั้งหมดของเทคโนโลยี” ให้ถี่ถ้วน⁵ เอมี่ ปีเตอร์สัน เจนเซ็น หัวหน้าภาควิชาการละครและสื่อศิลปะที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์กล่าวว่าเราจำเป็นต้อง “เลือกมีส่วนร่วมในการสนทนาสื่อเชิงรุกและหลีกเลี่ยงการบริโภคสื่อเชิงรับ”⁶

ใช้เวลาอย่างฉลาด

ส่วนหนึ่งของการเป็นผู้กระทำเชิงรุกมากขึ้น คือเราต้องรู้ว่าเราใช้เวลากับความบันเทิงมากเกินไป เนื่องจากมีตัวเลือกมากเกินไป เราจึงถูกดูดกลืนได้ง่ายกับ “อะไรก็ตามที่มาถึงเราผ่านข้อความ อีเมล ฟีดข้อมูล สตอรี่ และการแจ้งเตือน”⁷ และเมื่อเราเป็นเช่นนั้น เรา กำลังทำให้ “วันแห่งการทดลอง [ของเรา]” (2 โครินธ์ 9:27) สูญไปกับกิจกรรมเสียเวลาเปล่าที่ไม่ช่วยให้เราเป็นตัวแทนที่เข้มแข็งขึ้นฉลาดขึ้น และมีจิตกุศลมากขึ้นของพระเยซูคริสต์

แทนที่จะเสียเวลาช่วงค่าทั้งหมดไปกับวิดีโอยอดนิยมล่าสุด รายการใหม่ที่ได้รับชมความสนใจ หรือการอัปเดตสถานะ เราน่าจะพยายามใช้เวลาไปกับความบันเทิงที่มีความหมายและคืนพลังให้แก่เรา บราเดอร์โฮล์มส์กล่าวว่า “จงเลือกอย่างมีสติ คุณเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะปฏิสัมพันธ์ทางดิจิทัลชนิดไหน เมื่อใด และอย่างไร”⁸

เลือกสื่อที่จรรโลงใจ

ส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งของการเลือกความบันเทิงอย่างระมัดระวังคือการคำนึงว่าสื่อ นั้น ๆ กำลังส่งข่าวสารอะไร

ความบันเทิงทุกรูปแบบสื่อสารบางสิ่งบางอย่าง ไม่ว่าจะตั้งใจ สื่อข่าวสารนั้นหรือไม่ก็ตาม ตัวอย่างเช่น ขณะชมภาพยนตร์หรืออ่านหนังสือ จงถามตนเองว่าสัญลักษณ์ ตัวหนังสือ เนื้อเพลง และรูปภาพในนั้นสื่อสารอะไรกับท่าน อะไรคือคุณค่าของสื่อดังกล่าว และสิ่งนั้นส่งเสริมให้มีพฤติกรรมอย่างไร สำคัญที่สุดคือ สิ่งนั้นช่วยให้ท่านนึกถึงและมีความคารวะต่อพระเยซูคริสต์หรือไม่ สิ่งนั้นช่วยให้ท่านเข้าใจความเป็นพระเจ้าของพระองค์หรือไม่ ท่านเกี่ยวกับความเสียสละ ความรัก ความไม่เห็นแก่ตัวหรือไม่ กล่าวบางอย่างเกี่ยวกับความสำคัญของครอบครัวหรือความศักดิ์สิทธิ์ของการแต่งงานหรือไม่ หากท่านไม่สามารถได้ความจริงบางอย่างเกี่ยวกับพระกิตติคุณจากข่าวสารความบันเทิงของท่าน สิ่งนั้นย่อมไม่มีค่าและไม่คู่ควรกับเวลาของท่าน

บางคนอาจถูกล่อลวงให้พูดว่า “นี่เป็นแค่ความบันเทิง—ไม่ใช่โรงเรียนหรือศาสนจักร ฉันไม่ต้องเรียนรู้อะไรก็ได้” แต่ไม่ว่าท่านจะรู้ตัวหรือไม่ “อะไรก็ตามที่ท่านอ่าน ฟัง หรือดูมีผลต่อท่าน”⁹

เมื่อเราใช้ความคิดและใจเราประเมินสื่อที่เราบริโภค เราย่อมมีช่วงเวลาของการใคร่ครวญ ศาสตราจารย์เจนเซ็นเรียกช่วงเวลานี้ว่า “การสนทนา” นั่นคือ “การแลกเปลี่ยน—โต้ตอบไปมา หรือให้และรับขณะที่เราฟังและตอบสนอง การสนทนาที่ดีที่สุดที่เราจะมีบ่อยครั้งจะกลายเป็นช่วงเวลาของการกลับใจส่วนตัว เพราะบ่อยครั้งที่ระหว่างการสนทนานั้นเองที่เราเปลี่ยนความคิด หาเส้นทางใหม่ หรือตัดสินใจทำให้ดีขึ้น การเปลี่ยนแปลงที่เราทำกับจิตวิญญาณของเราในช่วงเวลาเหล่านี้ตามปกติจะเล็กน้อย เรียบง่าย เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ให้ความสบายใจ และเกิดผล”¹⁰

เราแสวงหา “สิ่งใดที่เป็นคุณธรรม, งดงาม, หรือกล่าวขวัญกันว่าดีหรือควรค่าแก่การสรรเสริญ”—แม้ในเวลาว่างของเรา (หลักแห่งความเชื่อข้อ 13) ในฐานะตัวแทนของพระเยซูคริสต์เราต้องยืนหยัด “ให้ทุกอย่างที่ [เรา] อ่านหรือ [ดู]... สอนสิ่งดีบางอย่าง หรือสร้างสิ่งดีบางอย่างใน [ตัวเรา] หรือ [ครอบครัวเรา]” การใช้ความบันเทิงของเราควร “เป็นการกระทำที่ศักดิ์สิทธิ์ มีจุดประสงค์... [ช่วยให้เรา] เกิดวิสัยทัศน์และมีวิสัยทัศน์เดียวกันกับพระบิดาบนสวรรค์ของเรา”¹¹

เรารู้ว่าคุณค่าที่มีคุณธรรม งดงาม และควรค่าแก่การสรรเสริญเช่นนั้น—ซึ่งถือเป็นสื่อที่มีคุณค่า—จะจรรโลงใจเรา เตรียมเราให้พร้อมรับการท้าทายของชีวิต และเพิ่มพลังให้แก่การเป็นสานุศิษย์ของเรา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” เลียโฮนา, พ.ศ. 2010, 165, ซึ่งระบุว่า “กิจกรรมนันทนาการที่ดีงาม” เป็นหลักธรรมหนึ่งซึ่งสร้างครอบครัวที่มีความสุข
2. เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน (2011), 11.
3. ดู คัลลิน เอช. โอ๊คส์, “Powerful Ideas,” *Ensign*, พ.ศ. 1995, 27.
4. แบรด วิลค็อกซ์, “If We Can Laugh at It, We Can Live with It,” *Ensign*, มี.ค. 2000, 29.
5. ไรอัน โฮล์มส์, “The Truth of All Things,” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์, 7 พ.ค. 2013), speeches.byu.edu.
6. เอมี่ ปีเตอร์สัน เจนเซ็น, “Some Hopeful Words on Media and Agency,” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์, 20 มี.ค. 2013 2012), speeches.byu.edu.
7. โฮล์มส์, “The Truth of All Things,” speeches.byu.edu.
8. โฮล์มส์, “The Truth of All Things,” speeches.byu.edu.
9. เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน, 11.
10. เจนเซ็น, “Media and Agency,” speeches.byu.edu.
11. เจนเซ็น, “Media and Agency,” speeches.byu.edu.

คุณพ่อคุณแม่แบบทอปปิก

โดย แจน ฟินบอร์ฟ
นิตยสารศาสนจักร

พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถ้อยคำที่เรียบง่าย
นี้ “จงดูเด็กเล็ก ๆ ของเจ้า” ชาวนีไฟ
เหลียวมองลูก ๆ ของพวกเขา และสิ่ง
ที่เกิดขึ้นต่อนั้นเป็นหนึ่งในเหตุการณ์ศักดิ์สิทธิ์
ที่สุดทั้งหมดในพระคัมภีร์ (ดู 3 นีไฟ 17:23-24)

ดิฉันได้รับประสบการณ์ครั้งแรกจาก “การ
ดู” เมื่อลูกสาวคนแรกเพิ่งเกิด เสียงเล็ก ๆ ที่ร้อง
ไม่หยุดปลุกดิฉันให้ตื่นมาตอนประมาณเที่ยงคืน
ขณะดิฉันกำลังจะป้อนนมเธอก็เกิดเหตุการณ์นี้
เธอเบิกตาโพล่งและมองตรงเข้ามาในดวงตาดิฉัน
เป็นช่วงเวลาอันมีค่าและยาวนาน ขณะที่เธอกับ
ดิฉัน “มองดู” กันเป็นครั้งแรก ดิฉันรู้สึกบางอย่าง
เกี่ยวกับความผูกพันนิรันดร์ที่เราจะมีร่วมกัน

การศึกษาด้านประสาทชีววิทยายืนยันความ
สำคัญยิ่งของ “การดู” ระหว่างพ่อแม่ลูกตามที
ดร.อัลเลน เอ็น. ซอร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านประสาท
ชีววิทยากล่าว การสื่อสารโดยไม่ใช้

คำพูดของ “การจ้องมองกัน”
จำเป็นต่อพัฒนาการที่
เหมาะสมของสมองทารก¹
ในช่วงปีต่อ ๆ มา การ
สื่อสารเช่นนี้ยังคงสำคัญ
ต่อพัฒนาการด้านความคิด
จิตใจ และวิญญาณของ
ลูกที่กำลังเติบโต

“การดู” ไม่ใช่การชำเลื่องมองแบบเหม่อ ๆ ไม่
ตั้งใจ แต่คือการดูแลเอาใจใส่กันด้วยใจและความ
คิด คือการเอาใจจดจ่อที่บอกว่า “ฉันมองเห็นคุณ
คุณสำคัญต่อฉัน”

สำหรับบิดามารดายุคปัจจุบัน การดูในลักษณะ
นี้มักเรียกร้องให้มีวินัยในการถอดปลั๊ก เลือกร้อย
มีสติว่าต้องหันหลังให้หน้าจอของเราและปิดอุปกรณ์
ดิจิทัล นั่นอาจหมายถึงเราต้องต้านทานการล่อลวง
ให้เช็คข้อความหรือเลื่อนหน้าจoduโพสต์ต่าง ๆ
ในสื่อสังคม อาจต้องมีการตั้งกฎเกณฑ์การใช้
สื่อสำหรับตนเองและครอบครัวอย่างรอบคอบ
กำหนดขอบเขตเพื่อพิทักษ์เวลาศักดิ์สิทธิ์ที่เรา
ให้กันในครอบครัวทุกวัน

เมื่อเราพยายามมองดูลูกเล็ก ๆ ของเราอย่าง
เต็มที่มากขึ้นและบ่อยขึ้น เรากำลังบำรุงเลี้ยงการ
รับรู้คุณค่าในตนเองของลูก ๆ ยกระดับความสัมพันธ์
ที่เรามีต่อกัน และมีความสุขกับช่วง
เวลาอันศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น ช่วงเวลา
ที่เรามองเข้าไปในใจลูก ๆ ของ
เรา ■

อ้างอิง

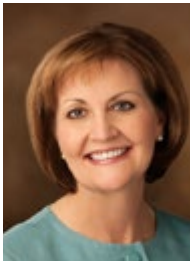
1. ดู “Relational trauma and the developing
right brain: The neurobiology of broken
attachment bonds,” ใน Tessa Baradon,
ed., *Relational Trauma in Infancy* (2010),
19-47.

ตัดขาดจากสื่อและ ฟังด้วยความรัก

“คำตอบการสวดอ้อนวอน
ของเราเกี่ยวกับวิธีตอบ
สนองความต้องการของ
ลูก ๆ อาจเป็นว่าเราต้อง
ตัดขาดจากเทคโนโลยีบ่อย
ขึ้น ช่วงเวลาอันล้ำค่าของ
โอกาสในการปฏิสัมพันธ์
และสนทนากับลูก ๆ สูญ
สลายเมื่อเราถูกรบกวนง
ด้วยสิ่งล่อตาล่อใจ ทำไม
ไม่เลือกเวลาหนึ่งในแต่ละ
วันตัดขาดจากเทคโนโลยี
และเชื่อมสัมพันธ์กันอีก
ครั้ง เพียงปิดอุปกรณ์ทุก
อย่าง เมื่อท่านทำดังนี้
บ้านของท่านอาจดูเงียบ
เหงาในตอนแรก ท่านอาจ
นึกไม่ออกว่าจะพูดหรือทำ
อะไร จากนั้น เมื่อท่านให้
ความเอาใจใส่ลูกอย่างเต็มที่
ที่ การสนทนาจะเริ่มขึ้น
และท่านจะเพลิดเพลิน
กับการฟังกันและกัน”

ดู โรสแมรี เอ็ม. วิกซอม
ประธานปฐมวัยสามัญ,
“ถ้อยคำที่เราเอ่ย,”
เสียดินนา, พ.ศ. 2013, 82.

โดย ลินดา เค. เบอร์ตัน
ประธานสมาคม
สงเคราะห์สามัญ

พลังอำนาจ ฐานะปุโรหิต

มีให้ทุกคน

สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตประสาทโดยการแต่งตั้ง แต่พลังอำนาจฐานะปุโรหิต
มีให้ทุกคน ความชอบธรรมคือสิ่งที่ทำให้เราแต่ละคนมีคุณสมบัติ
พร้อมเชิญพลังอำนาจฐานะปุโรหิตเข้ามาในชีวิต

เราได้รับสิทธิพิเศษให้มีชีวิตอยู่ในประวัติศาสตร์ช่วงนี้ที่มีคำถามเกี่ยวกับฐานะปุโรหิต มีความสนใจอย่างมากและความปรารถนาจะรู้และเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับสิทธิอำนาจ พลังอำนาจ และพรอันเกี่ยวเนื่องกับฐานะปุโรหิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ดิฉันหวังว่าหลักคำสอนเรื่องฐานะปุโรหิตจะ “กลั่นลงมา บน [จิตวิญญาณของเรา] ดัง

หยาดน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์” (คพ. 121:45; เน้นตัวเอน) ดิฉันเป็นพยานว่าพระเจ้าทรงกำลังแรงงานของพระองค์ และนั่นบอกเป็นนัยให้เราต้องเข้าใจว่าพระเจ้าทรงทำงานของพระองค์ให้สำเร็จอย่างไร ทั้งนี้เพื่อเราจะได้รับพลังที่มากจากการอยู่ในแนวเดียวกับแผนและจุดประสงค์ของพระองค์ พระเจ้าทรงทำงานของพระองค์ให้สำเร็จ

เสมอ ซึ่งงานนั้นคือ “การทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39) โดยผ่านพลังอำนาจฐานะปุโรหิตของพระองค์ โดยพลังอำนาจดังกล่าวพระองค์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก โดยผ่านศาสนพิธีฐานะปุโรหิต เราเอาชนะผลของการตกได้เนื่องด้วยการซดใช้ของพระเยซูคริสต์ เพราะสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต

ประทานให้มนุษย์เพื่อเป็นพรแก่ลูก ๆ ของพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์จึงทรงต้องการให้เราเชื่อเชิญพลังอำนาจฐานะปุโรหิตเข้ามาในบ้านของเราเพื่อเป็นพรและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวเราและชีวิตเราแต่ละคน

ในการอบรมผู้นำทั่วโลกเมื่อปี 2013 เอ็ดเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์ แห่งโครัม อัครสาวกสิบสองเน้นย้ำว่า “ผู้ชายไม่ใช่ฐานะปุโรหิต!”¹ สำหรับดิฉันนั่นคือการปลุกสำนึก ทั้งยังเป็นการเชิญเราทุกคนให้ศึกษา ไตร่ตรอง และเข้าใจฐานะปุโรหิตให้ดีขึ้น ถ้ามีคนถามคำถามต่อไปนี้ ท่านจะตอบได้หรือไม่ คนถามอาจจะเป็นเด็กหรือเพื่อนที่เป็นสมาชิกของศาสนานี้

- ฐานะปุโรหิตคืออะไร
- เหตุใดฐานะปุโรหิตจึงสำคัญมาก
- ฤกษ์ของฐานะปุโรหิตคืออะไร
- ใครถือฤกษ์ฐานะปุโรหิต

ฐานะปุโรหิตคืออะไร

ฐานะปุโรหิตคือพลังอำนาจและสิทธิอำนาจนिरันดรของพระเจ้าเป็นเจ้าของค้ำครองใช้ประทานพร ได้แก่ และทำให้บุตรธิดาของพระองค์สูงส่ง เอ็ดเดอร์ดัลลิน เอ. เบตนาร์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองอธิบายเรื่องฐานะปุโรหิตไว้ดังนี้ “ฐานะปุโรหิตคือวิธีที่พระเจ้าทรงกระทำผ่านผู้ชายเพื่อช่วยจิตวิญญาณให้รอด ... ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตได้รับการคาดหวังให้ใช้สิทธิอำนาจศักดิ์สิทธิ์นี้ให้สอดคล้องกับพระดำริ พระประสงค์ และจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า **ฐานะปุโรหิตไม่ใช่การเอาตนเองเป็นที่ตั้ง ฐานะปุโรหิตมักจะใช้ในการรับใช้ ให้พร และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ผู้อื่นเสมอ**”² เมื่อดิฉันศึกษา ไตร่ตรอง และพยายาม

“ฐานะปุโรหิตไม่ใช่การเอาตนเองเป็นที่ตั้ง ฐานะปุโรหิตมักจะใช้ในการรับใช้ ให้พร และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ผู้อื่นเสมอ”

เอ็ดเดอร์ดัลลิน เอ. เบตนาร์ แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง

บันทึกมา รักษาหรือปลอมโยน ... จะไม่มีความสว่าง ไม่มีความหวัง—มีเพียงความมืด”³

น่าสลดใจเมื่อคิดว่าไม่มีพลังอำนาจฐานะปุโรหิต ดิฉันเป็นคนที่ลุกขึ้นปลอบปลี่ยนยินดีที่พลังอำนาจศักดิ์สิทธิ์นี้

เข้าใจฐานะปุโรหิต สิ่งที่จะช่วยได้คือการพิจารณาว่าโลกจะเป็นอย่างไรหาก **ปราศจาก** ฐานะปุโรหิต เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองอธิบายแนวคิดนี้เมื่อท่านกล่าวว่า “ท่านนึกภาพออกไหมว่าชีวิตมรรตัยนี้จะมีดมนว่างเปล่าสักเพียงใดหากไม่มีฐานะปุโรหิต หากอำนาจฐานะปุโรหิตไม่มีอยู่บนโลกนี้ ปฏิบัติจะมีอิสระที่จะตระเวนครอบงำผู้คนไปทั่วอย่างไม่อาจหยุดยั้งได้ จะไม่มีของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะนำทางและให้ความสว่างแก่เรา ไม่มีศาสดาพยากรณ์ที่จะพูดในพระนามของพระเจ้า ไม่มีพระวิหารที่เราจะสามารถทำพันธสัญญาอันนिरันดรศักดิ์สิทธิ์ได้ ไม่มีสิทธิอำนาจที่จะให้พรหรือ

ได้รับการฟื้นฟูบนแผ่นดินโลกผ่านศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าเป็นเจ้าในสมัยการประทานความสมบูรณ์แห่งเวลายุคสุดท้ายอันรุ่งโรจน์นี้

อย่างไรก็ดี เอ็ดเดอร์โอ๊คส์เตือนเราในการพูดถึงฐานะปุโรหิตว่า “แม้บางครั้งเราจะเรียกผู้ดำรงฐานะปุโรหิตว่า ‘ฐานะปุโรหิต’ แต่เราต้องไม่ลืมว่าผู้ดำรงฐานะปุโรหิตไม่ใช่เจ้าของหรือมีฐานะปุโรหิตประกอบอยู่ในตัว ฐานะปุโรหิตดำรงใน **ความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์ที่ต้องใช้เพื่อประโยชน์ของชายหญิง และเด็กทุกคนเท่านั้น**”⁴

เหตุใดฐานะปุโรหิตจึงสำคัญมาก

เรารู้ว่า “แผนแห่งความสุขอันศักดิ์สิทธิ์ทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวดำเนินต่อ

ไปได้หลังความตาย ศาสนพิธีและพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ทำให้เกิดความเป็นไปได้สำหรับแต่ละบุคคลที่จะกลับไปยังที่ประทับของพระเจ้าเป็นเจ้าและเพื่อที่ครอบครัวจะเป็นหนึ่งเดียวชั่วนิรันดร์”⁵ ดังที่เอ็ดเดอร์วีสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน แห่งไคโรมัธครสาวกสิบสองสอนว่า “สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตได้รับการฟื้นฟูเพื่อครอบครัวจะได้รับการผนึกชั่วนิรันดร์”⁶

“การประกอบศาสนพิธีของพระกิตติคุณต้องใช้อำนาจฐานะปุโรหิต ... ศาสนพิธีแต่ละอย่างเปิดประตูไปสู่พรมากมายทางวิญญาณ”⁷ พระเยซูทรงมอบกุญแจศักดิ์สิทธิ์ของอาณาจักรให้เปโตรพร้อมด้วยความรับผิดชอบที่ว่า “สิ่งใดที่ท่านกล่าวห้ามในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกกล่าวห้ามในสวรรค์ และสิ่งใดที่ท่านกล่าวอนุญาตในโลก สิ่งนั้นก็จะได้รับอนุญาตในสวรรค์” (มัทธิว 16:19)

กุญแจของฐานะปุโรหิตคืออะไร

คำอธิบายที่เรียบง่ายของกุญแจฐานะปุโรหิตพบใน *New Era* เดือนพฤษภาคม 2012 ดังนี้

“ด้วยกุญแจหนึ่งชุด ท่านจะทำการต่าง ๆ ได้มากมายซึ่งท่านจะไม่สามารถทำได้ด้วยวิธีอื่น—เช่น เข้าไปในอาคาร ขับรถ เปิดหีบใส่ของ เป็นต้น โดยพื้นฐานแล้วกุญแจหมายถึงสิทธิอำนาจและการเข้าถึง

“กุญแจฐานะปุโรหิตก็เช่นกัน กุญแจเหล่านั้นใช้ควบคุมการเข้าถึงพรและศาสนพิธีของฐานะปุโรหิต ... กุญแจฐานะปุโรหิตคือสิทธิในการควบคุมดูแลและกำกับดูแลศาสนจักร ... โดยปกติกุญแจใช้ได้กับเขตภูมิศาสตร์เช่น วอร์ด เขต หรือคณะเผยแผ่ และมักจะรวมถึงสิทธิอำนาจในศาสนพิธีและกิจกรรมบางอย่างเช่นกัน (อาทิ บัพติศมา

ศีลระลึก งานเผยแผ่ศาสนา และงานพระวิหาร)”⁸

ใครถือกุญแจฐานะปุโรหิต

“พระเยซูคริสต์ทรงถือกุญแจฐานะปุโรหิตทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับศาสนจักรของพระองค์ พระองค์ทรงประสาทกุญแจทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักรพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกให้อัครสาวกแต่ละคนของพระองค์ อัครสาวกอวูโสที่ยังมีชีวิตอยู่ซึ่งคือประธานศาสนจักร เป็นเพียงคนเดียวบนแผ่นดินโลกที่มีสิทธิอำนาจในการใช้กุญแจฐานะปุโรหิตทั้งปวง (ดู คพ. 107:91–92) ... [จากนั้นท่าน] มอบกุญแจฐานะปุโรหิตให้ผู้นำฐานะปุโรหิตคนอื่น ๆ เพื่อผู้นำเหล่านั้นจะสามารถควบคุมดูแลในขอบเขตความรับผิดชอบของตน ... ประธานองค์การช่วยและที่ปรึกษาไม่ได้รับกุญแจ แต่ได้รับสิทธิอำนาจซึ่งมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการเรียกของตน”⁹

อย่างไรก็ดี มีความแตกต่างระหว่างสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตกับพลังอำนาจฐานะปุโรหิต สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตประสาทให้โดยการแต่งตั้ง แต่พลังอำนาจฐานะปุโรหิตมีให้ทุกคน เนื่องจากพลังอำนาจฐานะปุโรหิตคือสิ่งที่เราทุกคนปรารถนาจะมีในครอบครัวและบ้านเรา จำเป็นต้องทำอะไรบ้างเพื่อเชื่อเชิญพลังอำนาจดังกล่าวเข้ามาในชีวิตเรา ความชอบธรรมส่วนตัวจำเป็นต่อการมีพลังอำนาจฐานะปุโรหิต

การเข้าใจหลักคำสอนเรื่องฐานะปุโรหิต

หนึ่ง พยายามมีค่าควรแก่การรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะหลักคำสอนเรื่องฐานะปุโรหิตจะเข้าใจได้ดีที่สุดโดยการเปิดเผย จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเปิดเผยและกลั่นหลักคำสอนลงบนจิต

วิญญาณของเรา

สอง เข้าพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ เราทราบว่าพระวิหาร “เป็นสถานศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในบรรดาสถานนมัสการทั้งหมด”¹⁰ และให้สภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้เกี่ยวกับฐานะปุโรหิตโดยวิญญาณแห่งการเปิดเผย

สาม อ่านพระคัมภีร์ การค้นคว้า ไตร่ตรอง และศึกษาพระคัมภีร์เป็นการเชื่อเชิญพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ทรงเปิดเผยความจริงที่สำคัญต่อเราเกี่ยวกับฐานะปุโรหิต ดิฉันขอแนะนำให้คุณพิจารณาข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ที่ถักทอรวมกับการสวดอ้อนวอน ได้แก่ หลักคำสอนและพันธสัญญา 13, 20, 84, 107 และ 121 และแอลมา 13 จากนั้นดิฉันขอเชิญชวนให้ท่องจำคำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิตซึ่งมีอยู่ในหลักคำสอนและพันธสัญญา 84:33–44 โดยทำเช่นนี้ ดิฉันสัญญาว่าท่านว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงขยายความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับฐานะปุโรหิต และจะทรงดลใจและหนุนใจท่านในวิธีที่พิเศษทีเดียว

ดิฉันขอเชื้อเชิญท่านให้ไตร่ตรอง หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:34-46 เช่นกัน และถามตนเองด้วยคำถามเช่น

- ใจฉันหมกมุ่นอยู่กับสิ่งต่าง ๆ ของโลกนี้หรือไม่

- ฉันแสวงหาเกียรติจากชายหรือหญิงหรือไม่
- ฉันพยายามปกปิดบาปของฉันหรือไม่
- ฉันหยิ่งจองหองหรือไม่
- ฉันใช้การควบคุมหรืออำนาจปกครองหรือการบีบบังคับกับลูก ๆ ของฉัน คู่ครองของฉัน หรือคนอื่น ๆ หรือไม่
- ฉันพยายามอย่างจริงจังเพื่อปฏิบัติหลักธรรมที่ขอบรรรมต่าง ๆ เช่น การชักชวน ความอ่อนโยน ความอดกลั้น ความกรุณา ความสุภาพอ่อนน้อม ความรักที่ไม่เสแสร้ง (หมายถึงความรักที่แท้จริง จริงใจ หรือมาจากใจ) หรือไม่
- คุณธรรมระดับความนึกคิดของฉันไม่เสื่อมคลายหรือไม่

- ฉันปรารถนาให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของฉันหรือไม่

คำว่า *การชักชวน ความอ่อนโยน ความอดกลั้น ความกรุณา ความสุภาพอ่อนน้อม และความรักที่ไม่เสแสร้ง* ให้ความหมายใหม่และเป็นส่วนตัวกับดิฉันมากเมื่อดิฉันนึกถึงพรที่ขอจากคุณพ่อหลายปีก่อน

สมัยเป็นสาวโสด ดิฉันมีเรื่องหนึ่งที่ตัดสินใจลำบาก ดิฉันจึงทำเหมือนที่เคยทำหลายครั้งคือไปหาคุณพ่อและขอพรจากท่าน ดิฉันคาดว่าท่านจะทำตามคำขอของดิฉันทันที แต่แปลกใจเมื่อท่านตอบว่า “พ่อต้องใช้เวลาเตรียมให้พรครั้งนี้ ลูกจะตกกลโหมถ้าต้องรอสักสองวัน”

น่าสนใจตรงที่ 40 ปีต่อมา ดิฉันลืมไปแล้วว่าคุณพ่อให้พรอะไรบ้าง แต่ดิฉันจะไม่วันลืมความคารวะอย่างสุดซึ้งที่คุณพ่อมีต่อฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ขณะเตรียมตัวทางวิญญาณเพื่อประกาศพรของบิดาบนศีรษะดิฉัน ท่านเข้าใจหลักธรรมที่สอนไว้ในหลักคำสอนและพันธสัญญา 121 และตั้งใจแน่วแน่ว่าจะดำเนินชีวิตตามนั้นเพื่อให้มีคุณสมบัติคู่ควรรับพลังอำนาจฐานะปุโรหิตก่อนให้พรครอบครัว

ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต

นับเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ดิฉันได้ทำงานเกือบทุกวันกับศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้และผู้เปิดเผยที่ได้รับการดลใจ ถ้าเราต้องการรู้หลักคำสอนเรื่องฐานะปุโรหิตจริง ๆ เรามีแหล่งที่เชื่อถือได้และยังมีชีวิตอยู่ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าประทานให้ นั่นคือ ศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย ดิฉันเป็นพยานว่าพวกท่านเป็นคนของพระผู้เป็นเจ้าและครอบครองพลังอำนาจฐานะปุโรหิตด้วยความชอบธรรมส่วนตัว

ในการประชุมใหญ่สามัญเมื่อเร็ว ๆ นี้

เอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า “ในแผนแห่งการประธาฐานะปุโรหิตอันยิ่งใหญ่ของพระบิดาบนสวรรค์ ชายมีหน้าที่รับผิดชอบเฉพาะต่อการปฏิบัติหน้าที่ฐานะปุโรหิต แต่พวกเขาไม่ใช่ฐานะปุโรหิต ชายและหญิงมีบทบาทสำคัญเท่าเทียมกันแต่แตกต่างกัน สตรีไม่อาจตั้งครภักได้โดยปราศจากผู้ชายฉันใดชายก็ไม่อาจใช้อำนาจฐานะปุโรหิตอย่างเต็มที่เพื่อสถาปนาครอบครัวนิรันดร์โดยปราศจากผู้หญิงฉันนั้น กล่าวคือ ในมุมมองนิรันดร์ ทั้งอำนาจแห่งการให้กำเนิดและอำนาจฐานะปุโรหิตมีร่วมกันโดยสามัคคีและภรรยา”¹¹

ดิฉันกำลังเรียนรู้ว่าอิทธิพลทางศีลธรรมของสตรีเป็นของประทานที่เสริมพลังอำนาจฐานะปุโรหิต เมื่อพูดถึงสตรีในศาสนจักรประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. อันเตอร์ (1907-1995) กระตุ้นดังนี้ “เราวิงวอนขอร้องทูลให้ปฏิบัติศาสนกิจด้วย *อิทธิพล* อันทรงพลังของท่านตลอดไปในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวของเรา ศาสนจักรของเรา และชุมชนของเรา”¹² ในการประชุมใหญ่สามัญเมื่อเร็ว ๆ นี้ เอลเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวถึงสตรีว่า “ไม่ว่าท่านจะโสดหรือแต่งงานแล้ว ไม่ว่าท่านจะสูงวัย อายุน้อย หรือวัยกลางคน อำนาจศีลธรรมของท่านสำคัญยิ่ง”¹³

เอลเดอร์บัลลาร์ดกล่าวทำนองเดียวกัน “ไม่มีสิ่งใดในโลกเปลี่ยนชีวิต บารุกลีง และเป็นเรื่องใกล้ตัวเท่า *อิทธิพล* ของสตรีที่ขอบรรรม”¹⁴

เราได้ตอบคำถามบางข้อไปแล้วเกี่ยวกับฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า แต่ยังมีอีกหลายข้ออย่างไม่ต้องสงสัย

เชื่อฟังก่อน เข้าใจทีหลัง

ดิฉันตั้งใจด้วยประสบการณ์ที่เคยช่วยดิฉันเกี่ยวกับคำถามที่ยังไม่ได้รับคำตอบ ไม่กี่ปีก่อน ดิฉันกับสามีได้รับเชิญให้ไปร่วมงานชุมนุมของผู้นำที่มีประสบการณ์มากมายหลายคนในศาสนจักร เจ้าหน้าที่ที่ควบคุมคนใหม่เพิ่งได้รับเรียกและก่อนจบการประชุมมีคนถามคำถามที่ตอบยากมากและอาจทำให้เกิดการโต้แย้ง โดยทราบดีถึงความยากของคำถาม ดิฉันกับสามีจึงกล่าวคำสวดอ้อนวอนที่จริงใจต่อพระบิดาบนสวรรค์ทันทีเพื่อผู้นำคนใหม่คนนี้ ขณะที่เขามายังแท่นพูดเพื่อตอบคำถาม ดิฉันเห็นการเปลี่ยนแปลงในสีหน้าของเขาขณะที่เขายืนอย่างสง่าผ่าเผย และพูดด้วยพลังของพระเจ้า

คำตอบของเขาออกมาทำนองนี้ “บราเดอร์ครับ ผมไม่ทราบคำตอบของคำถามที่คุณถาม แต่ผมจะบอกสิ่งที่ผมทราบดี ผมทราบว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระบิดาในรั้วของเรา ผมทราบว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของโลก ผมทราบว่าโจเซฟ สมิทเห็นพระผู้เป็นเจ้า พระบิดาและพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ และท่านเป็นเครื่องมือในการฟื้นฟูพลังอำนาจฐานะปุโรหิตมาบนแผ่นดินโลก ผมทราบว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริงและมีความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ผมทราบว่าเรามีศาสนพยากรณ์ที่มีชีวิตเวลานี้ ผู้ที่พูดแทนพระเจ้าเพื่อเป็นพรแก่ชีวิตเรา ผมไม่ทราบคำตอบของคำถามที่คุณถาม แต่นี่คือสิ่งที่ผมทราบที่เหลือผมยอมรับด้วยศรัทธา ผมพยายามดำเนินชีวิตตามคำกล่าวอันเรียบง่ายนี้เกี่ยวกับศรัทธาที่ผมเรียนรู้เมื่อหลายปีก่อนจาก

ฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าเป็นความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์ที่มอบให้เพื่อเป็นพรแก่ชาย หญิง และเด็ก เพื่อที่เราจะได้อยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวกับพระผู้เป็นเจ้าชั่ววันรันดร์

จากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่ของสตรีที่มหาวิทยาลัย
บริกัมยังก์ วันที่ 2 พฤษภาคม 2013

อ้างอิง

1. คัลลิน เอช. ไอคัส, “พลังของฐานะปุโรหิตในครอบครัว” (การประชุมอบรมผู้นำทั่วโลก); www.lds.org.
2. ดู เดวิด เอ. เบคเนอร์, “อำนาจแห่งสวรรค์,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2012, 48; เน้นด้วยเอน.

มาร์จอรี อิงค์ลีย์ ภรรยาของประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ เธอกล่าวว่า ‘ดิฉันเชื่อฟังก่อน แล้วค่อยเข้าใจทีหลัง’”

ฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าเป็นความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์ที่มอบให้เพื่อเป็นพรแก่ชาย หญิง และเด็ก เพื่อที่เราจะได้อยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวกับพระผู้เป็นเจ้าชั่ววันรันดร์ ความชอบธรรมคือสิ่งที่ทำให้เราแต่ละคนมีคุณสมบัติพร้อมจะเชิญพลังอำนาจฐานะปุโรหิตเข้ามาในชีวิตเรา ขอให้หลักคำสอนดังกล่าวกลั่นลงมาเป็นจิตวิญญาณของเราและดึงเราให้ใกล้ชิดพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของศาสนจักรตลอดจนพลังอำนาจและสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต ■

3. ดู โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, “พรของฐานะปุโรหิต,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 1996, 34.
4. คัลลิน เอช. ไอคัส, “The Relief Society and the Church,” *Ensign*, พ.ศ. 1992, 36; เน้นด้วยเอน.
5. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2010, 165.
6. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “บำรุงเลี้ยงชีวิตแต่งงาน,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2006, 45.
7. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 2.1.2.
8. “Priesthood Keys,” *New Era*, พ.ศ. 2012, 38.
9. ดู *คู่มือเล่ม 2*, 2.1.1.
10. คู่มือพระคัมภีร์, “พระวิหาร, พระนิเวศของพระเจ้า”; scriptures.lds.org.
11. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “นี่คืองานของเราและรักภักดีของเรา,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2013, 19.
12. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 157; เน้นด้วยเอน.
13. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “พลังศีลธรรมของสตรี,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2013, 30.
14. *Daughters in My Kingdom*, 156; เน้นด้วยเอน.

เว็บเพจต่อไปนี้เสนอแนวคิดสำคัญเกี่ยวกับฐานะปุโรหิตและอาจเป็นประโยชน์ในการสังสรรค์ครอบครัว บทเรียนอาทิตย์หรืองานเผยแผ่ศาสนา: lds.org/go/b614000

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายใน อิตาลี มรดก แห่งศรัทธา

โดย ลีอา แม็คคลานาฮาน

ประวัติศาสตร์ของศาสนจักรในอิตาลีเริ่มต้นในสมัยพันธสัญญาใหม่ เมื่อเมืองหลวงของจักรวรรดิโรมันเป็นบ้านของคริสตศาสนิกชนที่ซื่อสัตย์กลุ่มหนึ่ง พระคัมภีร์ไบเบิลไม่ได้บันทึกว่าใครนำพระกิตติคุณไปโรมเป็นคนแรก แต่สาขาของศาสนจักรอยู่ที่นั่นมาแล้ว “หลายปี” (โรม 15:23) เมื่อครั้งอัครสาวกเปาโลส่งจดหมายไปถึงชาวโรมราว ค.ศ. 57

เปาโลบรรยายถึงคริสตศาสนิกชนในโรมว่า “บริบูรณ์ด้วยความดี” (15:14) ท่านรู้จักพวกเขาบางคน และสาส์นของท่านมีรายละเอียดของวิสุทธิชนที่ท่านรักและส่งคำทักทายไปถึงพวกเขา (ดู 16:1–15)

เปาโลยกย่องศรัทธาของศาสนิกชนเหล่านั้นและบอกพวกเขาว่าท่านสวดอ้อนวอนให้พวกเขาอย่างจริงใจ ท่านอยากพบพวกเขาและหวังว่าพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะทรงยอมให้ท่านได้ไปเยี่ยมพวกเขาในไม่ช้า (ดู 1:8–15)

ในที่สุดเมื่อท่านไปกรุงโรม ท่านไปในฐานะนักโทษ แต่สมาชิกศาสนจักรเฝ้ารอการมาของท่านถึงขนาดว่าพี่น้องชายบางคนเดินทาง 43 ไมล์ (69 กม.) มาพบท่านที่ตลาดอัปปีอัสมือเห็นเขาทั้งหลาย ท่าน “ขอบพระคุณพระเจ้าและมีกำลังใจดีขึ้น” (กิจการ 28:15)

ต่อมา เปาโลถูกประหารเป็นมรณสักขีในโรม ที่ซึ่งคริสตศาสนิกชนถูกข่มเหงอย่างรุนแรงจากเนโรและจักรพรรดิคนอื่น ๆ สุดท้ายศาสนจักรตกอยู่ในการละทิ้งความเชื่อ แต่วิสุทธิชนชาวโรมสมัยเริ่มแรกได้ฝากมรดกแห่งศรัทธาไว้ตรงใจกลางจักรวรรดิ อันเป็นจุดเริ่มต้นให้คริสต์ศาสนาเผยแผ่ไปทั่วโลก

เยาวชนของสเปคโอม อิตาลีอัสต์ ช่วยทำความสะอาดและทาสีบ้านพักคนเร่ร่อน

ลำดับเหตุการณ์

* 63 ปีก่อนคริสตกาล:

ปอมเปอัสผู้นำทางทหารชาวโรมันยึดเยรูซาเล็ม ซึ่งกลายเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิโรมัน

ค.ศ. 45: อัครสาวกเปาโล พลเมืองชาวโรมัน เริ่มเดินทางเผยแผ่ศาสนาครั้งแรกทั่วจักรวรรดิโรมัน

ปี 64: ชาวคริสต์ถูกโยนความผิดกราวเกิดเพลิงไหม้ครั้งใหญ่ในโรมและเริ่มถูกฝ่ายปกครองโรมันข่มเหง

◀ ปี 313: คอนสแตนตินกลายเป็นจักรพรรดิโรมันชาวคริสต์คนแรกและทำให้การนมัสการของชาวคริสต์ถูกต้องตามกฎหมาย

ปี 380: จักรพรรดิธีโอโดซิอุสที่ 1 ทำให้ศาสนาคริสต์เป็นศาสนาประจำรัฐของจักรวรรดิโรมันและปูทางให้ศาสนาคริสต์กระจายไปทั่วโลก

พระเจ้าทรงซ่อนผู้คน

ในปีคริสต์ศักราช 1849 เอ็ดเดอร์ลอเรนโซ สโนว์ (1814–1901) แห่งโคเวิร์ธอัครสาวกสิบสองได้รับเรียกให้ไปจัดตั้งคณะเผยแผ่ในอิตาลี ขณะกำลังตรองว่าจะเริ่มต้นที่ใด ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับชาวออลเดนเซียน ชุมชนศาสนาในเทือกเขาปีดมอนต์ทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือของอิตาลี

ชาวออลเดนเซียนอดทนต่อการข่มเหงที่รุนแรงมาตลอดเจ็ดศตวรรษเนื่องจากความเชื่อของพวกเขา ก่อนการปฏิรูปโปรเตสแตนต์หลายร้อยปี พวกเขาตั้งสอนว่าศาสนจักรสมัยเริ่มแรกของพระคริสต์ได้ตกอยู่ในการละทิ้งความเชื่อ พวกเขาแยกตนเองจากนิกายโรมันคาทอลิกและถูกประกาศว่าเป็นพวกนอกกรีต ถูกขับไล่ออกจากเมือง ถูกทรมาน และถูกข่มขู่ แต่แทนที่จะละทิ้งศาสนาพวกเขากลับหันไปอยู่แถบเทือกเขาตอนบน¹

“แสงอันเจิดจ้าสว่างวามขึ้นในใจข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้านึกถึง [ชาวออลเดนเซียน]” เอ็ดเดอร์สโนว์บันทึก ในจดหมายถึงบ้านท่านเขียนว่า “ผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงซ่อนผู้คนของพระองค์ไว้ที่นี้ท่ามกลางเทือกเขาอัลไพน์”²

ในเขตการปกครองอื่นของอิตาลี กฎหมายไม่สนับสนุนให้ทำกิจกรรมเผยแผ่ศาสนา แต่สองปีก่อนเอ็ดเดอร์สโนว์มาถึง ชาวออลเดนเซียนในเขตปีดมอนต์ได้รับอิสรภาพทางศาสนาหลังจากหลายศตวรรษของการข่มเหง³ ไม่เพียงเท่านั้น หลายคนในพวกเขาได้รับความฝันและนิมิตแปลกประหลาดที่เตรียมพวกเขาให้พร้อมรับข่าวสารจากผู้สอนศาสนา⁴

เอ็ดเดอร์สโนว์พร้อมผู้สอนศาสนาสองคู่อุทิศอิตาลีเพื่อการสั่งสอนพระกิตติคุณเมื่อวันที่ 19 กันยายน ค.ศ. 1850 เอ็ดเดอร์สโนว์บันทึกว่า “นับจากวันนั้นโอกาสสั่งสอนข่าวสารของเราเริ่มมีมา”⁵

ตลอดสี่ปีติดต่อกัน การทำงานของผู้สอนศาสนาประสบทั้งความสำเร็จและการต่อต้าน พวกเขาจัดพิมพ์หนังสือเผยแผ่ศาสนาเล่มเล็ก ๆ สองเล่มและแปลพระคัมภีร์มอรมอนเป็นภาษาอิตาลี พวกเขาให้บทพิศมัยผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสจำนวนหนึ่ง แต่ราวปี 1854 งานลดลง—ผู้สอนศาสนาได้รับเรียกให้ไปเขตอื่น บรรดาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสที่ซื่อสัตย์ที่สุดอพยพไปยูทาห์ และการข่มเหงเพิ่มทวี ในปี 1862 ศาสนจักรหยุดการเผยแผ่ศาสนาและ

* ยุคต้น ๆ เป็นปีโดยประมาณ

ปิดคณะเผยแผ่ลงในปี 1867

คณะเผยแผ่อิตาลีทำหน้าที่เพียง 12 ปี แต่ระหว่างนั้น 12 ครอบครัวกับเจ็ดคนเปลี่ยนใจเลื่อมใสและอพยพไปยูทาห์ ชาวออลเดน-เซียนที่น้อมรับพระกิตติคุณนำความเข้มแข็งมาให้ศาสนจักรในยูทาห์อย่างมาก และปัจจุบันสมาชิกหลายหมื่นคนสืบสาวมรดกของพวกเขากลับไปถึงชาวออลเดนเซียนผู้ซื่อสัตย์ 72 คนที่จากมาตุภูมิมาสมทบกับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในเทือกเขาร็อกกี⁶

แรงงาน

หลังจากปิดคณะเผยแผ่อิตาลี ไม่มีงานเผยแผ่ศาสนาอย่างเป็นทางการในอิตาลีเกือบร้อยปี แสงสว่างของพระกิตติคุณเริ่ม

สวดอ้อนวอนอุทิศอิตาลีอีกครั้งเพื่อการส่งสอนพระกิตติคุณ

สิบปีนับจากการเปิดคณะเผยแผ่ครั้งนั้น จำนวนสมาชิกในอิตาลีเพิ่มขึ้นจากประมาณ 300 คนเป็น 5,000 คน จำนวนนั้นเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าเมื่อถึงปี 1982 ในช่วงปีหลัง ๆ มานี้ศาสนจักรเติบโตเร็วมาก ตั้งแต่ปี 2005 ถึงปี 2010 ศาสนจักรที่นั่นตั้งสเตคใหม่สี่สเตค ทำให้มีสเตครวมทั้งหมดเจ็ดแห่ง ปัจจุบันมีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายราว 25,000 คนในอิตาลี

สถาปนาศาสนจักร

เอ็ดเดอร์เครก เอ. คาร์ดอน แห่งสวากเจ็ดสิบ เป็นหนึ่งในวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหลายพันคนที่สืบสายบรรพชนกลับไปถึงฟิลิเป

► ปี 1173: วิลโดแห่งลียง ฝรั่งเศสเริ่มการเคลื่อนไหวให้กลับสู่พระกิตติคุณดั้งเดิมที่พระคริสต์และเหล่าอัครสาวกของพระองค์ทรงสอน

ปี 1215: วิลโดและผู้ติดตามชาวออลเดน-เซียน—บางคนอยู่ในอิตาลี—ถูกประกาศว่าเป็นพวกนอกกรีตและถูกข่มเหง

ปี 1843: กิอุสอปเป (โจเซฟ) ไทรอนโต รับบัพติศมาในเมสซาซูเซตส์ สหรัฐอเมริกา—เป็นชาวอิตาลีคนแรกเข้าร่วมศาสนจักร

ปี 1848: กษัตริย์คาร์โล อัลเบิร์ตแห่งปีมอนต์ซาร์ดิเนียให้เสรีภาพทางศาสนาแก่ชาวออลเดนเซียน

◀ ปี 1850: เอ็ดเดอร์โลเรนโซ สโนว์ กับเอ็ดเดอร์โจเซฟ ไทรอนโต และบี.เอช. สเตนเฮาส์ เริ่มงานเผยแผ่ศาสนาในอิตาลี

ปี 1852: จัดพิมพ์งานแปลพระคัมภีร์มอรมอนเป็นภาษาอิตาลี

ฉายส่องอีกครั้งในอิตาลีท่ามกลางสงครามโลกครั้งที่ 2 เวลานั้นนายทหารวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจากสหรัฐอเมริกาอาศัยอยู่ในเมืองต่าง ๆ ทั่วอิตาลี สมาชิกเหล่านี้ตั้งกลุ่มประชุมกันวันอาทิตย์ และกลุ่มเหล่านั้นยังดำเนินต่อไปหลังสงครามยุติเมื่อสมาชิกได้รับมอบหมายให้ไปประจำการกองทัพในอิตาลี

ตลอด 20 ปีต่อมาพระเจ้าทรงแรงงานของพระองค์ คนอิตาลีโดยกำเนิดเริ่มเข้าร่วมศาสนจักรหลังจากพบผู้สอนศาสนาในประเทศใกล้เคียง ศาสนจักรจัดกลุ่มของสมาชิกทหารในเนเปิลส์และเวโรนาเป็นสาขาภายใต้การกำกับดูแลของคณะเผยแผ่สวิส คณะเผยแผ่แปลพระคัมภีร์มอรมอนเป็นภาษาอิตาลีและจัดพิมพ์เวลาสำหรับส่งผู้สอนศาสนาไปอิตาลีใกล้เข้ามาทุกที

คริสต์ศักราช 1964 ศาสนจักรจัดให้อิตาลีเป็นท้องถิ่นหนึ่งของคณะเผยแผ่สวิส และไม่นานก็ส่งผู้สอนศาสนาที่พูดภาษาอิตาลีไปหลายเมือง ปี 1966 ศาสนจักรจัดตั้งคณะเผยแผ่อิตาลี เป็นเวลา 99 ปีหลังจากปิดคณะเผยแผ่อิตาลีแห่งแรก เอ็ดเดอร์เอสรา แทพท์ เบ็นสัน (1899–1994) แห่งโครัมมิอัครสาวสิบสองกล่าวคำ

เอ็ดเดอร์เอสรา แทพท์ เบ็นสัน (กลาง) ประชุมกับผู้สอนศาสนาของคณะเผยแผ่อิตาลีที่เพิ่งก่อตั้ง

▲ พบวิสุทธิชนชาวอิตาลี
บางคน: เรื่องราวสร้าง
แรงบันดาลใจของวิสุทธิชน
ยุคสุดท้ายชาวอิตาลียุค
ปัจจุบันสามคนอยู่ในรูป
แบบออนไลน์ของบท
ความนี้ที่ liahona.lds.org

คาร์ดอน ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสชาวอิตาลีเขียนที่
อพยพมาอยู่ที่ในปี 1854 เอ็ดเดอร์คาร์ดอนเป็น
พยานว่างานของพระเจ้ากำลังขยายตัวในแผ่นดิน
บรรพชนของท่าน ครั้งแรกท่านเป็นผู้สอนศาสนา
ในคณะเผยแผ่อิตาลีที่เปิดใหม่ในทศวรรษ 1960
และจากนั้นเป็นประธานคณะเผยแผ่อิตาลี โรม
ในทศวรรษ 1980

เมื่อเอ็ดเดอร์คาร์ดอนได้รับเรียกเป็นประธาน
คณะเผยแผ่ในปี 1983 โปสถ์ทุกหลังในโรมเป็น
อาคารเช่ายกเว้นหลังเดียวเท่านั้น ในสมัยนั้นเงิน
สร้างอาคารศาสนจักรหลังใหม่ส่วนหนึ่งมาจาก

สัญญาของพวกเขาเป็นมูลเหตุสำคัญที่อำนวยความสะดวกให้
ศาสนจักรเติบโตต่อไปจนถึงจุดที่จัดตั้งสเตคได้
และปัจจุบันมีการสร้างพระวิหารในโรม”

ก่อนได้รับเรียกเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ เอ็ดเดอร์
คาร์ดอนกลับไปอิตาลีในปี 2005 เพื่ออยู่ร่วมก่อ
ตั้งสเตคโรม อิตาลี นั้นเป็นประสบการณ์ที่งดงาม
“ด้วยจุดแข็งของฐานะปุโรหิต” ท่านกล่าว “ซึ่งคือ
กุญแจฐานะปุโรหิต เวลานี้สิ่งที่พระคัมภีร์นิยามว่า
เป็นสถานที่พักพิง—สเตค—ได้รับการสถาปนาขึ้น
ในโรมแล้ว”

ปี 1854: งานเผยแผ่ศาสนา
ลดลงขณะที่การข่มเหงทวี
ความรุนแรงและผู้สอน
ศาสนาเบนความสนใจไป
สวิตเซอร์แลนด์; ผู้เปลี่ยนใจ
เลื่อมใสชาวอิตาลีเริ่ม
อพยพไปซอลท์เลคซิตี ยูทาห์

ปี 1862: ยุติการ
เผยแผ่ศาสนา
ทั้งหมด
ในอิตาลี

ปี 1944: ตั้ง
กลุ่มสมาชิก
ทหารแอลเคเอส
ในอิตาลี

◀ ปี 1964: ศาสนจักร
จัดพิมพ์งานแปล
พระคัมภีร์มอรมอน
ภาษาอิตาลีฉบับใหม่;
คณะเผยแผ่สวิตจัดตั้ง
ท้องถิ่นชาวอิตาลี

▶ ปี 1966: จัดตั้งคณะ
เผยแผ่อิตาลี; เอ็ดเดอร์
เอสรา เทพท์ เป็นสัน
อูทิสอิตาลีอีกครั้ง
เพื่อการสั่งสอน
พระกิตติคุณ

เงินบริจาคของสมาชิกในพื้นที่ เพราะต้องใช้เงิน
ก่อสร้างอาคารหลายหลัง จึงดูเหมือนว่าสมาชิกไม่
สามารถบริจาคมากขนาดนั้นได้ หลังจากพิจารณา
เรื่องนี้ร่วมกับการสวดอ้อนวอน ศาสนจักรเชื้อเชิญ
สมาชิกชาวอิตาลีให้บริจาคเงินที่พวกเขาจะใช้
จ่ายในคริสต์มาสปีนั้นเข้ากองทุนก่อสร้างอาคาร
ครอบครัวจะวางอิฐก้อนหนึ่งไว้ใต้ต้นคริสต์มาส
แทนที่จะวางของขวัญเพื่อเป็นเครื่องหมายแสดง
การเสียสละของพวกเขา

“สิ่งที่เกิดขึ้นในคราวนั้นน่าอัศจรรย์ยิ่ง” เอ็ดเดอร์
คาร์ดอนกล่าว “เงินบริจาคมากเกินความต้องการ
เพราะเหตุนี้และความซื่อสัตย์ในการจ่ายส่วนสิบ
อย่างต่อเนื่องของวิสุทธิชน พระเจ้าจึงทรงเทพทาง
วิญญาณมากมายลงมาให้คณะเผยแผ่และวิสุทธิชน
ทั่วพื้นที่ขณะที่พวกเขาเต็มใจทำทุกอย่างที่ทำได้
เพื่อสถาปนาศาสนจักร ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าคำมั่น

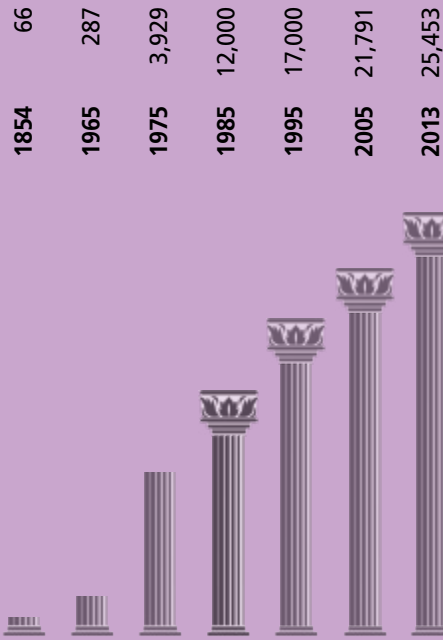
อาคารประชุมของวอร์ดกาตาเนียบริเวณชายฝั่งซิชิลี
สาขากาตาเนียก่อตั้งในปี 1967 หนึ่งปีหลังจากจัดตั้ง
คณะเผยแผ่อิตาลี

พระวิหารในโรม

ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ปี 2008 เมื่อประธาน ไรม์ส เอส. มอนสันประกาศสร้างพระวิหารในโรม การอัปค้ำและเสียงกระหึ่มด้วยความตื่นเต้นได้ยื่นไปทั่วศูนย์การประชุมใหญ่ กลุ่มวิสุทธิชนในอิตาลีที่กำลังรับชมผ่านดาวเทียมพากันโห่ร้องด้วยความยินดี ชีสเตอร์คนหนึ่งเล่าว่า “เรากลับบ้านประหนึ่งติดปีกบินพร้อมด้วยปีติในใจเรา”

เหตุใดการมีพระวิหารในโรมจึงมีความหมายมากขนาดนั้น นอกจากจะรู้ถึงความสำคัญอันลึกซึ้งทางวิญญาณของพระวิหารแล้ว สมาชิกยังเข้าใจนัยสำคัญทางประวัติศาสตร์ของเมืองนั้นด้วย เอ็ดเดอร์คาร์ดอนกล่าว “ทั้งรูปแบบการปกครองและอำนาจของโรมในสมัยหนึ่ง รวมถึงนักสำรวจ ศิลปิน นักวิทยาศาสตร์ และ

สมาชิกในอิตาลี

ศาสนจักรในอิตาลีปัจจุบัน*

สมาชิก: 25,453
คณะเผยแผ่: 2
สแตค: 7
วอร์ด: 46
สาขา: 52
ท้องถิ่น: 5
พระวิหาร: 1
(กำลังก่อสร้าง)
ศูนย์ประวัติ
ครอบครัว: 49

* ณ เดือนธันวาคม 2013

ปี 1972: ประธาน
ฮาโรลด์ บี. ลี ไป
เยี่ยมสมาชิกใน
อิตาลี เป็นประธาน
ศาสนจักรคนแรกใน
ยุคสุดท้ายที่ไปเยี่ยม

ปี 1981: จัดตั้ง
สแตคมิลาน อิตาลี
สแตคแรกในอิตาลี

ปี 1993: ฝ่ายปกครอง
ยอมให้ศาสนจักรมี
ทรัพย์สินของตนเอง
อย่างเป็นทางการและ
ประกอบพิธีแต่งงาน
ตามที่รัฐบาลยอมรับ

ปี 2008:
ประธานไรม์ส
เอส. มอนสัน
ประกาศสร้าง
พระวิหารโรม
อิตาลี

ปี 2012: ศาสนจักร
ได้รับสถานะสูงสุด
ทางกฎหมายที่ฝ่าย
ปกครองมอบให้
ศาสนาต่าง ๆ ใน
อิตาลี

นักประติมากรรมของโรมผู้สร้างคุณูปการมากมายต่อชาวโลก ตลอดจนพรอันมาจากอำนาจทางศาสนาของโรมที่ช่วยให้ทั่วโลกรู้จักคริสต์ศาสนา ล้วนเป็นส่วนหนึ่งในประวัติศาสตร์ของโรม ซึ่งบัดนี้ส่งงามด้วยพระวิหารของพระเจ้า^๑ ในพิธีเปิดดินเมื่อปี 2010 ประธานมอนสันกล่าวว่า “พระวิหารซึ่งเราจะสร้างบนที่ดินผืนนี้มีความหมายทุกอย่างต่อวิสุทธิชนยุคสุดท้าย”^๒

ตลอด 40 ปีที่ผ่านมา สมาชิกชาวอิตาลีเดินทางไปพระวิหาร เบิร์น สวิตเซอร์แลนด์ บางคนเดินทางสองวันกว่าจะไปถึงที่นั่น มัสสิโม เดอเฟโอ อดีตประธานสแตคโรมและปัจจุบันเป็นสาวกเจ็ดสิบภาค เชื่อว่าพระวิหารโรมเป็นเครื่องหมายแสดงว่าพระเจ้าทรงเห็นการรับใช้และการเสียสละนานหลายปีจากวิสุทธิชนยุคสุดท้าย และทรงทราบดีว่าพวกเขาปรารถนาอย่างยิ่งที่จะมีพระวิหาร

เมื่อมีการประกาศสร้างพระวิหาร เอ็ดเดอร์เดอเฟโอกล่าวว่าความตื่นเต้นครั้งนั้นเหมือนที่เรารู้สึกในสนามกีฬาเมื่อทีมหนึ่งชนะในวินาทีสุดท้าย ความปีติยินดีคล้ายกับที่เราจินตนาการว่าเราเคยรู้สึกในชีวิตก่อนเกิดเมื่อมีการประกาศแผนแห่งความรอด วิสุทธิชนสวมกอดกัน ยิ้ม และร้องไห้ นั่นคือความสุขที่แท้จริง

“เป็นสิ่งวิเศษมากที่ได้รับใช้พระเจ้าในสมัยนี้” เอ็ดเดอร์เดอเฟโอกล่าว “พิเศษมากสำหรับอิตาลี สำหรับโรม” เขาเป็นพยานว่า “ผมทราบว่าพระเจ้ากำลังประทานพรอาณัติกรส่วนนี้ของพระองค์อย่างมาก”^๓

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. ดู โรนัลด์ เอ. มัลลาน, “Waldensian History: A Brief Sketch,” Waldensian Families Research, www.waldensian.info/History.htm.
2. ลอเรนโซ สโนว์, *The Italian Mission* (1851), 10–11.
3. ลอเรนโซ สโนว์, *The Italian Mission*, 10–11.
4. ไดแอน สโตโก, “The Mormon Waldensians” (master’s thesis, Brigham Young University, 1985), 26–27. ตัวอย่างความพินัยกรรมนั้น, ดู เอลิซาเบธ มากิ, “‘Suddenly the Thought Came to Me’: Child’s Vision Prepares Her Family for the Gospel,” 3 มิถุนายน 2013, history.lds.org/article/marie-cardon-italy-conversion.
5. ลอเรนโซ สโนว์, *The Italian Mission*, 15, 17.
6. สโตโก, “The Mormon Waldensians,” 1–5, 71–84.
7. เกรก เอ. คาร์ดอน, จากการให้สัมภาษณ์กับผู้เขียนในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2013.
8. ไรม์ส เอส. มอนสัน, ใน เจสัน สเวนสัน, “Rome Italy Temple Groundbreaking,” *Church News*, 23 ต.ค. 2010, ldschurchnews.com.
9. “Interview with President Massimo De Feo—Italy—Episode 1,” *Into All the World* (รายการวิทยุในคลังเนื้อหา); mormonchannel.org.

โดย เอ็ดเดอร์
เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งโครัม
อัครสาวกลีบสอง

การเรียกให้ เป็นเหมือนพระคริสต์

ในประวัติศาสตร์ของอิสราเอลตลอดทุกยุคทุกสมัย เมื่อสภาพบางอย่างเป็นบาปมากเกินไปหรือสังคมเป็นฝ่ายโลกมากเกินไป หรือชีวิตที่คนต่างชาติเริ่มทำลายมาตรฐานทางศีลธรรมและพระบัญญัติที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้ ลูกหลานแห่งพันธสัญญาจะได้รับคำสั่งให้หลบหนีเข้าไปในแดนทุรกันดารเพื่อสถาปนาไซอันและเริ่มต้นใหม่ทั้งหมดอีกครั้ง

ในสมัยพันธสัญญาเดิม อับราฮัมบิดาแห่งพันธสัญญาต้องหลบหนีเอาชีวิตรอดจากชาวเคลเดีย—แท้จริงแล้วคือชาวบาบิโลน—ไปแสวงหาชีวิตศักดิ์สิทธิ์ในคานาอัน ซึ่งปัจจุบันเราเรียกว่าแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ (ดู อับราฮัม 2:3–4) แต่อยู่ได้ไม่กี่รุ่นลูกหลานของอับราฮัมก็สูญเสียไซอันของพวกเขาและตกเป็นทาสในอียิปต์ดินแดนห่างไกลของคนนอกศาสนา (ดู อพยพ 1:7–14) พระองค์จึงทรงยกโมเสสขึ้นนำลูกหลานแห่งพระสัญญาไปในแดนทุรกันดารอีกครั้ง

ไม่กี่ศตวรรษต่อมา เรื่องราวที่เราสนใจเป็นพิเศษเกิดขึ้นเมื่อชาวอิสราเอลครอบครัวยี่สิบห้าคนซึ่งนำโดยศาสดาพยากรณ์ท่านหนึ่งชื่อโฮไซ ได้รับบัญชาให้หนีออกจากเยรูซาเล็มเพราะอนิจจาบาบิโลนเข้ามายึดครองอีกครั้ง! (ดู 1 นีไฟ 2:2) คนเหล่านั้นไม่รู้เลยว่าพวกเขากำลังจะไปสู่ทวีปใหม่เพื่อสถาปนาแนวคิดใหม่ทั้งหมดเกี่ยวกับไซอัน (ดู 1 นีไฟ 18:22–24) พวกเขาไม่รู้แม้แต่บ่อยว่าเหตุการณ์นั้นเคยเกิดขึ้นมาแล้วกับบรรพชนของพวกเขาที่เรียกว่าชาวเจเร็ด (ดู อีเธอร์ 6:5–13)

ทุกคนที่ยกย่องสรรเสริญการฟื้นฟูพระกิตติคุณล้วนให้ความสนใจตรงที่การตั้งอาณานิคมอเมริกาถือกำเนิดจากคนกลุ่มหนึ่งซึ่งหนีจากบ้านเกิดเมืองนอนเพื่อจะได้มีเสรีภาพตามที่พวกเขาปรารถนา นักวิชาการผู้มีชื่อเสียงด้านการตั้งถิ่นฐานของกลุ่มพิวริตันในอเมริกาอธิบายประสบการณ์นี้ว่าเป็น “กิมมุงสู่แดนทุรกันดาร” ของชาวคริสต์—ความพยายามของชาวอิสราเอลยุคปัจจุบันในการปลดปล่อยตนเองจากการไร้พระผู้เป็นเจ้าของโลกเก่าและแสวงหาวิถีแห่งสวรรค์อีกครั้งในแผ่นดินใหม่¹

**พระผู้เป็นเจ้าทรงกำลังเรียก
อิสราเอลในยุคสุดท้ายนี้ให้
เป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น
และบริสุทธิ์มากขึ้นในความ
ตั้งใจของเราที่จะดำเนินชีวิต
ตามพระกิตติคุณและ
สถาปนาไซอัน**

ข้าพเจ้าขอให้ท่านนึกถึงการหนีครั้งสุดท้าย การหนีของศาสนจักรของเราเอง ซึ่งนำโดยศาสตราจารย์ของเราเอง นำโดยบรรพชนผู้เลื่อมใสศาสนาของเราเอง เนื่องด้วยโจเซฟ สมิธถูกไล่ล่าจากรัฐนิวยอร์ก เพนซิลเวเนีย โอไฮโอ มิสซูรี และในที่สุดถูกกระทำฆาตกรรมในอิลลินอยส์ เราจึงเห็นลูกหลานอิสราเอลในยุคสุดท้ายแสวงหาสถานที่สันโดษอีกครั้ง ประธานบริคัม ยังก์ (1801–1877) โหม่เสสชาวอเมริกันตามที่คนทั้งหลายเรียกขานท่านอย่างชื่นชม นำวิสุทธิชนไปหุบเขาแห่งเทือกเขาดังที่วิสุทธิชนผู้น้อยอ่อนจากการเดินเท้าร้องว่า

เราจะพบแหล่งที่พระเป็นเจ้าเตรียมไว้
ไกลไปทางตะวันตก
ที่ไม่มีใครทำให้กลัวหรือทำร้าย
เราจะรับพรสุขศรี²

ไซอัน แผ่นดินที่สัญญาไว้ เยรูซาเล็มใหม่ นี่เป็นแบบแผนมานานกว่า 4,000 ปีของประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญา: หลบหนีและแสวงหา วังและตั้งถิ่นฐาน หนีจากบาบิโลน สร้างกำแพงป้องกันไซอัน

จนถึงเวลานี้ ยุคสมัยของเรา

สร้างไซอันในที่ที่ท่านอยู่

ลักษณะพิเศษสุดประการหนึ่งของสมัยการประทานของเราคือลักษณะที่เปลี่ยนไปของวิธีสถาปนาอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก สมัยการประทานนี้เป็นเวลาของการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ที่เร่งทวีความเร็ว สิ่งหนึ่งที่เปลี่ยนไปคือศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้าจะไม่มีวันหนีอีก จะไม่มีวันออกจากเออร์เพื่อออกจากฮาราน เพื่อออกจากคานาอัน เพื่อออกจากเยรูซาเล็ม เพื่อออกจากอังกฤษ เพื่อออกจากเคิร์ทแลนด์ เพื่อออกจากนอว เพื่อไปแห่งหนใดใครรู้อีกต่อไป

ไม่ ตามที่บริคัม ยังก์กล่าวกับเราทุกคน “เราถูกขี้ออกจากกระทะไปอยู่ในกองไฟ ออกจากกองไฟไปอยู่กลางแจ้ง จนเรามาอยู่ที่นี้และเราจะอยู่ตราบนี้”³

แน่นอนว่า ถ้อยคำดังกล่าวกลายเป็นคำกล่าวสำหรับสมาชิกศาสนจักรทั่วโลก ในวันเวลาสุดท้ายนี้ ในสมัยการประทานของเรา เราเติบโตใหญ่พอที่จะหยุดวิ่ง เราเติบโตใหญ่พอที่จะยืนปักหลักสร้าง

ครอบครัวและรากฐานของเราให้มั่นคงในทุกประชาชาติ ตระกูล ภาษา และผู้คน อย่างถาวร ไซอันดำรงอยู่ทุกหนแห่ง—ไม่ว่าศาสนจักรอยู่ที่ใด โดยการเปลี่ยนแปลงนั้น เราจะไม่คิดอีกต่อไปว่าไซอันเป็น *สถานที่* ซึ่งเราจะอยู่ แต่เราคิดว่าเป็น *วิธี* ที่เราจะดำเนินชีวิต

เพื่ออธิบายภารกิจใหม่นี้ ข้าพเจ้าจะพูดถึงเหตุการณ์สามเรื่อง

เหตุการณ์สามเรื่องและบทเรียนสามบท

1. เมื่อสองสามปีก่อน เพื่อนรุ่นน้องคนหนึ่งของข้าพเจ้า—อดีตผู้สอนศาสนา—ซึ่งอยู่ในทีมบาสเกตบอลของวิทยาลัยในยูทาห์ เขาเป็นชายหนุ่มที่ดีและเป็นนักบาสเกตบอลที่เก่งมาก แต่เขาไม่ได้เล่นบ่อยเท่าที่หวังไว้ พรสวรรค์และทักษะพิเศษของเขาไม่ใช่สิ่งที่ทีมต้องการในช่วงพัฒนาทีมหรือพัฒนาเขา นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นกับกีฬา ดังนั้น ด้วยความปรารถนาดีและการสนับสนุนอย่างเต็มที่ของครูฝึกกับเพื่อนร่วมทีม เพื่อนข้าพเจ้าจึงย้ายไปอีกโรงเรียนหนึ่งที่เขาหวังว่าเขาอาจทำประโยชน์ได้มากขึ้นเล็กน้อย

ทุกอย่างราบรื่นที่โรงเรียนใหม่ และไม่นานเพื่อนข้าพเจ้าก็ได้เป็นผู้เปิดเกม ท่านรู้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้น—กำหนดการแข่งขันของทีมทำให้ชายหนุ่มคนนี้ต้องกลับมาแข่งกับทีมเก่าของเขาในซอลท์เลคซิตี

วจาเจ็บแสบเผ็ดร้อนที่ผู้ชมระบายใส่ชายหนุ่มคนนั้นในคืนนั้น—ชายหนุ่มที่เพิ่งแต่งงาน จ่ายส่วนสิบ รับประทานในโครัมเอ็ลเดอร์ บำเพ็ญประโยชน์ด้วยใจโอบอ้อมอารีต่อเยาวชนในชุมชนของเขา

**ไม่ว่าสถานการณ์หรือ
การยั่วหรือปัญหาเป็น
เช่นไร ไม่มีศาสนิกย์ที่
แท้จริงคนใดของพระ-
คริสต์สามารถทิ้งศาสนา
ของเขาไว้ที่ประตูได้**

และรอคอยลูกน้อยที่จะเกิดมาอยู่กับเขาและภรรยาอย่างตื่นเต้น—ไม่ควรที่มนุษย์คนใดในทุกที่ทุกเวลาพึงประสบ ไม่ว่าเขาจะเล่นกีฬาอะไรหรือเรียนมหาวิทยาลัยใดก็ตาม หรือไม่ว่าการตัดสินใจส่วนตัวของเขาเกี่ยวกับเรื่องเหล่านั้นจะเป็นอะไรก็ตาม

โค้ชของทีมเยือนทีมนี้ ผู้เป็นตำนานในอาชีพ หันมาพูดกับเขาหลังจากการแข่งขันอันน่าตื่นเต้นว่า “เกิดอะไรขึ้นที่นี่ คุณเป็นเด็กเมืองนี้ที่ประสบความสำเร็จ นี่คือผู้คนของคุณ นี่คือเพื่อนของคุณ” แต่ที่เลวร้ายที่สุดคือเขาพูดต่อจากนั้นด้วยความฉงนสนทน่ว่า “คนพวกนี้ส่วนใหญ่ไม่ใช่สมาชิกศาสนจักรของคุณหรอกหรือ”

2. ข้าพเจ้าได้รับเชิญไปพูดที่การให้ข้อคิดทางวิญญาณหนุ่มสาวโตสเตรค ขณะเข้าทางประตูหลังของศูนย์สเตรค หญิงสาวอายุราว 30 ปีคนหนึ่งเข้ามาในอาคารในเวลาใกล้เคียงกัน แม้จะอยู่ท่ามกลางผู้คนที่ยืนเคียงกันเข้าไปในห้องนมัสการ แต่ก็สังเกตเห็นเธอได้ไม่ยาก เธอมีรอยสักสองสามที่ไล่ต่างกับห่วงร้อยจุมูกหลายแบบ ทำผมตั้งแต่งแต้มสีเส้นสรวพัด กระโปรงสั้นเต๋อและเสื้อคอลึก

คำถามบางข้อเข้ามาในใจข้าพเจ้า: ผู้หญิงคนนี้คือจิตวิญญาณต่างศาสนาที่กำลังดิ้นรน และมีคนชักชวนเธอ—หรือยิ่งดีไปกว่านั้น มีคนพาเธอมา—เพื่อร่วมการให้ข้อคิดทางวิญญาณครั้งนี้ภายใต้การนำทางของพระเจ้าเพื่อช่วยให้เธอพบสันติสุขและการชื่นนำของพระกิตติคุณที่เธอต้องการในชีวิต? หรือเธอเป็นสมาชิกที่หันเหจากความหวังและมาตรฐานบางอย่างที่ศาสนจักรกระตุ้นให้สมาชิกปฏิบัติ แต่ยังคงแข็งขันอยู่บ้างและเลือกมาร่วมกิจกรรมศาสนจักรในคืนนั้น?

3. ขณะเข้าร่วมพิธีอุทิศพระวิหารแคนซัสซิตี มิสซูรี ข้าพเจ้ากับซิสเตอร์ฮอลล์แลนด์พักอยู่กับบราเดอร์ไอแซค ฟริสโตน ผู้มีอาชีพเป็นตำรวจและเป็นมหาบุรุษโรดในสเตคเคิลเบอร์ตี มิสซูรี ในการพูดคุยกัน เขาบอกเราว่ามีคืนหนึ่งเขาได้รับเรียกให้ไปตรวจสอบตามคำร้องทุกข์ในย่านอันตรายเป็นพิเศษของเมือง ท่ามกลางเสียงเพลงอีกทีกและกลิ่นกัญชาในอากาศ เขาพบหญิงคนหนึ่งกับชายหลายคนกำลังดื่มและพูดจาหยาบคาย ดูเหมือนไม่มีใครสนใจยี่ตึก

เล็ก ๆ ห้าคน—อายุประมาณสองขวบถึงแปดขวบ—ที่เบียดกันอยู่ในห้อง ๆ หนึ่งขณะพยายามนอนบนพื้นสกปรกโดยไม่มีเตียง ไม่มีที่นอน ไม่มีหมอน ไม่มีอะไรเลย

บราเดอร์ฟริสโตนมองดูในตู้กับข้าวและในตู้เย็นเพื่อจะพบอาหารสักกระป๋องหรือสักกล่อง—แต่เขาไม่พบอะไรเลย เขาบอกว่าสุนัขที่เห่าอยู่หลังบ้านมีอาหารมากกว่าเด็กเหล่านั้นเสียอีก

ในห้องนอนของผู้เป็นแม่เขาพบฟูกเปล่าหนึ่งหลัง เพียงหลังเดียวในบ้าน เขาค้นจนพบผ้าปูที่นอนนำมาปูบนฟูก และพาเด็กทั้งห้าคนขึ้นนอนบนเตียงชั่วคราวที่ทำขึ้นเพื่อแก้ขัด จากนั้นด้วยน้ำตาคลอหน่วย เขาคุกเข่าสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ขอให้ทรงคุ้มครองเด็กเหล่านี้ และกล่าววาทะวิสต์ดี

ขณะลุกเดินไปที่ประตู เด็กคนหนึ่งอายุราวหกขวบกระโดดลุกจากที่นอนวิ่งมาหาเขา คราวมือเขามาจับไว้ และอ้อนวอนว่า “ได้โปรด รับผมไปเลี้ยงได้ไหมครับ” บราเดอร์ฟริสโตนน้ำตาารื้นขึ้นมาอีก เขาพาเด็กคนนั้นเข้านอน ไปหาแม่ที่เมายา (พวกผู้ชายหนีไปนานแล้ว) และพูดกับเธอว่า “พรุ่งนี้ผมจะกลับมา แต่ก่อนผมจะเดินเข้าประตูนี้ควรจะมีการเปลี่ยนแปลงอะไรเกิดขึ้นบ้าง และจะมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นหลังจากนั้น คุณเชื่อผมได้”⁴

เหตุการณ์สามเรื่องนี้มีอะไรคล้ายกัน ทั้งสามเรื่องให้ตัวอย่างชีวิตจริงเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ต่างกันมากของบาบิโลน—เหตุการณ์แรกเป็นพฤติกรรมโง่เขลาและน่านับถือใจพอกันที่การแข่งขันบาสเกตบอล เหตุการณ์ที่สองเป็นการทำทาสส่วนตัวทางวัฒนธรรม

ที่เกิดขึ้นกับผู้ดำเนินชีวิตแตกต่างจากเรา และเหตุการณ์ที่สาม เป็นเรื่องใหญ่และร้ายแรงมาก

บทเรียนบทที่ 1: อย่าทิ้งศาสนาไว้ที่ประตู

ก่อนอื่น เราจะพูดถึงเหตุการณ์บาสเกตบอลให้จบ หลังจากวันแข่งขัน เมื่อมีการตอบสนองบางอย่างจากสาธารณชนและเรียกร้องให้มีการขอโทษสำหรับเหตุการณ์นี้ ชายหนุ่มคนหนึ่งพูดว่า “ฟังก่อน เรา กำลังพูดถึงบาสเกตบอลอยู่นะครับ ไม่ใช่โรงเรียนวันอาทิตย์ ถ้าคุณทนความร้อนไม่ได้ ก็ออกจากห้องครัวไปซะ เราเสียเงินเยอะนะครับเพื่อมาดูการแข่งขันพวกนี้ เราจะทำพฤติกรรมยังงี้ก็ได้ เราทิ้งศาสนาของเราไว้ที่ประตู”

“เราทิ้งศาสนาของเราไว้ที่ประตู” หรือไม่ บทเรียนบทที่หนึ่งของการสถาปนาโซอันในศตวรรษที่ 21 คือ ท่าน *อย่า* ทิ้งศาสนาของท่านไว้ที่ประตูเด็ดขาด

ท่านไม่สามารถเป็นศาสนิกชนแบบนั้นได้—นั่นไม่ใช่การเป็นศาสนิกชนเลย ดังที่ศาสดาพยากรณ์แอลมาสอน เราจะ “ยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง และในทุกแห่งที่ [เรา] อยู่” (โมไซยาห์ 18:9)—*ไม่ใช่* แค่บางเวลา บางแห่ง หรือเมื่อทีมของเรา กำลังนำโด่ง

ไม่ว่าสถานการณ์หรือการยั่วยุหรือปัญหาเป็นเช่นไร ไม่มี

ศาสนิกชนที่แท้จริงคนใดของพระคริสต์สามารถทิ้งศาสนาของเขาไว้ที่ประตูได้

บทเรียนบทที่ 2: จงเห็นอกเห็นใจแต่รักดีต่อพระบัญญัติ

นั่นทำให้ข้าพเจ้านึกถึงหญิงสาวคนนั้นที่การให้ข้อคิดทางวิญญาณ ไม่ว่าใครจะมีปฏิกริยากับเธออย่างไร กฎนิรันดร์คือพฤติกรรมของเราต้องสะท้อนให้เห็นความเชื่อทางศาสนาและคำมั่นสัญญาในพระกิตติคุณของเรา ด้วยเหตุนี้วิธีที่เราตอบสนองในสถานการณ์ใดก็ตามต้องทำให้สถานการณ์ดีขึ้น ไม่ใช่เลวร้ายลง เราจะไม่กระทำหรือตอบสนองในลักษณะที่ทำให้เรามีความผิดมากกว่าเธออย่างในกรณีนี้

นั่นไม่ได้หมายความว่าเราไม่มีความคิดเห็น เราไม่มีมาตรฐาน หรือเราไม่นำพาโดยสิ้นเชิงกับพระบัญญัติจากเบื้องบนว่า “เจ้าจะ” และ “เจ้าจะไม่” แต่นี่หมายความว่าเราต้องดำเนินชีวิตตามมาตรฐานเหล่านั้นและปกป้องพระบัญญัติเหล่านั้นอย่างชอบธรรมจนสุดความสามารถของเรา ตามแบบอย่างที่เราผู้ช่วยให้รอดทรงดำเนินพระชนม์ชีพและทรงปกป้องสิ่งเหล่านั้น พระองค์ทรงทำสิ่งที่สมควรทำเสมอเพื่อให้สถานการณ์ดีขึ้น—ตั้งแต่การสอนความจริงเรื่องการให้อภัยคนบาป ไปจนถึงการชำระพระวิหารให้สะอาด

ดังนั้นกับคนใหม่ที่เรารู้จัก เหนือสิ่งอื่นใด เราเริ่มโดยจดจำว่าเธอเป็นธิดาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของและมีค่าในรันดร์ เราเริ่มโดยจดจำว่าเธอเป็นลูกสาวของใครบางคน เราเริ่มโดยขอบคุณที่เธอมาร่วมกิจกรรมศาสนจักร ไม่หลีกเลี่ยงกิจกรรมนั้น สรุปคือเราพยายามทำดีที่สุด สถานการณ์นี้โดยปรารถนาจะช่วยให้เธอทำดีที่สุดเช่นกัน

เราสวดอ้อนวอนในใจเสมอว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกต้องที่เราควรทำ อะไรคือสิ่งที่ถูกต้องที่เราควรพูด ในที่สุดแล้ว อะไรจะทำให้สถานการณ์นี้และเธอดีขึ้น การถามคำถามเหล่านี้และการพยายามทำสิ่งที่พระเจ้าช่วยให้รอดจะทรงทำคือสิ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่าพระองค์ทรงหมายถึงเมื่อพระองค์ตรัสว่า “อย่าพิพากษาตามที่เห็นภายนอก แต่จงพิพากษาอย่างยุติธรรมเถิด” (ยอห์น 7:24)

ศาสนจักรนี้จะไม่วันลระดับหลักคำสอนตามค่านิยมทางสังคมหรือความเหมาะสมทางการเมืองหรือเหตุผลอื่นใดทั้งหมด จุดปลอดภัยของความจริงที่ได้รับการเปิดเผยเท่านั้นคือจุดที่เราต้องวางเท้าไว้บนนั้นเพื่อยกอีกคนหนึ่งที่เราารู้สึกทุกข์ใจหรือถูกทอดทิ้ง ความเห็นอกเห็นใจและความรักของเรา—คุณลักษณะและข้อกำหนดพื้นฐานของความเป็นชาวคริสต์—ต้อง *ไม่มีวัน* ถูกตีความว่าเรายอมขอมพระบัญญัติ

เมื่อเราเผชิญสถานการณ์เช่นนั้น อาจเป็นเรื่องท้าทายและสับสนมาก คนหนุ่มสาวอาจถามว่า “เราไม่เชื่อว่าเราควรดำเนินชีวิตหรือประพฤติแบบนั้น แต่ทำไมเราต้องบังคับให้คนอื่นทำเหมือนเรา พวกเขาไม่มีสิทธิ์เสรีหรือ เรากำลังคิดว่าตัวเองชอบธรรมและตัดสินคนอื่น เรากำลังยึดเยียดความเชื่อให้ผู้อื่น กำลังเรียกร้องให้ พวกเขา ทำแบบนั้นหรือไม่”

ในสถานการณ์เหล่านั้นท่านจะต้องอธิบายโดยละเอียดก่อนต่อความรู้สึกของผู้อื่นว่าเหตุที่เราปกป้องหลักธรรมบางข้อและต่อต้านบาป บางอย่าง *ไม่ว่าจะพบที่ใดก็ตาม* เพราะปัญหาและกฎที่เกี่ยวข้อง *ไม่* เพียงมีผลทางสังคมหรือการเมืองเท่านั้นหากแต่มีผลในรันดร์ด้วย แม้ไม่ประสงค์จะทำให้ผู้เชื่อต่างจากเราเช่นเคือง แต่เราต้องมุ่งหวังมากยิ่งกว่านั้นว่าจะไม่ทำให้พระเจ้าทรงขุนเคือง

เรื่องนี้ค่อนข้างคล้ายกับวัยรุ่นคนหนึ่งทีพูดว่า “ตอนนี้ฉันขับรถเป็นแล้ว ฉันรู้ว่าควรจะหยุดที่ไฟแดง แต่เราต้องเป็นคนตัดสิน

และพยายามให้ทุกคนหยุดที่ไฟแดงไหม *ทุกคน* ต้องทำอย่างที่เราทำไหม คนอื่นไม่มีสิทธิ์เสรีอย่างนั้นหรือ พวกเขาจะต้องทำอย่างที่เราทำอย่างนั้นหรือ” ท่านต้องอธิบายว่าทำไมเราจึงหวังว่า *ทุกคน* จะหยุดที่ไฟแดง และท่านต้องทำอย่างนั้น *โดยไม่* ดูหมิ่นคนที่ล่งละเมิดหรือคนที่เชื่อต่างจากเราเพราะพวกเขามีสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมของตนเอง

มีความเชื่อหลากหลายมากในโลกนี้ และมีสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมสำหรับทุกคน แต่ไม่มีใครมีสิทธิ์กระทำประหนึ่งว่าพระเจ้าไม่เคยตรัสเรื่องนี้ หรือประหนึ่งว่าพระบัญญัติมีความสำคัญต่อเมื่อสาธารณชนเห็นชอบ ในศตวรรษที่ 21 เราไม่สามารถหลบ

พฤติกรรมของเราต้องสะท้อน

ให้เห็นความเชื่อทางศาสนา

และคำมั่นสัญญาในพระกิตติคุณ

ของเรา ด้วยเหตุนี้ วิธีที่เรา

ตอบสนองในสภาพการณ์ใด

ก็ตามต้องทำให้สถานการณ์ดีขึ้น

ไม่ใช่เลวร้ายลง

หนีได้อีกแล้ว เราจะต้องต่อ

สู้เพื่อให้มีกฎ สภาพการณ์

และสภาพแวดล้อมที่ยอม

ให้เรานับถือศาสนาอย่างเสรี

และได้รับการสนับสนุนอย่าง

เป็นทางการจากรัฐบาล นี่คือ

วิธีหนึ่งที่เราจะยอมทนอยู่ใน

บาปบาปแต่ไม่เป็นของบาปบาป

ข้าพเจ้าทราบว่าเป็นโลกที่เราหนีไม่ได้นี้ไม่มีความสามารถใดสำคัญและไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตใดยิ่งใหญ่ไปกว่าการแสดงให้เห็นว่าเราเดินตามเส้นทางที่รอบคอบ—โดยมีจุดยืนทางศีลธรรมตามที่พระเจ้าทรงประกาศไว้และกฎที่พระองค์ทรงมอบให้ แต่ทำอย่างเห็นอกเห็นใจ ด้วยความเข้าใจ และจิตกุศลอย่างมาก

บทเรียนบทที่ 3: ใช้ค่านิยมพระกิตติคุณให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและประเทศชาติ

มีพวกเราไม่กี่คนเป็นตำรวจหรือนักสังคมสงเคราะห์หรือผู้พิพากษาซึ่งนับวันบังคับกฎหมาย แต่เราทุกคนควรเอาใจใส่ความผาสุกของผู้อื่นและความปลอดภัยทางศีลธรรมของชุมชนที่กว้างขวางของเรา เอิลเดอร์ควอนทิน แอล. คุก แห่งโคเวนทรีคริสตจักรสิบสองพุดถึงความเป็นจริงของการที่เราต้องมียุทธพลต่อสังคม นอกหมู่บ้านของเราเอง ท่านกล่าวไว้ดังนี้

“นอกจากจะคุ้มครองครอบครัวเราแล้ว เราควรเป็นบ่อเกิดของแสงสว่างในการคุ้มครองชุมชนของเราด้วย พระผู้ช่วยให้

รอดตรัสว่า ‘พวกท่านจงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ท่านทำ พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์’...

“ในโลกที่ไม่ชอบธรรมมากขึ้นทุกวัน จำเป็นอย่างยิ่งที่ [ต้องพูด] กับสาธารณชนเกี่ยวกับค่านิยมความเชื่อทางศาสนา ...

“ความเชื่อทางศาสนาเป็นแหล่งสะสมความสว่าง ความรู้ และปัญญา และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อสังคม”⁵

ถ้าเราไม่นำพระภิกษุไปสู่ชุมชนและประเทศชาติของเรา เราไม่มีทางมีตำรวจมากพอ—หรือไอแซค ฟริสโตนมากพอ—ที่จะบังคับให้คนประพฤติตามหลักศีลธรรมแม้จะบังคับได้ก็ตาม แต่นั่นบังคับไม่ได้ เด็ก ๆ ในบ้านหลังนั้นไม่มีอาหารหรือเครื่องนุ่งห่มแต่พวกเขาเป็นบุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้า มารดาผู้นั้นนำดาหนมากกว่าเพราะเธออายุมากกว่าและควร

รับผิดชอบมากกว่านี้ แต่เธอเป็นธิดาของพระผู้เป็นเจ้าเช่นกัน สถานการณ์เช่นนั้นอาจต้องใช้ความรักแบบเข้มงวดในวิธีแบบเป็นทางการ แม้กระทั่งทางกฎหมาย แต่เราต้องพยายามช่วยทุกที่ทุกเวลาที่เรทำได้ เพราะเราไม่ได้ทิ้งศาสนาของเราไว้ที่ประตู แม้ประตูบางแห่งอาจดูน่าสังเวชและขาดความรับผิดชอบก็ตาม

เราทำทุกอย่างไม่ได้ แต่เราทำบางอย่างได้ ในการตอบรับการเรียกของพระผู้เป็นเจ้า ลูกหลานอิสราเอลคือผู้ตอบรับ—ครั้งนี้ไม่ใช่หนีจากบาบิโลนแต่โจมตีบาบิโลน โดยที่ไม่รู้เลยว่าในเรื่องนี้ เราสามารถดำเนินชีวิตตามศาสนาของเราได้อย่างกว้างขวางและไม่สิ้นสุดจนเราพบโอกาสทุกรูปแบบให้ช่วยเหลือครอบครัว เป็นพรแก่เพื่อนบ้าน และคุ้มครองผู้อื่น รวมทั้งอนุชนรุ่นหลัง

สะท้อนความรักที่ท่านมีต่อพระเยซูคริสต์

พระเจ้าทรงร้องขอวิสุทธิชนยุคสุดท้ายให้เป็นเชื้อหมักขนมปัง เป็นเกลี้อที่ไม่มีวันหมดรสเค็ม เป็นแสงสว่างบนเนินเขาที่ไม่ถูกถึงครอบไว้ ดังนั้นจงเริ่มแสดงให้เห็น!

ถ้าเราทำอย่างถูกต้อง พูดอย่างถูกต้อง และแสดงน้ำใจเอื้อเฟื้อ ด้วยคำพูดและการกระทำของเรา เมื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงตัดสินของพระองค์ให้สิ้นลงในความชอบธรรม ตรัสว่าไม่มีเวลาอีกแล้ว ในสมัยการประทานสุดท้ายนี้ และเสด็จมาในรัศมีภาพของพระองค์ เมื่อนั้นพระองค์จะทรงพบว่าเรากำลังทำสุดความสามารถ พยายามดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ พยายามปรับปรุงชีวิตเรา ศาสนจักร และสังคมของเราอย่างดีที่สุดเท่าที่เราจะทำได้

เมื่อพระองค์เสด็จมา ข้าพเจ้าปรารถนา *อย่างยิ่ง* ว่าตอนนั้น ข้าพเจ้ากำลังดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ข้าพเจ้าต้องการได้รับความประหลาดใจนั้นขณะที่กำลังแผ่ขยายศรัทธาและทำความ

**พระเจ้าทรงร้องขอให้วิสุทธิชน
ยุคสุดท้ายเป็นเชื้อขนมปัง เกลี้อ
ที่ไม่มีวันหมดรสเค็ม แสงสว่าง
บนเนินเขาที่ไม่เอากังครบไว้**

ดี ข้าพเจ้าต้องการให้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสกับข้าพเจ้าว่า “เจฟฟรีย์ เราจำเจ้าได้ไม่ใช่เพราะฐานันดรของเจ้า แต่เพราะชีวิตเจ้า วิถีที่เจ้าพยายามดำเนินชีวิตและมาตรฐานที่เจ้าพยายามปกป้อง เราเห็นความสุจริตในใจเจ้า เราถือว่าสำคัญที่สุดอันดับแรกคือเจ้าพยายามทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้นด้วยการเป็นคนที่ดีขึ้น จากนั้นจึงประกาศถ้อยคำของเราและปกป้องพระกิตติคุณของเราต่อผู้อื่นด้วยความเห็นอกเห็นใจมากที่สุดเท่าที่เจ้าทำได้”

พระองค์จะตรัสอย่างแน่นอนว่า “เรารู้ว่าเจ้าไม่ประสบความสำเร็จเสมอไปด้วยบาปของเจ้าและสภาพการณ์ของผู้อื่น แต่เราเชื่อว่าเจ้าได้พยายามอย่างสัตย์ซื่อ เราเชื่อว่าเจ้ารักเราอย่างแท้จริงในใจเจ้า”

ข้าพเจ้าต้องการให้สิ่งคล้ายกันนี้เกิดขึ้นสักวันหนึ่งกับคนอื่นใดในชีวิตมรตัยนี้ ข้าพเจ้าต้องการให้เกิดขึ้นกับท่าน ต้องการให้เกิดขึ้นกับเราทุกคน “อิสเรล อิสเรล พระเป็นเจ้าเรียก”⁶—เรียกเราให้ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นส่วนตัวในวิถีเล็ก ๆ น้อย ๆ และวิถีใหญ่โต แสดงน้ำใจต่อคนที่อาจมีท่าทางแตกต่าง หรือประพจน์ไม่เหมือนเรา และจากนั้น (เมื่อทำได้) ไปรับใช้สังคมที่กว้างที่สุดเท่าที่เราจะสามารถมีอิทธิพลได้

ข้าพเจ้ารักพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้ากำลังพยายามเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และข้าพเจ้ารักพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ผู้ทรงห่วงใยมากพอจะประทานพระองค์แก่เรา เกี่ยวกับของประทานดังกล่าว ข้าพเจ้าทราบว่าคุณเป็นผู้เป็นเจ้าทรงกำลังเรียกอิสราเอลในยุคสุดท้ายนี้ให้เป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นและบริสุทธิ์มากขึ้นในความตั้งใจของเราว่าจะดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและสถาปนาไซอัน ข้าพเจ้ารู้เช่นกันว่าพระองค์จะประทานความเข้มแข็งและความบริสุทธิ์ให้เราเพื่อจะเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงถ้าเราวิงวอนขอ ■

จากคำปราศรัยการให้ข้อคิดทางวิญญาณชื่อเอส, “อิสเรล อิสเรล พระเป็นเจ้าเรียก” ที่มหาวิทยาลัยคิงส์เคปทาวน์ในเซนต์จอร์จ ยูทาห์ เมื่อวันที่ 9 กันยายน ค.ศ. 2012
ดูคำปราศรัยฉบับเต็มที่ lds.org/broadcasts

อ้างอิง

1. ดู เพอร์รี่ มิลเลอร์, *Errand into the Wilderness* (1956), 2–3.
2. “สิทธิชนมา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 17.
3. บริลล์ ชังก์, ใน เจมส์ เอส. บราวน์, *Life of a Pioneer: Being the Autobiography of James S. Brown* (1900), 121.
4. ไอแซค ฟรีสโตน, ประสพการณ์ที่บอกเล่ากับผู้เขียน, 5 พ.ค., 2012.
5. เลวทิน แอล. ลูก, “จงมีแสงสว่าง!” *เลียวโนนา*, พ.ย. 2010, 34, 35.
6. “อิสเรล อิสเรล พระเป็นเจ้าเรียก,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 6.

ข้อความที่ดิฉันทิ้งไว้บนแผ่นศิลาหน้าหลุมศพ

ในช่วงฤดูร้อนปี 2003 ดิฉันอยู่ในมิชิแกน สหรัฐอเมริกา กำลังสืบหาโรเบิร์ต ฮอลล์ คุณพ่อของอาทวด ช่วงท้ายของการเดินทางดิฉันไปเยี่ยมสุสานที่เคยไปเมื่อ 20 ปีก่อนอีกครั้ง

คราวไปเยี่ยมสุสานครั้งก่อน ดิฉันสังเกตเห็นดอกไม้บนแผ่นศิลาอันหนึ่ง หน้าหลุมศพของสกุลฮอลล์ คราวนี้ดิฉันเขียนข้อความสั้น ๆ ลงวันที่ และเคลือบอย่างดีเพื่อกันไม่ให้เสียหายจากสภาพอากาศ จากนั้นก็ทิ้งข้อความนั้นไว้ที่แผ่นศิลาหน้าหลุมศพพร้อมกับสวดอ้อนวอนโดยหวังว่าคนที่สามารถช่วยให้ดิฉันรู้จักโรเบิร์ต ฮอลล์มากขึ้นจะมาพบข้อความนี้

ดิฉันกลับไปแคลิฟอร์เนียด้วยความหวัง แต่ก็สงสัยว่าข้อความดังกล่าวจะเกิดผลอะไรบ้าง

สัปดาห์ต่อมาดิฉันได้รับจดหมายจากญาติห่าง ๆ ชื่อเดค เบนท์ลีย์

“เมื่อวานผมมีประสบการณ์แปลกประหลาด” เขาเขียน “ตอนบ่ายสามผมออกไปซื้อสตอเบอรี่และตัดลินไจแวงสุสานเพลนส์โรดเพื่อตรวจสอบสภาพหลุมศพของบรรพชน ผมไม่ได้ไปที่นั่นหลายปีแล้ว ผมเห็นโปสเตอร์ของคุณอยู่ข้างหลุมศพ”

เดคไปสุสานวันเดียวกับที่ดิฉันเขียนข้อความทิ้งไว้ ดิฉันโทรศัพท์หาเขาทันที ระหว่างการสนทนาของเราดิฉันพบว่าเขา

อยู่ในฮิลส์เดล ห่างจากสุสาน 50 ไมล์ (80 กิโลเมตร)

ไม่กี่เดือนต่อมาดิฉันตั้งใจกลับไปมิชิแกนเพื่อเยี่ยมเดค เขาบอกดิฉันว่าเขามีญาติฝังอยู่ในสุสานตรงข้ามบ้านของเขาพอดี และถามว่าดิฉันอยากไปที่นั่นหรือไม่ เขาบอกว่าสุสานมีแผ่นศิลาหน้าหลุมศพของสกุลฮอลล์สี่แผ่น มีสองแผ่นที่เขาไม่รู้อะไรเลย

ที่สุสาน เดคให้ดิฉันดูแผ่นศิลาหน้าหลุมศพ สองแผ่นที่เขาไม่รู้จักเป็นของมาร์ตินและแอนนา ฮอลล์ ดิฉันไม่ได้นำบันทึกไปด้วย แต่จำได้แม่นยำว่ากำลังสืบหาคนที่ชื่อมาร์ติน ฮอลล์

เรารีบไปที่ว่าการอำเภอก่อนปิดทำการหนึ่งชั่วโมงโดยหวังว่าบันทึกผู้ตายจะระบุชื่อพ่อแม่ของมาร์ติน และก็เป็นเช่นนั้น! พ่อของมาร์ตินชื่อโรเบิร์ต ฮอลล์! พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ทรงยืนยันกับดิฉันว่าการค้นหาที่ยาวนานของดิฉันสิ้นสุดลงแล้ว

เดคไม่ใช่สมาชิกศาสนาจักร เขาบอกว่าการค้นพบโรเบิร์ต ฮอลล์ ดูเหมือนเป็นเรื่อง “เกือบศักดิ์สิทธิ์” ดิฉันยิ้มเพราะรู้ว่าพระวิญญูญาณทรงนำดิฉัน

“คุณอาจคิดว่าสิ่งที่ไม่ได้ทิ้งข้อความไว้เมื่อ 20 ปีก่อน” เดคกล่าว “แต่ความจริงคือผมเพิ่งย้ายมาอยู่ฮิลส์เดลแค่สามปี!”

ประสบการณ์นี้เป็นบทเรียนที่สอนดิฉันว่าประวัติครอบครัวคืองานส่วนหนึ่งของพระเจ้าและพระองค์ทรงนำเราในความพยายามอันชอบธรรมของเรา ■
แมรีแอน แซพลิน สโตวอลล์, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

ดิฉันทิ้งข้อความนั้นไว้ที่แผ่นศิลาหน้าหลุมศพ พร้อมกับสวดอ้อนวอนโดยหวังว่าคนที่สามารถช่วยได้จะมาพบข้อความนี้

พระเจ้าจะทรงเยียวยาลูกชายเราไหม

เมื่อลูกชายของเราอายุสี่ขวบ เขามักจะขอให้ดิฉันร้องเพลง “อาจารย์พายูกำลังโหมหนัก” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 46) ตาของเขาเป็นประกายในช่วงสัปดาห์เมื่อพระเจ้าทรงบัญชาให้คลื่นลมสงบ เขาจะถามดิฉันเกี่ยวกับเดชาณุภาพของพระเยซู ดิฉันจะตอบว่าพระเยซูทรงทำทุกอย่างได้ในความชอบธรรมเพราะพระองค์ทรงมีเดชาณุภาพทั้งปวง พระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นวีรบุรุษของลูกชายเรา

แต่เมื่อลูกชายเราอายุ 13 ปี เขาเกิดภาวะซึมเศร้าอย่างหนัก เขาไม่อยากพูดหรือแม้กระทั่งกิน เขาไม่สนใจกิจกรรมที่เคยทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขาไม่อยากมีส่วนร่วมในการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวหรือการสังสรรค์ในครอบครัว ดูเหมือนเขาไม่สนใจศาสนาจักรหรือพระกิตติคุณอีกเลย

คนอื่น ๆ ในครอบครัวเราสวดอ้อนวอนและอดอาหารให้เขาบ่อยครั้ง พี่น้องชายหญิงหลายคนในวอร์ดและเขตตลอดจนเพื่อน ๆ กับญาติของเราก็กินร่วมกัน ความพยายามของเราจะคล้ายกับประสบการณ์ของแอลมาผู้เป็นบิดาเมื่อเขาสวดอ้อนวอนให้บุตรชาย (ดู โมไซยาห์ 27:14, 22-23)

เราไม่ต้องการยึดเยียดพระกิตติคุณให้ลูกชาย จึงบอกเขาว่าเขาไม่ต้องมีส่วนร่วมในการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวหรือการสังสรรค์ในครอบครัวก็ได้ แต่เราอยากให้เขาอยู่ที่นั่นกับเรา เมื่อเราทำตามพระคำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดให้ “สวดอ้อนวอนในครอบครัวของเจ้าถึงพระบิดา...เพื่อ...ลูก ๆ ของเจ้าจะได้รับพร” (3 นีไฟ 18:21) ทั้งการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวและการสังสรรค์ในครอบครัวของเรามีพลังมากขึ้น เราารู้สึก

ถึงพระวิญญาณในบ้าน และถึงแม่ลูกชายเรานิ่งเงียบ แต่เขาก็อยู่ที่นั่น

ตลอดสองปีติดต่อกัน เราเห็นทีละน้อยว่าการสวดอ้อนวอนและการสังสรรค์ในครอบครัวของเรามีอิทธิพลต่อลูกชายเรา ระหว่างการสังสรรค์ในครอบครัวครั้งหนึ่งเขาแสดงประจักษ์พยานถึงพระผู้ช่วยให้รอดแล้วถามว่าเขาจะเตรียมการสังสรรค์ในครอบครัวสักครั้งได้ไหม เขาเริ่มมีส่วนร่วมในการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวและไปโบสถ์อย่างมีความสุข เขาประสบความสำเร็จเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจที่เกิดขึ้นเมื่อเขารู้สึกถึงความรักแห่งการไถ่ของพระผู้ช่วยให้รอด (ดู แอลมา 5:26) พระเจ้าทรงช่วยลูกชายเราจริง ๆ ด้วยเดชาณุภาพการเยียวยาของพระองค์

เมื่อลูกชายเราอายุ 13 ปี เขาเกิดภาวะซึมเศร้าอย่างหนัก และไม่อยากมีส่วนร่วมในการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวและการสังสรรค์ในครอบครัวอีกเลย

เขาเริ่มมีความสุขและเต็มไปด้วยชีวิตชีวาอีกครั้ง โดยเต็มใจช่วยคนอื่น ๆ และแสดงความรัก เขาบอกดิฉันว่าเขารู้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงเยียวยาเขา การทดลองของลูกชายเราช่วยเขาหล่อหลอมประจักษ์พยานอันทรงพลังและเพิ่มพูนความรักความไว้วางใจในพระผู้ช่วยให้รอด เขารับใช้เป็นผู้สอนศาสนาในคณะเผยแผ่อาร์เจนตินา บัวโนสไอเรสเซาท์ หลังจากกลับมา เขาแต่งงานในพระวิหาร เขากับภรรยา มีลูกสาวที่น่ารักหนึ่งคน

ดิฉันทราบว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงมีพลังเยียวยา ทรงทำปาฏิหาริย์ และทรงทำให้เรามีความสุขในชีวิตนี้และในชีวิตที่จะมาถึง ■
อนา ครีมาสซิ ซาหารตู, ซาห์เตียโก ซิลี

คุณเป็นมอรมอนใช่ไหม

ดิฉันจากบ้านไปเข้าร่วมการประชุม นานาชาติสำหรับงานอาชีพของดิฉัน มีผู้เข้าร่วมการประชุมหลายร้อยคน แต่ดิฉัน เป็นเพียงคนเดียวจากรัฐและภูมิภาคของ ดิฉัน

คำวันหนึ่งเจ้าภาพจัดเลี้ยงอาหารค่ำ สำหรับผู้เข้าร่วมประชุมทุกคน ขณะเข้าไป ในห้องอาหาร เราได้รับบัตรคนละสี่ใบเพื่อ ใช้สั่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ฟรีที่เคาน์เตอร์ ดิฉันเห็นว่าเป็นเรื่องง่ายมากที่คนอยู่ไกล บ้านจะถูกโอกาสเช่นนั้นล่อลวงโดยคิดว่า คงไม่มีใครรู้ นั่นเป็นความคิดชั่วแล่น และ ดิฉันยื่นบัตรคืนให้คนเฝ้าประตู

ระหว่างรับประทานอาหารค่ำดิฉันนั่งกับ คนแปลกหน้าเจ็ดคน ดิฉันดื่มน้ำขณะที่เรา รับประทานอาหาร พูดคุย หัวเราะ และแลกเปลี่ยนข้อมูลที่จะช่วยในงานอาชีพของเรา เข้าวันรุ่งขึ้นขณะรับประทานอาหารเช้า

ดิฉันทักทายสุภาพบุรุษคนหนึ่งที่เคยร่วม โต๊ะกันมา ดิฉันตื่นเต้นที่สังเกตเห็นป้าย ชื่อของเขายกย่องว่าเขามาจากบ้านเกิดของ ดิฉัน—เมืองที่ดิฉันไม่ได้อยู่มา 35 ปี หลังจากจบมัธยมปลายดิฉันก็จากบ้านไปเรียน มหาวิทยาลัย แต่งงาน และย้ายจากที่นั่น

ขณะสนทนากันเรื่องสถานที่และงาน ชุมชนที่เราทั้งคู่รู้จัก เขาถามดิฉันว่าดิฉันยังมีครอบครัวที่นั่นหรือไม่ ดิฉันตอบว่าไม่มี แต่มีเพื่อนดี ๆ หลายคนที่นี่และเราติดต่อกันประจำ เขาถามว่าใครบ้าง ดิฉันเริ่มบอก ชื่อเพื่อนบางคน

หลังจากบอกไปได้ไม่กี่ชื่อเขาก็บอกให้ ดิฉันหยุดและพูดว่า “เดี๋ยวก่อน คุณเป็น มอรมอนใช่ไหม ทุกคนที่คุณเอ่ยชื่อมาเป็น มอรมอนนี่ครับ”

เมื่อดิฉันยอมรับว่าเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เขายกย่องว่าเพื่อน ๆ เหล่านั้นเป็นพลเมืองดี

พวกเขารับใช้ชุมชนและเป็นแบบอย่างที่ดี สำหรับทุกคน เขากล่าวชื่นชมศาสนจักร และเพื่อน ๆ ของดิฉันอยู่หลายนาที่ โดย บอกดิฉันว่าคนเหล่านั้นเป็นผู้สนับสนุน ความดีในชุมชน

เมื่อเราจากกัน ดิฉันอดคิดไม่ได้ว่าจะ เกิดอะไรขึ้นถ้าดิฉันเลือกใช้บัตรเครื่องดื่ม คนเหล่านั้นที่เราพูดถึงสอนดิฉันให้เลือกสิ่ง ถูกต้อง ดิฉันคงไม่สบายใจและละอายใจ เกินกว่าจะยอมรับว่าเป็นสมาชิกศาสนจักร ถ้าใช้บัตรเหล่านั้น

ดิฉันรู้สึกขอบคุณสำหรับแบบอย่างของ เพื่อนที่กำลังรับใช้ แข็งขัน และมีค่าควร เหล่านั้น—35 ปีให้หลังและห่างจากบ้าน ้วยยาวของดิฉันมา 2,000 ไมล์ (3,220 กิโลเมตร) ■

แคโรล เอ. โบเวส, นอร์ธแคโรไลนา สหรัฐอเมริกา

ขณะเข้าไปในห้องอาหาร เราได้รับบัตร คนละสี่ใบเพื่อใช้สั่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ฟรีที่เคาน์เตอร์

ข่าวสารจากฝ่ายประธานภาคเอเชีย

รับการนำทาง จากพระคัมภีร์

เอดเดอร์แลร์รี่ วาย. วิลสัน แห่งสวากเจ็ดสิบ

ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานภาคเอเชีย

เรามักจะกล่าวกันบ่อย ๆ ในศาสนจักรว่าเราทูลพระผู้เป็นเจ้าในการสวดอ้อนวอนและพระองค์ทรงตอบกลับเราผ่านทางพระคัมภีร์ ขณะที่เราอ่าน เราได้รับสิทธิพิเศษที่จะได้ยินพระองค์ตรัสกับเราผ่านพระวิญญาณของพระองค์ หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:34-36 สอนเราว่า “ถ้อยคำเหล่านี้มิใช่ของนรชาติหรือของมนุษย์, แต่เป็นของเรา; ... เพราะนี่คือเสียงของเราซึ่งพูดมันกับเจ้า; เพราะพระวิญญาณของเราให้มันแก่เจ้า, ... ดังนั้น, เจ้าจะเป็นพยานได้ว่าเจ้าได้ยินเสียงเรา, และรู้ถ้อยคำของเรา.” ขณะที่เราสวดอ้อนวอนและรู้สึกว่าการอธิษฐานของเราที่แท้จริงว่าเราได้ยินเสียงของพระเจ้า

ภรรยาข้าพเจ้าเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสเข้าสู่ศาสนจักร เธอเติบโตในครอบครัวที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากศาสนาใด เมื่ออายุ 11 ขวบ เธอเรียนรู้พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์จากคุณย่าของเธอซึ่งเปลี่ยนใจเลื่อมใสเข้าสู่ศาสนจักรมาก่อนหลายปี ความทรงจำที่ภรรยาข้าพเจ้าชอบนึกถึงคือการได้เห็นคุณย่านั้นอ่านพระคัมภีร์อยู่บนเตียงทุกคืนก่อนนอน คุณย่าของเธอทราบดีว่าท่านจะได้ยิน

เสียงของพระเจ้าขณะเปิดพระคัมภีร์และเริ่มอ่าน ท่านเป็นแบบอย่างอันประเสริฐต่อหลานสาว

ประมาณปีเศษที่ผ่านมา ข้าพเจ้ามีโอกาสไปเยี่ยมบ้านสมาชิกคนหนึ่งในเมืองโกเลีย ขณะที่เราเข้าไปในบ้าน ข้าพเจ้าสังเกตเห็นพระคัมภีร์เปิดอยู่พร้อมกับนิตยสารเลียโฮนา ข้าพเจ้าถามพี่น้องสตรีที่ต้อนรับเราเข้าบ้านว่ากำลังอ่านเรื่องอะไรอยู่ เธอหยิบพระคัมภีร์ซึ่งเปิดอยู่ที่แอลมา 27:27 ขึ้นมาอ่านข้อความต่อไป “และพวกเขาอยู่ในบรรดาผู้คนของนีไฟ, และนับอยู่ในบรรดาผู้คนซึ่งเป็นของศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้าด้วย. และพวกเขาดีเด่นเพราะความกระตือรือร้นของตนที่มีต่อพระผู้เป็นเจ้า, และต่อมนุษย์ด้วย; เพราะพวกเขาซื่อสัตย์และเที่ยงตรงอย่างสมบูรณ์ในทุกสิ่ง; และพวกเขามั่นคงในศรัทธาแห่งพระคริสต์, แม้จนกว่าชีวิตจะหาไม่.” พี่น้องสตรีท่านนี้บอกข้าพเจ้าว่าถ้อยคำที่อธิบายถึงผู้คนเหล่านี้ในพระคัมภีร์มอรมอนสร้างแรงบันดาลใจให้เธออย่างไร

ข้าพเจ้านึกในใจว่าเธอเป็นเหมือนผู้คนที่นี่ไฟอธิบายไว้ในพระคัมภีร์ข้อนี้มาก ความกระตือรือร้นที่เธอมีต่อพระผู้เป็นเจ้า

เห็นได้ชัดจากความขยันหมั่นเพียรในการอ่านพระคัมภีร์ของเธอ เมื่อข้าพเจ้าถามเธอว่ากำลังอ่านเรื่องอะไรในเลียโฮนา เธอชี้ให้ดูว่าเรื่องนั้นคือคำปราศรัยล่าสุดในการประชุมใหญ่สามัญของเอดเดอร์รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน จากนั้นเธอจึงสรุปเรื่องที่อ่านให้ข้าพเจ้าฟัง ข้าพเจ้านึกในใจว่า “นี่คือสตรีที่ได้ยินเสียงของพระผู้เป็นเจ้าขณะพระองค์ตรัสผ่านพระคัมภีร์ และผ่านศาสนตพพยากรณ์ที่มีชีวิต พระองค์ทรงนำทางเธอให้เป็นเหมือนพระคริสต์มากยิ่งขึ้นผ่านข่าวสารที่เธอพบในข้อความเหล่านั้น”

หลายปีก่อน เพื่อนข้าพเจ้าคนหนึ่งกับกลุ่มเด็กชายจากศาสนจักรไปที่สนามจรวดด้วยการเดินเท้าในเขตแกรนด์แคนยอนทางตะวันตกของสหรัฐ ขณะเดินลึกลงไปในหุบเขาเบื้องล่าง เขาแบกเป้ที่หนักมากไปด้วย น้ำหนักของเป้ทำให้เขาของเขาล้มและเดินต่อไปไม่ได้ พวกเขาต้องจัดการให้หน่วยกู้ภัยมานำเพื่อนข้าพเจ้าออกจากเขตหุบเขา ขณะหน่วยกู้ภัยกำลังนำเขาออกมา เขาสัมผัสเปิดพระคัมภีร์มอรมอนส่วนตัวไปยังหน้า 2 นีไฟ 4:20 อ่านว่า “พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงเคยเป็นผู้สนับสนุนข้าพเจ้า; พระองค์

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะแสวงหาโอกาสเป็นพิเศษที่จะเป็นเพื่อนและครูที่เลี้ยงในการอ่านพระคัมภีร์กับผู้ที่ยังเริ่มการเดินทางของพวกเขาในพระคัมภีร์ จากนั้นเราทุกคนจะพร้อมใจกันกล่าวว่า “พระวอนะของพระองค์เป็นตะเกียงแก่เท้าของข้าพระองค์ และเป็นความสว่างแก่ทางของข้าพระองค์”

ทรงนำข้าพเจ้าผ่านความทุกข์ของข้าพเจ้าในแดนทुरुกันดาร; และพระองค์ทรงปกป้องรักษาข้าพเจ้าเหนือผืนน้ำแห่งห้วงลึกอันใหญ่หลวง.” พระคัมภีร์ข้อนี้ทำให้เขารู้สึกตื่นตันใจขณะรู้สึกว่าการช่วยชีวิตของพระเจ้าช่วยให้รอดอยู่ใกล้เขา

นีโอฟเขียนถ้อยคำเหล่านี้เพื่ออธิบายประสบการณ์ในการทดลองของตนเอง กระนั้นเพื่อนข้าพเจ้าก็ยังได้ยินเสียงของพระเจ้าที่ตรัสอย่างเดียวกันในสภาพการณ์ของการทดลอง ส่วนสำคัญสำหรับการได้ยินพระเจ้าตรัสกับเราผ่านถ้อยคำในพระคัมภีร์คือการเรียนรู้ทักษะ *การเปรียบเทียบ* นีโอฟอธิบายว่า “และข้าพเจ้าอ่านแก่พวกเขาหลายเรื่องซึ่งเขียนไว้ ...; ทั้งนี้เพื่อข้าพเจ้าจะชักชวนพวกเขาจนเต็มสติ

กำลังให้เชื่อในพระเจ้าพระเจ้าผู้ไถ่ของพวกเขา ข้าพเจ้าอ่านสิ่งซึ่งเขียนไว้โดยศาสดาพยากรณ์อิสยาห์แก่พวกเขา; เพราะข้าพเจ้า *เปรียบพระคัมภีร์ทั้งหมดกับเรา*, ว่ามันจะเป็นประโยชน์และเป็นการเรียนรู้ของเรา.” (1 นีโอฟ 19:23)

คนที่เปี่ยมสมาธิใหม่ของศาสนจักรหรือเด็กที่เติบโตในศาสนจักร โดยทั่วไปมักไม่รู้วิธีเปรียบพระคัมภีร์กับตนเอง วิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งในการเรียนรู้ที่จะทำเช่นนี้คือการอ่านพระคัมภีร์กับคนที่รู้ ซึ่งโดยปกติจะเป็นสมาชิกศาสนจักรที่มีประสบการณ์มากกว่า หลายคนไม่คุ้นเคยกับการอ่านพระคัมภีร์ พวกเขาต้องการความช่วยเหลือจากคนที่นำทางพวกเขาได้ ถ้าพวกเขาต้องเรียนรู้การได้ยินเสียงจาก

พระเจ้าขณะอ่าน

มีเรื่องเล่าเรื่องหนึ่งในบทที่ 8 ของหนังสือกิจการของอัครทูต ในเรื่องนี้ฟิลิปพบกับชายคนหนึ่งซึ่งอ่านและเข้าใจพระคัมภีร์ได้ยาก ฟิลิปเป็นหนึ่งในชายเจ็ดคนที่ได้รับเลือกให้ช่วยอัครทูตทั้งสิบสองคน (กิจการของอัครทูต 6:2-6) ในโอกาสนี้ ท่านพบกับชายคนหนึ่งซึ่งในเรื่องอ้างว่าเป็น “ขันทีชาวเอธิโอเปียคนหนึ่ง” ฟิลิปเห็นว่าพระคัมภีร์ของเขาเปิดอยู่ที่หนังสืออิสยาห์ จึงถามว่าเขาเข้าใจสิ่งที่อ่านหรือไม่ ชายคนนั้นกล่าวว่า “ถ้าไม่มีใครอธิบาย จะเข้าใจได้อย่างไร?” (กิจการของอัครทูต 8:31)

สมาชิกใหม่และเยาวชนของเราส่วนใหญ่พบว่าตนเองอยู่ในสถานะเช่นเดียวกันนี้ พวกเขาจะเรียนรู้การเปรียบพระคัมภีร์กับตนเองและได้ยินเสียงของพระเจ้าที่ตรัสกับเขาได้อย่างไร นอกจากจะมีใครอธิบาย พวกเขาต้องการเพื่อนหรือครูที่เลี้ยงสำหรับการอ่านพระคัมภีร์ เราทุกคนที่เป็นสมาชิกต้องคอยดูแลช่วยเหลือคนที่ต้องการผู้ช่วย เช่นเดียวกับฟิลิป เพื่อสอนพวกเขาให้อ่านพระคัมภีร์เพื่อที่พวกเขาจะดึงเอาความเข้มแข็งทางวิญญาณและการนำทางส่วนตัวมาจากพระคัมภีร์เหล่านั้น

สองสามปีก่อน ข้าพเจ้ากับภรรยาจ้างผู้รับเหมามาปรับปรุงแบบบ้านของเราใหม่ เขาไม่มีภูมิหลังด้านศาสนาเลย เราเริ่มหาโอกาสสนทนากับเขาเกี่ยวกับพระกิตติคุณขณะที่เขาทำงานในบ้านเรา หลังจากนั้นสองสามเดือน เราให้พระคัมภีร์

มอรมอนแก่เขาและเชิญเขาไปโบสถ์กับเรา ไม่นานเขาเริ่มพบกับผู้สอนศาสนาและรับบัพติศมา อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าสังเกตว่าในชั้นเรียนโรงเรียนวันอาทิตย์เขาไม่ค่อยสบายใจเวลาอ่านพระคัมภีร์ ข้าพเจ้าถามเขาเรื่องนี้ เขายกมือว่าเขาอ่านหนังสือไม่ค่อยและไม่ได้อ่านมา 30 ปีแล้ว ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเขาคงจะไม่อ่านพระคัมภีร์มอรมอนด้วยตนเองและคงไม่มีวันเรียนรู้การเปรียบพระคัมภีร์กับตนเองเป็นแน่ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเสนอที่จะอ่านกับเขา

เรื่องนี้เป็นจุดเริ่มต้นประสบการณ์ที่คุ้มค่าที่สุดอย่างหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าได้รับในการเป็นสมาชิกศาสนจักรมาหลายปี เราพบกันที่บ้านข้าพเจ้าสัปดาห์ละสอง

ครั้งและใช้เวลาอ่านด้วยกันประมาณหนึ่งชั่วโมง ปายวันอาทิตย์หลังเลิกโบสถ์เป็นเวลาที่จะสะดวกและเขาจะมาที่บ้านข้าพเจ้าอีกสัปดาห์ละครั้งในช่วงค่ำ ขณะอ่านด้วยกัน เรามักจะหยุดเป็นระยะเพื่อสนทนาเรื่องที่เขาไม่เข้าใจและคุยกันเรื่องการประยุกต์ใช้ส่วนตัวจากสิ่งที่เรากำลังอ่าน ข้าพเจ้าเห็นได้ว่าความเข้มแข็งทางวิญญาณของเขาหยั่งรากลึกขึ้นทุกครั้งที่เราอ่าน ปัจจุบันเขาเป็นสมาชิกที่เข้มแข็งของศาสนจักรพร้อมทั้งมีประจักษ์พยานและความเข้าใจพระคัมภีร์มอรมอนอย่างลึกซึ้ง เขารู้วิธีเปรียบถ้อยคำในพระคัมภีร์กับตนเองและเขาได้ยินสุรเสียงของพระเจ้าที่ตรัสกับเขาจากหน้าหนังสือพระคัมภีร์

นี่คือโอกาสของเราทุกครั้งที่เราเปิดพระคัมภีร์ ไม่มีแหล่งของการนำทางใดจะยิ่งใหญ่ไปกว่าแหล่งที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เอง พระองค์จะประทานคำตอบที่รับกับความต้องการของเราทุกวันถ้าเราอ่านพระคัมภีร์และเปรียบข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นกับตนเอง ข้าพเจ้าขออ้อนวอนว่าเราจะแสวงหาโอกาสเป็นพิเศษที่จะเป็นเพื่อนและครูพี่เลี้ยงในการอ่านพระคัมภีร์กับผู้ที่เพิ่งเริ่มการเดินทางของพวกเขาในพระคัมภีร์ จากนั้นเราทุกคนจะพร้อมใจกันกล่าวว่า “พระวาระของพระองค์เป็นตะเกียงแก่เท้าของข้าพระองค์ และเป็นความสว่างแก่ทางของข้าพระองค์” (สดุดี 119:105) ■

คำตอบผ่านพระคัมภีร์

ช่วงที่ดิฉันเรียนพระกิตติคุณกับผู้สอนศาสนาแล้วระยะหนึ่ง ผู้สอนศาสนาารู้สึกว่าดิฉันพร้อมสำหรับบัพติศมา พวกเขาจึงถามดิฉันว่าจะรับบัพติศมาช่วงนี้เลยไหม ดิฉันบอกพวกเขาไปว่าดิฉันยังไม่พร้อม และปฏิเสธผู้สอนศาสนาไปอีกหลายครั้งด้วยคำตอบว่าไม่พร้อม จนกระทั่งวันหนึ่งเรามีโอกาสอ่านพระคัมภีร์มอรมอนด้วยกันในหนังสือโมไซยาห์ 18:10 “หากนี่เป็นความปรารถนาของใจท่านแล้ว, ท่านมีอะไรขัดข้องเล่าที่จะรับบัพติศมาในพระนามของพระเจ้า” เมื่ออ่านข้อความนี้ในพระคัมภีร์ ดิฉันเริ่มร้องไห้ ดิฉันตระหนักว่าถ้าสิ่งนี้ถูกต้องและเป็นความปรารถนาของใจดิฉันแล้ว ดิฉันจะต้องกังวลอะไร

ดิฉันรู้สึกถึงการยืนยันของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ทรงให้คำตอบแก่ดิฉันผ่านพระคัมภีร์ และดิฉันไม่สามารถปฏิเสธพระวิญญาณได้ ทั้งไม่มีข้ออ้างใดที่จะไม่รับบัพติศมา ดิฉันรู้ว่านี่คือสิ่งที่ถูกต้องซึ่งดิฉันต้องทำ หลังจากจบบทเรียน ดิฉันจึงตอบผู้สอนศาสนาไปว่าดิฉันจะรับบัพติศมา เวลานั้นดิฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับการตัดสินใจครั้งนี้ แต่ดิฉันรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงดูแลดิฉัน และทุกอย่างจะดี

-นันทวัน ใจอารีย์, นนทบุรี

ศาสนพิธีพระวิหารเชื่อมโยงจิตใจ ของคนเป็นและคนตาย

จากการสัมภาษณ์พิเศษกับประธานพระวิหารฮ่องกง ประเทศจีน

ประธานห้วง ซุง เฮย แพทริก เข้ารับหน้าที่เป็นประธานพระวิหารฮ่องกง ประเทศจีนเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม ค.ศ. 2013 ประธานห้วงเกิดในประเทศฮ่องกงและจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยบริติชคัมยังก์-ฮาวาย สาขาบริหารธุรกิจ ทำงานเป็นเจ้าหน้าที่บริหารระดับอาวุโสในบริษัทอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ขนาดใหญ่ และเคยรับใช้เป็นประธานสภาคีชนาเกาลูน ตัวแทนระดับเขตของฮ่องกง และสวากเจ็ดสิบภาค ประธานห้วงเกษียณในปี 2008 และเคยพำนักอยู่ที่บริสเบน ออสเตรเลีย ก่อนได้รับเรียกให้รับใช้ในพระวิหารฮ่องกง ประธานห้วงและภรรยา ชิสเตอร์ห้วง เจิง ไหล หลิง เคธี เคยรับใช้เป็นเจ้าหน้าที่ศาสนพิธีพระวิหารที่พระวิหารบริสเบน ออสเตรเลีย ระหว่างนั้น ทั้งสองท่านได้รับเรียกเป็นผู้สอนศาสนา คู่สามีภรรยาในท้องที่และรับใช้สมาชิกชาวจีนในบริสเบน

เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม ค.ศ. 2013 หลังจากสัมภาษณ์กับประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด ประธานและชิสเตอร์ห้วงยอมรับการเรียกเพื่อกลับมารับใช้ที่ฮ่องกง และเริ่มการเดินทางครั้งใหม่ในชีวิตนับจากนั้น ประธานและชิสเตอร์ห้วงเป็นหนึ่งในบรรดาผู้รับใช้ของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งเต็มใจ

จะ “ไปที่ [พระเจ้า] ทรงบัญชา” ประธานห้วงรับตำแหน่งมาได้หลายเดือนแล้วและประกาศอย่างตื้นตันว่า “โอกาสรับใช้พระผู้เป็นเจ้าและเพื่อนพี่น้องในพระวิหารฮ่องกง เป็นพรต่อผมและครอบครัว ผมขอบคุณอย่างยิ่งสำหรับความกระตือรือร้น การเสียสละ และวิญญาณแห่งการอุทิศตนของสมาชิกในท้องที่ สมาชิกที่สละเวลาจากภาระอันยุ่งเหยิงมาเป็นเจ้าหน้าที่และผู้เข้าร่วมศาสนพิธีในพระวิหาร ไม่ว่าจะมีอายุเท่าใด ล้วนแสดงให้เห็นว่าพวกเขาสนับสนุนงานพระวิหาร”

นอกจากนี้ ประธานห้วงยังรู้สึกด้วยว่าไม่มีอะไร “เป็นไปได้” ในพระนิเวศน์ของพระผู้เป็นเจ้า พระวิหารฮ่องกงแตกต่างจากพระวิหารหลายแห่งเพราะใช้หลายภาษาในศาสนพิธีเดียว สถานการณ์ที่น่าทึ่งที่สุดครั้งหนึ่งคือเมื่อคู่สามีภรรยาจากมองโกเลียที่พูดไม่ได้และไม่ได้ยินมาเข้าร่วมศาสนพิธี ต้องทำอย่างไรศาสนพิธีจึงจะดำเนินไปได้โดยไม่มีอุปสรรค พระผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมทางให้ทุกอย่างราบรื่น และกับพระผู้เป็นเจ้า “ไม่มีอะไรเป็นไปได้”

ประธานห้วงหวังให้หนุ่มสาวโสดและเยาวชนของศาสนจักรช่วยงานประวัติ

ประธานห้วง ซุง เฮย แพทริก ประธานพระวิหารฮ่องกง ประเทศจีน และชิสเตอร์ห้วง เจิง ไหล หลิง เคธี ภรรยา

ครอบครัว แสวงหาวิญญาณของเอลียาห์ และพยายามเก็บบันทึกประวัติครอบครัว รายชื่อบรรพชนของเราจะจูงใจให้เราไปพระวิหารบ่อยขึ้นเพื่อพวกเขา ชิสเตอร์ห้วงกล่าวว่า “เราสามารถมองทุกเรื่องเกี่ยวกับพระวิหารเป็นเรื่องทางวิญญาณ พระวิหารเป็นเป้าหมายนิรันดร์ของเรา แม้ว่าเราจะประสบความท้อแท้และความยากลำบาก แต่เราไม่ควรยอมแพ้ โดยผ่านแผนแห่งความรอด เรารู้ว่าเรื่องทางโลกไม่จีรังและในที่สุดจะดับสิ้นไป กลายเป็นประวัติศาสตร์ มีเพียงพระกิตติคุณ ความจริง และงานพระวิหารของพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่จะคงอยู่ตลอดไป” ประธานห้วงเชื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงฝากฝังบุตรทั้งสามคนไว้กับท่านและภรรยา บิดามารดาควรรู้วิธีช่วยบุตรธิดา

ให้มีค่าควรทั้งด้านความรู้ ความประพฤติ และประจักษ์พยาน พร้อมทั้งเตรียมพวก เขาให้พร้อมสำหรับการแต่งงานและการ ฝึกในพระวิหารเพื่อที่จะสามารถกลับไป ยังอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า

วิสัยทัศน์และเป้าหมายของประธาน หอวังมีดังนี้ **หนึ่ง** เพื่อให้แน่ใจว่าศาสนพิธี พระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์จะประกอบขึ้นอย่าง ถูกต้องและด้วยความคารวะ **สอง** เพื่อ ดูแลพระวิหารให้เป็นสถานที่สงบทาง วิญญาณ นิเวศน์ที่สมาชิกสามารถได้ รับการเปิดเผยส่วนตัว พระวิหารเป็น สถานที่แห่งการเรียนรู้ สถานที่ซึ่งเหมาะ แก่การสอนและเตรียมเรา สถานที่แห่ง ความสุขและความสามัคคีที่ผู้มีส่วนร่วม แต่ละคนสามารถแสวงหาความเยียบสงบ และสันติสุขด้วยตนเองเพื่อเอาชนะปัญหา และการทำลายส่วนตัว **สาม** เพื่อช่วย บรรพชนให้ได้รับความรอดมากขึ้นจาก การมีส่วนร่วมในงานพระวิหารของสมาชิก ตลอดจนความเต็มใจของสมาชิกในการ เข้าพระวิหารและแสวงหาพรพระวิหารให้ แก่บรรพชนของตนเอง คติประจำใจของ ประธานหอวังคือ “แต่ส่วนข้าพเจ้าและ ครอบครัวของข้าพเจ้า เราจะปรนนิบัติ [พระเจ้า]” (ดู โยชูวา 24:15) ■

ข้อมูลพระวิหารฮ่องกง ประเทศจีน

ที่ตั้ง: 2 Cornwall Street, Kowloon Tong, Kowloon (นั่งรถโดยสารสาย E22 จาก แอร์พอร์ต พระวิหารอยู่ฝั่งซ้ายมือ)

โทรศัพท์: (852) 2339-8100

แฟกซ์: (852) 2768-8897

ประกาศสร้าง: 3 ตุลาคม 1992

พิธีเปิดดิน: 22 มกราคม 1994

โอเพ่นเฮาส์: 10-23 พฤษภาคม 1996

อุทิศพระวิหาร: 26 พฤษภาคม 1996

ภาคเ็นดาวเม้นท์

จันทร์	ปิด
อังคาร	9:00, 11:00; 13:00, 16:00, 17:00, 19:30
พุธ	9:00, 11:00; 13:00, 16:00, 17:00, 19:30
พฤหัสบดี	9:00, 11:00; 13:00, 16:00, 17:00, 19:30
ศุกร์	9:00, 11:00; 13:00, 16:00, 17:00, 19:30
เสาร์	7:00, 9:00, 10:00, 11:00; 13:00

สำรองที่פקพระวิหารผ่านทางผู้นำ ฐานะปุโรหิตหรือติดต่อพระวิหารโดยตรง

ปิดซ่อมบำรุงประจำปี 2014

วันเสาร์ที่ 12 เมษายน

วันจันทร์ที่ 16 มิถุนายน

วันจันทร์ที่ 30 มิถุนายน

วันจันทร์ที่ 24 พฤศจิกายน

วันจันทร์ที่ 8 ธันวาคม

วันเสาร์ที่ 11 ตุลาคม

วันพฤหัสบดีที่ 25 ธันวาคม

วันเปิดทำการพิเศษ (เปิดภาคเ็นดาวเม้นท์ ทุกชั่วโมงสำหรับช่วงเวลา 7:00-11:00 น.)

วันเสาร์ที่ 5 เมษายน

วันศุกร์ที่ 18 เมษายน

วันเสาร์ที่ 19 เมษายน

วันพฤหัสบดีที่ 1 พฤษภาคม

วันอังคารที่ 6 พฤษภาคม

วันจันทร์ที่ 2 มิถุนายน

วันอังคารที่ 1 กรกฎาคม

วันพุธที่ 1 ตุลาคม

วันพฤหัสบดี 2 ตุลาคม

วันศุกร์ที่ 26 ธันวาคม

โปรดตรวจสอบกับทางพระวิหารเพื่อขอทราบ เวลาในการประกอบศาสนพิธีบัพติศมาและ ศาสนพิธีอื่นๆ หากต้องการประกอบศาสนพิธี คนเป็นสำหรับเ็นดาวเม้นท์ การแต่งงาน หรือ การฝึก โปรดนัดหมายกับทางพระวิหารล่วงหน้าก่อนเดินทาง

เสียงวิสุทธิชนชาวไทย

สอนพวกเขาเดินในแสง

การดำเนินชีวิตในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ก็ไม่ยากนักที่จะเรียนรู้เพื่ออยู่ในวิถีทางของพระเจ้า

ครอบครัวดิฉันสำนึกคุณต่อหลักคำสอนของพระกิตติคุณ ชีวิตมรรตัยในโลกนี้มีการล่อลวงและการท้าทายมากมาย แต่ครอบครัวของดิฉันได้รับพรจากการดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อดิฉันกับสามีร่วมกันสร้างครอบครัวในเส้นทางของพระผู้เป็นเจ้า เราพยายามเลี้ยงดูลูกทั้งสองคนตามพระกิตติคุณ วางแบบแผนให้พวกเขาดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง สนับสนุนพวกเขาในงานรับใช้ และที่สำคัญเราส่งเสริมพวกเขาให้เรียนเซมินารีและเตรียมรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา เนื่องจากดิฉันและสามีเคยรับใช้งานเผยแผ่ด้วยกันทั้งคู่ เราจึงอยากให้ลูก ๆ มีประสบการณ์เช่นเดียวกับเรา เราขอบคุณลูกชายของเราที่เขามุ่งมั่นพากเพียรเรียนเซมินารีและมีใจปรารถนาจะเป็นผู้รับใช้ในงานเผยแผ่ศาสนาเหมือนพ่อกับแม่

ดิฉันขอบพระทัยเมื่อเขาได้รับเรียกเป็นผู้สอนศาสนาในที่สุด เราทราบว่ามันเป็นพรอันยิ่งใหญ่สำหรับชีวิตเขา

ดิฉันและครอบครัวกตัญญูที่ได้รู้จักกับ

ศาสนจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์และรู้จักแผนแห่งความรอด โดยผ่านแผนนี้ ดิฉันรู้ว่าครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกัน

ชั่ววันรันดร์ และลูกชายของดิฉันกำลังจะออกไปประกาศข่าวดีนี้ ■
สุภาณี เหลือหลาย, อุดรธานี

“สำหรับเราทุกคนแล้ว การทำหน้าที่ต่อพระผู้เป็นเจ้าในฐานะบิดามารดา... เริ่มจากการนำด้วยแบบอย่าง—การหมั่นดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณอย่างสม่ำเสมอที่บ้าน ... “ไม่มีทางที่เราจะประเมินค่าอิทธิพลของบิดามารดา... สูงเกินไป...”

“งานเผยแผ่ศาสนาครั้งสำคัญที่สุดที่เราจะทำอยู่ในบ้าน

ของเรา บ้านของเรา โควรัมและชั้นเรียน เป็นส่วนหนึ่งของสนามเผยแผ่ ลูกหลานของเราเป็นผู้สนใจคนสำคัญที่สุดของเรา”

เอิลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งโควรัมมัครสาวกสิบสอง, “หน้าที่ของเราต่อพระผู้เป็นเจ้า: งานเผยแผ่ของบิดามารดาและผู้นำต่ออนุชนรุ่นหลัง,” *เสียงโชนา*, พ.ศ. 2010, 118.

โฉมใหม่ LDS.or.th

เชิญสมาชิกและผู้สนใจทุกท่านร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์แกลเลอรีภาพถ่าย Cultural Image ในชื่อโครงการ

“พระกิตติคุณและประเทศไทย”

เพื่อนำมาแสดงในเว็บไซต์ LDS.or.th ภายใต้วัตถุประสงค์ของการนำเสนอและถ่ายทอดภาพการดำเนินชีวิตของวิสุทธิชนไทยในวัฒนธรรมที่งดงามของสังคมและประเทศ เป็นสื่อสร้างความเข้าใจให้บุคคลทั่วไปได้เข้าใจถึงพระกิตติคุณของพระคริสต์

ภาพดิจิทัลที่ส่งเข้าร่วมโครงการ

- ต้องเป็นภาพที่ถ่ายด้วยกล้องดิจิทัล หรือสแกนจากฟิล์ม
- ผู้ส่งภาพเข้าโครงการมีสิทธิ์ส่งได้ไม่เกิน 5 ภาพ
- สามารถปรับสี ตกแต่งแก้ไขในด้านเทคนิค เพื่อให้ภาพมีคุณภาพดีขึ้น แต่ทั้งนี้ภาพยังต้องดูเป็นธรรมชาติเหมือนภาพถ่ายปกติ
- ขนาดของไฟล์ต้องมีความละเอียดอย่างน้อย 10 ล้านพิกเซล
- รูปแบบของไฟล์ในแบบมาตรฐาน TIFF หรือ JPEG ไม่รับภาพที่เป็น RAW FILE และไฟล์ที่เป็นสกุลอื่น
- ส่งภาพมาที่อีเมล lds.or.th@gmail.com หรือในรูปแบบของแผ่น CD-ROM และขอสงวนสิทธิ์ไม่ส่งแผ่น CD-ROM คืน

ส่งผลงานด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ที่

- ศูนย์บริการประเทศไทย 1645/6 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่, มักกะสัน, ราชเทวี, กรุงเทพฯ 10400
- อีเมล lds.or.th@gmail.com
- เปิดรับผลงานตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

รายละเอียดเพิ่มเติม

ออนไลน์ ภาษาไทย

เว็บไซต์กิจกรรมเยาวชน

หากท่านไม่ทราบว่า จะจัดกิจกรรมอะไรสำหรับเยาวชน หรือจะวางแผนอย่างไรให้มีจุดประสงค์และสร้างความเข้มแข็งให้เยาวชน เว็บไซต์กิจกรรมเยาวชนมีคำตอบให้ท่าน เข้าไปที่ **LDS.org/youth/activities** และเลือกภาษาไทยจากเมนูด้านขวามือได้รูปภาพ

ท่านจะพบแนวคิดสำหรับกิจกรรมมากมายที่เหมาะสมกับเยาวชน แบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆ เช่น การรับใช้ งานเผยแผ่ ศาสนา บทบาทในอนาคต ฯลฯ ในแต่ละหัวข้อจะมีตัวอย่างกิจกรรม เช่น กิจกรรมล่าสมบัติด้วยการรับใช้ เทศกาล

ภาพยนตร์ แฟชั่นโชว์ชุดสุภาพเรียบร้อย ธรรมเนียมสมัยพระคัมภีร์ไบเบิล เป็นต้น โดยในเว็บไซต์มีโปรแกรมให้สามารถวางแผนกิจกรรมทางออนไลน์ได้อย่างง่ายดาย และสามารถลิงก์ตารางกิจกรรมไปที่ปฏิทินสาขาได้ทันที นอกจากนี้ท่านยังสามารถแบ่งปันแนวคิดกิจกรรมใหม่ๆ เพื่อเป็นแนวทางให้แก่สมาชิกคนอื่นๆ ได้ที่นี้เช่นกัน

ส่งบทความหรือข่าวกิจกรรมในสาขา/วอร์ด หรือ ห้องถิ่น/สแต็ค เรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใส และประสบการณ์ทางวิญญาณของท่านเพื่อลงในเว็บไซต์ Facebook หรือเลื่อยโฮนาได้ที่

บรรณาธิการเนื้อหา: สุพัตน์ธิดา แก่นจักร **อีเมล:** kaenjaksu@ldschurch.org

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของเนื้อหาที่ส่งมา

ระบุ: (1) ชื่อ-นามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สแต็คหรือห้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่านให้พิมพ์ข้อความและรูปถ่ายที่ส่งมา (ถ้ามี) หากอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครอง

อ่านบทความเพิ่มเติมที่ Lds.or.th หรือติดตามข่าวสารที่ facebook.com/mormonthai

ศาสดาพยากรณ์ตอบคำสวดอ้อนวอนของผม

ปลายปีที่สองผมสมัครเรียนโปรแกรมกราฟิกดีไซน์ของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยไม่รับ แต่ผมมีสิทธิ์สมัครใหม่ปีหน้า ผมไม่อยากจะรออีกหนึ่งปีเพื่อเรียนให้จบ

วิชาใกล้เคียงกับวิชาหลักที่ผมเลือกมากที่สุดคือการถ่ายภาพ ผมจึงสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับการเปลี่ยนวิชาเอกและรู้สึกดีกับเรื่องนี้ ผมเพียงแต่ต้องการได้ปริญญา!

เมื่อเริ่มเทอมฤดูใบไม้ร่วง ผมต้องเรียนวิชาภาพยนตร์และประวัติทางสังคมของการถ่ายภาพ ผมตื่นเต้นกับทั้งสองวิชา แต่เมื่อมองดูหลักสูตรวิชาภาพยนตร์ ผมสังเกตว่านักศึกษาต้องดูภาพยนตร์เรทอาร์หลายเรื่อง ในวิชาถ่ายภาพอาจารย์บอกว่ารูปที่เราศึกษาจะรุนแรง กระทบจิตใจ และเป็นเรื่องทางเพศ เธอบอกว่าส่วนใหญ่การถ่ายภาพสมัยนี้มักจะเป็นแบบนั้น

ผมรู้สึกใจเสียขณะไตร่ตรองว่าจะทำอย่างไร ผมทราบว่าพระกิตติคุณสอนตรงข้ามกับเรื่องเช่นนั้นแต่ผมกลับต้องมาเรียนวิชาเหล่านี้ ผมนึกถึงพระคัมภีร์เกี่ยวกับการอยู่ในโลกแต่ไม่เป็นของโลก (ดู ยอห์น 15:19) ผมจะเรียนวิชาเหล่านี้แต่ไม่ถูกครอบงำได้หรือไม่

ผมสวดอ้อนวอนเพื่อให้รู้ว่าต้องทำอะไรและมีศรัทธาที่จะทำสิ่งถูกต้อง ผมหารือกับภรรยา พ่อแม่ และพี่ชายด้วย ขณะพูดคุยกับพี่ชาย เขาเตือนผมให้นึกถึงข้อนี้ “เพราะเขาจะได้ประโยชน์อะไรถ้าได้สิ่งของหมดทั้งโลกแต่ต้องเสียชีวิตของตน? หรือคนนั้นจะนำอะไรไปแลกชีวิตของตนกลับคืนมา?” (มัทธิว 16:26)

ผมทราบว่าการศึกษาสำคัญ แต่ผมเรียนผิดสาขาหรือไม่ ผมจะหยุดเรียนกลางคันได้อย่างไรในเมื่อใกล้ถึงแสงสว่างที่ปลายอุโมงค์เต็มที

ดิ๊กคีนหนึ่งขณะผมตื่นขึ้นมาดูแลลูกน้อยที่ป่วย ความคิดหนึ่งบอกผมให้ค้นหาคำพูดของประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันทางอินเทอร์เน็ต ครูต่อมาผมก็กำลังดูคำพูดการประชุมใหญ่สามัญของประธานมอนสันในเดือนตุลาคม ปี 2011 ผมตั้งใจฟังขณะท่านพูดถึงความเสื่อมถอยของเชมิตทางศีลธรรมในสังคม โดยบอกว่าคนจำนวนมากยอมรับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและไร้ศีลธรรม

ต่อจากนั้นท่านพูดตรงกับที่ผมจำเป็นต้องได้ยินว่า “เราต้องตื่นตัวเสมอในโลกที่ออกห่างจากเรื่องทางวิญญาณ เราจำเป็นต้องปฏิเสธสิ่งใดก็ตามที่ไม่สอดคล้องกับ

มาตรฐานของเรา โดยไม่ยอมทิ้งสิ่งซึ่งเราปรารถนามากที่สุด นั่นคือ ชีวิตนิรันดร์ในอาณาจักรของพระเจ้า”¹

คำพูดเหล่านี้เสียดแทงใจผมอย่างแรง ขณะน้ำตาไหลอาบแก้ม ผมรู้ว่าศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตได้ตอบคำสวดอ้อนวอนของผม

ถึงแม้ผมได้เลื่อนแผนรับปริญญาออกไป แต่ผมทราบว่าพระเจ้าจะทรงอวยพรผมกับครอบครัวเมื่อเราทำตามศาสดาพยากรณ์ ปฏิเสธทัศนคติของโลก เชื่อฟังพระบัญญัติ และสนับสนุนมาตรฐานพระกิตติคุณ ■

เดอริคคีน, มิสซูรี สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. โรนัลด์ เอส. มอนสัน, “ยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์,” เลียวไฮนา, พ.ศ. 2011, 106.

ดิ๊กคีนหนึ่งขณะผมตื่นขึ้นมาดูแลลูกน้อยที่ป่วย ความคิดหนึ่งบอกผมให้ค้นหาคำพูดของประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันทางอินเทอร์เน็ต

โดย อธิการ
เจราลด์ คอสเซ
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายอธิการควบคุม

เดินตามเส้นทางแห่ง ความสุข

โดยปกติวัยหนุ่มสาวเป็นเวลาเหมาะจะวางแผนส่วนตัว หนุ่มสาวอย่างท่านควรมีความฝันสำหรับอนาคต ความสำเร็จด้านกีฬา การสร้างสรรคงานศิลปะ ขึ้นเอก หรือการได้รับปริญญาหรือตำแหน่งงานอาชีพ ท่านอาจจะมีโมภพล้ำค่าเกี่ยวกับสามีหรือภรรยาในอนาคต

ความปรารถนาของท่านจะเป็นจริงสักกี่เรื่อง ชีวิตเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน จะมีช่วงเวลาสำคัญสำหรับท่านที่อาจเปลี่ยนวิถีชีวิตท่านทันที ช่วงเวลาเช่นนั้นอาจเป็นเพียงสายตา การสนทนา หรือเหตุการณ์ไม่คาดฝัน จะมีโอกาสใหม่ ๆ เช่นคำประกาศล่าสุดของประธานโรนัลด์ เรแกน เกี่ยวกับอายุของการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา¹ บางครั้งการเปลี่ยนวิถีชีวิตเราเกิดจากความท้าทายหรือความผิดหวังที่คาดไม่ถึง

คนส่วนใหญ่ไม่ชอบความไม่รู้ ความไม่แน่นอนของชีวิตทำให้บางคนขาดความเชื่อมั่น และกลัวอนาคต บางคนลังเลไม่กล้าตกปากรับคำเพราะกลัวล้มเหลว ทั้งที่โอกาสดี ๆ อยู่ตรงหน้า ตัวอย่างเช่น พวกเขาอาจเลื่อนเวลาแต่งงาน การศึกษา การเริ่มต้น

ครอบครัว หรือการลงหลักปักฐานในงานอาชีพที่มั่นคง แต่ชอบสังสรรค์ในหมู่เพื่อน หรืออยู่กับความสะดวกสบายในบ้านของบิดามารดา

อีกปรัชญาหนึ่งซึ่งจะจำกัดเราคือคำกล่าวนี้ “จงกิน, จงดื่ม, และจงรื่นเริงเถิด, เพราะพรุ่งนี้เราก็ตาย” (2 โธโม 28:7) ปรัชญานี้ชอบการเสพสุขที่ให้ความพอใจเดี๋ยวนั้นโดยไม่คำนึงถึงผลในอนาคต

เส้นทางแห่งความสุข

มีเส้นทางต่างจากเส้นทางของความกลัว หรือความสงสัย หรือการเสพสุข—เส้นทางที่ทำให้เกิดสันติสุข ความมั่นใจ และความสงบในชีวิต ท่านไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ทั้งหมดของชีวิตท่าน แต่ท่านควบคุมความสุขของท่านได้ ท่านคือสถาปนิกออกแบบความสุขนั้น

ความสุขของท่านเกิดจากวิสัยทัศน์ทางวิญญาณและหลักธรรมที่ท่านใช้เป็นพื้นฐานชีวิตมากกว่าจากสิ่งอื่นใด หลักธรรมเหล่านี้จะนำความสุขมาให้ท่านแม้ท่านจะประสบสิ่งท้าทายและเรื่องประหลาดใจ

**ความสุขของท่านขึ้น
อยู่กับหลักธรรมที่ท่าน
เลือกทำตามมากกว่า
สภาวะการณ์ภายนอก
ชีวิตท่าน**

อย่างคาดไม่ถึง ข้าพเจ้าขอทบทวนหลักธรรมจำเป็นเหล่านี้กับท่านบางข้อ

1. รู้คุณค่าของตัวเองท่าน

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้ากับครอบครัวใช้วันพักผ่อนสองสามวันทางภาคใต้ของฝรั่งเศส เย็นวันหนึ่ง หลังจากตะวันตกดิน และความมืดปกคลุมชนบทโดยรอบ ข้าพเจ้าตัดสินใจนอนบนเก้าอี้เอนนอกบ้าน สายตาเริ่มสำรวจท้องฟ้า ซึ่งตอนแรกดูมืดสนิท แต่ทันใดนั้นแสงสว่างก็ปรากฏขึ้นจับ

พลันในท้องฟ้าเหมือนประกายไฟ สองครั้ง
แล้วก็สามครั้ง เมื่อสายตาค่อย ๆ ปรับเข้า
กับความมืดได้แล้ว ข้าพเจ้าพบว่าตนเอง
กำลังชื่นชมดวงดาวนับไม่ถ้วน สิ่งที่ข้าพเจ้า
คิดคือท้องฟ้ามืดมิดได้เปลี่ยนเป็นทางช้าง
เผือกไปแล้ว

ขณะที่ใคร่ครวญความกว้างใหญ่ไพศาล
ของจักรวาลและความไม่สลักสำคัญของ
ตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถามตนเองว่า “ข้าพเจ้า
เป็นอะไรเมื่อเทียบกับความยิ่งใหญ่ของการ
เหล่านี้” พระคัมภีร์ข้อหนึ่งเข้ามาในความคิด

“เมื่อข้าพระองค์มองดูฟ้าสวรรค์อันเป็น
ฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ดวงจันทร์และดวง
ดาวซึ่งพระองค์ได้ทรงสถาปนาไว้

“มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าที่พระองค์ทรงระลึก
ถึงเขา? และบุตรของมนุษย์เป็นใครเล่าที่
พระองค์ทรงห่วงใยเขา?” (สดุดี 8:3-4)

ตามด้วยถ้อยคำปลอบใจนี้ทันที “พระ-
องค์ทรงสร้างเขาให้ต่ำกว่าพระองค์เจ้าแต่
หน่อยเดียวและทรงสวมศักดิ์ศรีกับความมี
อำนาจให้เขา” (สดุดี 8:5)

นี่คือสิ่งอัศจรรย์และปาฏิหาริย์แห่งการ
สร้าง จักรวาลกว้างใหญ่และไม่มีขอบเขต
ขณะเดียวกัน เราแต่ละคนก็ยังมีคุณค่า
เฉพาะตน คุณค่าอันทรงเกียรติและไม่มี

ขอบเขตในสายพระเนตรของพระผู้สร้าง
ร่างกายข้าพเจ้าเล็กน้อยจนมีอาจประมาณ
แต่คุณค่าของตัวข้าพเจ้าสำคัญต่อพระบิดา
บนสวรรค์สุดคณานับ

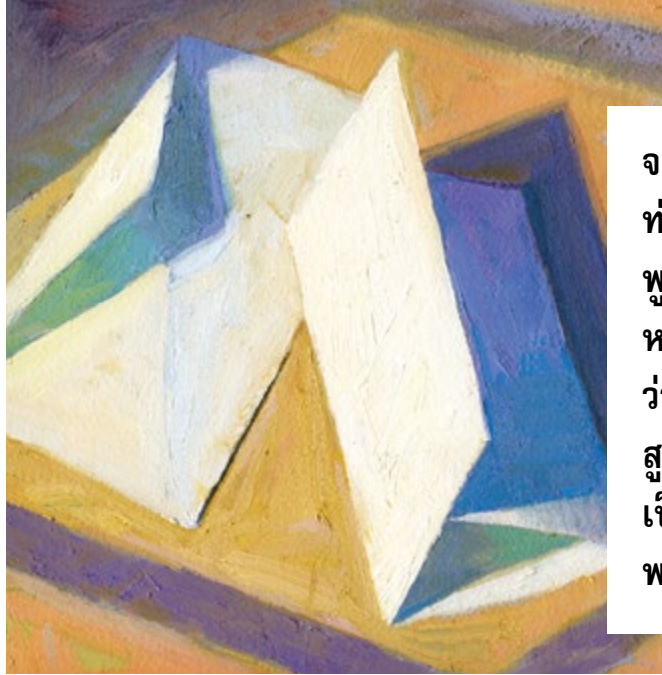
การได้ทราบว่าคุณเป็นผู้เป็นเจ้าของทรงรู้จักและ
ทรงรักเราเป็นส่วนตัวเปรียบเสมือนแสงส่อง
ชีวิตและให้ความหมายแก่ชีวิต ไม่ว่าข้าพ-
เจ้าจะเป็นใคร มีเพื่อนหรือไม่ ไม่ว่าข้าพเจ้า
จะโด่งดังหรือไม่ และแม้คนอื่นจะไม่ยอมรับ
หรือชมเชยข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้ามั่นใจว่าคุณพระ-
บิดาบนสวรรค์ทรงรักข้าพเจ้า พระองค์ทรง
ทราบความต้องการของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าทัก
ความกังวลของข้าพเจ้า ทรงปรารถนาจะ
ประทานพรข้าพเจ้า

ลองนึกดูว่าจะมีความหมายต่อท่าน
อย่างไรถ้าท่านมองตนเองเหมือนพระผู้เป็น
เจ้าทรงมองท่าน จะเป็นอย่างไรถ้าท่าน
มองดูตนเองด้วยความกรุณา ความรัก และ
ความมั่นใจแบบเดียวกับที่พระผู้เป็นเจ้า
ทรงมอง ลองนึกถึงผลที่จะเกิดขึ้นต่อชีวิต
ท่านเมื่อท่านเข้าใจศักยภาพนิรันดร์ของ
ตนเองเหมือนพระผู้เป็นเจ้าข้าพเจ้าทัก

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าคุณพระองค์ทรงอยู่ที่
นั่น จงแสวงหาพระองค์! ค้นคว้าและศึกษา
สวดอ้อนวอนและขอ ข้าพเจ้าสัญญากับ
ท่านว่าคุณพระผู้เป็นเจ้าจะทรงส่งเครื่องหมาย
อันเป็นรูปธรรมของการดำรงอยู่และความ
รักของพระองค์มาให้ท่าน

2. เป็นคนที่ท่านเป็น²

การเป็นคนที่ท่านเป็นฟังดูขัดแย้งกัน
ฉันจะเป็นคนที่ฉันเป็นอยู่แล้วได้อย่างไร
ข้าพเจ้าขออธิบายหลักธรรมนี้ผ่านเรื่องเล่า

จดหมายจากตัว
ท่านก่อนเกิดอาจ
พูดว่า “ฉันที่รัก ฉัน
หวังว่าเธอจะจำได้
ว่าความปรารถนา
สูงสุดของฉันคือ
เป็นสานุศิษย์ของ
พระเยซูคริสต์”

ภาพยนตร์เรื่อง *The Age of Reason* เป็น
เรื่องของมาร์เกอริต นักธุรกิจธนาคารผู้มี
ชีวิตวุ่นวายเต็มไปด้วยการเดินทางและการ
ประชุม แม้จะมีคนขอแต่งงาน แต่เธอบอก
ว่าเธอไม่มีเวลาให้การแต่งงานหรือการมีลูก

วันที่เธออายุ 40 ปี เธอได้รับจดหมาย
ลึกลับบอกว่า “ฉันที่รัก วันนี้ฉันอายุเจ็ดสิบ
และกำลังเขียนจดหมายฉบับนี้ถึงเธอเพื่อ
ช่วยให้เธอถึงสัญญาที่ให้ไว้ตอนอายุเจ็ด
สิบ และเพื่อให้เธอจำได้ว่าฉันอยากให้เป็น
ใคร” มาร์เกอริตเข้าใจทันทีว่าผู้เขียน
จดหมายฉบับนี้ไม่ใช่ใครอื่นนอกจากตัวเธอ
ตอนอายุเจ็ดสิบ หลายหน้าต่อจากนั้นเด็ก
หญิงอธิบายรายละเอียดอันเป็นเป้าหมาย
ของชีวิตเธอ

มาร์เกอริตตระหนักว่าคนที่เธอเป็นไม่
เหมือนคนที่เธออยากเป็นสมัยเด็ก เมื่อตัด-
สินใจว่าจะกลับมาเป็นคนที่เธอวาดฝันไว้
ในวัยเด็ก ชีวิตที่วางระเบียบแบบแผนไว้
อย่างดีจึงพลิกผันโดยสิ้นเชิง เธอคืนดีกับ
ครอบครัวและตั้งใจว่าจะอุทิศชีวิตที่เหลือ

เพื่อรับใช้คนขัดสน³

ถ้าท่านได้รับจดหมายจากโลกก่อนเกิด
จดหมายจะบอกอะไร จดหมายจากโลกจริง
ที่ถูกลืมจะมีผลอะไรต่อท่านถ้าท่านได้รับ
จดหมายฉบับนั้นในวันนี้

จดหมายฉบับนี้อาจบอกว่า “ฉันที่รัก
ฉันกำลังเขียนถึงเธอเพื่อให้เธอจำได้ว่า
ฉันอยากให้เป็นใคร ฉันหวังว่าเธอจะ
จำความปรารถนาสูงสุดของเธอได้นั่นคือ
เป็นสานุศิษย์ของพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซู
คริสต์ ฉันสนับสนุนแผนของคุณและ
เมื่อมายังโลกนี้ฉันต้องการร่วมงานแห่ง
ความรอดของคุณ โปรดจำไว้ด้วยว่า
ฉันอยากเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวที่จะ
อยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์”

การผจญภัยครั้งใหญ่ครั้งแรกของชีวิต
คือการหาให้พบว่าแท้จริงแล้วเราเป็นใคร
เรามาจากไหน และจากนั้นดำเนินชีวิตให้
สอดคล้องกับตัวตนแท้จริงของเราในฐานะ
บุตรธิดาของคุณพระผู้เป็นเจ้าและจุดประสงค์
แห่งการดำรงอยู่ของเรา

3. วางใจในสัญญาของพระผู้เป็นเจ้า

คำสอนจากศาสดาพยากรณ์มาลาคี่ เป็นหัวใจของการฟื้นฟูพระกิตติคุณ “และท่านจะปลุกสัญญาที่ทำกับบรรพบุรุษไว้ในใจของลูกหลาน, และใจของลูกหลานจะหันไปหาบรรพบุรุษของพวกเขา” (โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:39) เพราะการฟื้นฟู ท่านจึงเป็นลูกหลานแห่งคำสัญญา ท่านจะได้รับสัญญาที่ทำไว้กับบรรพบุรุษเป็นมรดก

จงอ่านทวนปิตุพรของท่าน ในพรนี้ พระเจ้าทรงยืนยันว่าท่านผูกพันกับเผ่าหนึ่งในสิบสองเผ่าของอิสราเอล และด้วยเหตุนี้ โดยผ่านความซื่อสัตย์ของท่าน ท่านจึงเป็นผู้สืบทอดพรมากมายที่สัญญาไว้กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญากับอับราฮัมว่า “เพราะมากเท่าที่ได้รับพระกิตติคุณนี้จะได้รับเรียกตามชื่อของเจ้า, และจะนับไว้เป็นพงศ์พันธุ์ของเจ้า,

และจะลุกขึ้นและอวยพรเจ้า, เป็นบิดาพวกเขา” (อับราฮัม 2:10)

สัญญาเหล่านี้แน่วแน่ และถ้าเราทำส่วนของเรา พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำส่วนของพระองค์ อีกนัยหนึ่ง สัญญาเหล่านี้ไม่รับรองว่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตเราจะสอดคล้องกับความคาดหวังและความปรารถนาของเรา แต่สัญญาของพระผู้เป็นเจ้ารับประกันว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับเราจะสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระองค์ สิ่งยิ่งใหญ่ที่สุดที่เราจะปรารถนาได้ในชีวิตคือการอยู่ในแนวทิศทางเดียวกันกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า—ยอมรับกำหนดวาระของพระองค์ สำหรับชีวิตเรา พระองค์ทรงทราบทุกอย่างตั้งแต่ต้น ทรงมีมุมมองที่เราไม่มี และทรงรักเราด้วยความรักอันหาที่สุดมิได้

ข้าพเจ้าขออธิบายหลักการนี้จากประสบการณ์ส่วนตัว สมัยหนุ่มข้าพเจ้าตัดสินใจ

ใจเตรียมสอบเข้าโรงเรียนธุรกิจที่ดีที่สุดในฝรั่งเศส การเตรียมนี้กินเวลาหนึ่งปี และทำทนายมาก ตอนต้นปีข้าพเจ้าตัดสินใจว่าไม่ว่าจะหนักเพียงใด ข้าพเจ้าจะไม่ยอมให้การศึกษาขัดขวางข้าพเจ้าจากการเข้าร่วมการประชุมวันอาทิตย์หรือเข้าชั้นเรียนสถาบันศาสนาสัปดาห์ละครั้ง ข้าพเจ้าถึงกับรับปากว่าจะรับใช้เป็นพนักงานออร์ดิหนุ่มสาวโสด ข้าพเจ้ามั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงยอมรับความซื่อสัตย์ของข้าพเจ้าและจะช่วยให้ข้าพเจ้าบรรลุวัตถุประสงค์

ตอนสิ้นปี เมื่อใกล้สอบ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าได้ทำดีที่สุดแล้ว เมื่อข้าพเจ้าไปสอบเข้าโรงเรียนมีชื่อเสียงที่สุด ข้าพเจ้าเชื่อมั่นเต็มที่ว่าพระเจ้าจะทรงตอบความปรารถนาของข้าพเจ้า น่าเสียดายการสอบปากเปล่าในวิชาที่ข้าพเจ้าเก่งที่สุดเสียหายอย่างคาดไม่ถึง—ข้าพเจ้าได้คะแนนน้อยจนไม่สามารถเข้าโรงเรียนแห่งนี้ที่คนอยากเข้ามากที่สุดได้ ข้าพเจ้าว่าวุ่นใจมาก พระเจ้าทรงทอดทิ้งข้าพเจ้าได้อย่างไรในเมื่อข้าพเจ้าพยายามซื่อสัตย์ตลอดมา

เมื่อข้าพเจ้าสอบปากเปล่าเพื่อเข้าโรงเรียนแห่งที่สองที่เลือกไว้ ข้าพเจ้าเต็มไปด้วยความสงสัย ในโรงเรียนนี้การสอบหนักที่สุดคือการสัมภาษณ์กับคณะกรรมการที่มีผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นประธาน ช่วงแรก

ของการสัมภาษณ์เป็นปกติดี—จนกระทั่งพวกเขาถามคำถามค่อนข้างสำคัญว่า “เราทราบว่า คุณศึกษามากเพื่อเตรียมสอบครั้งนี้ แต่เราสนใจที่จะรู้ว่า นอกจากเรียนแล้ว คุณทำกิจกรรมอะไรอีกบ้าง”

ข้าพเจ้าได้คะแนนดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งช่วยให้ได้เข้าโรงเรียนอย่างสมเกียรติ

หัวใจข้าพเจ้าหยุดเต้นไปหนึ่งจังหวะ!
เป็นเวลาหนึ่งปีที่ข้าพเจ้าทำเพียงสองอย่าง
คือเรียนและไปโบสถ์! ข้าพเจ้าเกรงว่า
คณะกรรมการจะตีความการเป็นสมาชิก
ศาสนจักรผิดไป แต่ข้าพเจ้าตัดสินใจใน
วินาทีนั้นว่าจะซื่อสัตย์ต่อหลักธรรมของตน

15 นาทีต่อจากนั้นหรือประมาณนั้น
ข้าพเจ้าพูดถึงกิจกรรมมากมายในศาสนจักร
อาทิ การประชุมวันสะบาโต ชั้นเรียนสถาบัน
และหน้าที่รับผิดชอบในการเป็นพนักงาน
วอร์ด เมื่อพูดจบ ผู้อำนวยการโรงเรียนบอกว่า
“คุณรู้ไหม สมัยหนุ่มผมเรียนในสหรัฐ”
เขาบอก “เพื่อนสนิทที่สุดคนหนึ่งของผม
เป็นมอรมอน เขาเป็นชายหนุ่มที่น่าทึ่ง เป็น
คนมีคุณภาพชีวิตดีมาก ผมคิดว่ามอรมอน
เป็นคนดีทีเดียว”

วันนั้นข้าพเจ้าได้คะแนนดีที่สุดในสิ่งที่
ได้ ซึ่งช่วยให้ได้เข้าเรียนนี้อย่างสมเกียรติ

ข้าพเจ้าน้อมขอบพระทัยพระเจ้าสำหรับ
พระกรุณาธิคุณของพระองค์ แต่ใช้เวลา
หลายปีกว่าจะเข้าใจว่าการเข้าโรงเรียนแห่ง
แรกไม่ได้เป็นพรอันน่าอัศจรรย์ ในโรงเรียน
แห่งที่สอง ข้าพเจ้าได้พบบุคคลผู้เป็นกุญแจ
สำคัญ ประโยชน์ของการคบกับพวกเขา
ปรากฏชัดตลอดช่วงงานอาชีพที่ยาวนาน
และทุกวันนี้ยังคงสำคัญในชีวิตข้าพเจ้า
และชีวิตครอบครัว

ถ้าเหตุการณ์ไม่เป็นอย่างที่ท่านหวังหรือ
คาดหวังไว้ จงพร้อมยอมรับพระประสงค์
ของพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์จะไม่ทรง

บังคับให้เราทำสิ่งที่สุดท้ายแล้วไม่ใช่เพื่อ
ประโยชน์ของเรา จงฟังเสียงสงบที่กระซิบ
ในหูของเราว่า “เพราะเนื้อหนังทั้งปวงอยู่
ในมือเรา; จงนิ่งเถิดและรู้ว่าเราคือพระเจ้า
เป็นเจ้า” (คพ. 101:16)

อนาคตของท่านสดใสเท่าศรัทธา ของท่าน

ยิ่งข้าพเจ้าไตร่ตรองวิถีชีวิตของข้าพเจ้า
กับวาเลรีกรรยา ข้าพเจ้ายิ่งเชื่อว่าสิ่งที่สร้าง
ความแตกต่างคือในวัยเยาว์เราทั้งคู่มีวิสัย
ทัศน์เหมือนกันเกี่ยวกับชีวิตนิรันดร์ เรา
ต้องการเริ่มต้นครอบครัวนิรันดร์ เราทราบ
ว่าทำไมเราจึงอยู่บนแผ่นดินโลกและวัตถุประสงค์
นิรันดร์ของเราคืออะไร เราทราบว่าพระเจ้าทรงรักเราและเรามีค่า
ยิ่งในสายพระเนตรของพระองค์ เรามีความ
เชื่อมั่นเต็มที่ว่าพระองค์จะทรงตอบคำสวด
อ้อนวอนของเราในวิถีและเวลาที่พระองค์
ทรงเห็นว่าดี

ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเราพร้อมจะยอมรับ
พระประสงค์ของพระองค์ในทุกเรื่องหรือไม่
เพราะนั่นคือสิ่งที่เราต้องเรียนรู้—และเรียน
รู้ต่อไป แต่เราต้องทำสุดความสามารถเพื่อ
ทำตามพระองค์และอุทิศถวายตัวเราแด่
พระองค์

ข้าพเจ้าเป็นพยานพร้อมกับประธาน
มอนสันว่า “อนาคต [ของท่าน] สดใสเท่า
ศรัทธาของท่าน”⁴ ความสุขของท่านขึ้นอยู่กับ
หลักธรรมที่ท่านเลือกทำตามมากกว่า

สภาวการณ์ภายนอกชีวิตท่าน จงซื่อสัตย์
ต่อหลักธรรมเหล่านี้ พระผู้เป็นเจ้าทรง
รู้จักและทรงรักท่าน ถ้าท่านดำเนินชีวิต
สอดคล้องกับแผนนิรันดร์ของพระองค์และ
มีศรัทธาในสัญญาของพระองค์ อนาคต
ของท่านย่อมส่องสว่าง!

ท่านมีความฝันและเป้าหมายใช่ไหม
นั่นเป็นเรื่องดี! จงทำสุดใจเพื่อให้บรรลุผล
สำเร็จ จากนั้นปล่อยให้พระเจ้าทรงทำส่วน
ที่เหลือ พระองค์จะทรงทำให้ท่านในสิ่งที่
ท่านทำเองไม่ได้

จงยอมรับพระประสงค์ตลอดเวลา จง
พร้อมไปในที่ซึ่งพระองค์ทรงขอให้ท่านไป
และทำสิ่งที่พระองค์ทรงขอให้ท่านทำ จง
เป็นชายและหญิงที่พระองค์ทรงกล่อมเกล่า
ให้ท่านเป็น

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าชีวิตนี้เป็นช่วงเวลา
วิเศษสุดของนิรันดร์ เราอยู่ที่นี่พร้อมเป่า
หมายอันรุ่งโรจน์—นั่นคือเตรียมพบพระ-
ผู้เป็นเจ้า ■

จากคำปราศรัยการให้ข้อคิดทางวิญญาณซีอีเอสใน
ซอลท์เลคแทมเบอร์นาเกิลเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน
ค.ศ. 2012 ดูบทความเต็มที่ lds.org/broadcasts

อ้างอิง

1. ดู โทมัส เอส. มอนสัน, “ขอต้อนรับเข้าสู่
การประชุมใหญ่,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2012, 4–5.
2. วลีนี้พิจารณาว่าเขียนโดยกวีกรีกที่นำชื่อย่อมาก
สุดคนหนึ่ง ดู ฟินคาร์, *Pythian 2.72*, ใน *Olympian
Odes, Pythian Odes*, ed. and trans. William H.
Race (1997), 239.
3. ดู *L'âge de raison (With Love ... from the Age
of Reason)*, ถ้ากับโดย ยานน์ ซามูเอลส์ (2010).
4. โทมัส เอส. มอนสัน “จงร้อนแรงเถิด,” *เลียวไฮนา*,
พ.ค. 2009, 113.

แบ่งปันพระกิตติคุณ ออนไลน์

โดย มาเรีย มาซอนโร-ยักรราซิล อาร์ตูโอ แอนดากา

ดิฉันมักไม่กล้าแบ่งปันพระกิตติคุณกับเพื่อน ๆ เพื่อนหลายคนรู้จักศาสนาของดิฉัน แต่ดิฉันไม่เคยทำมากกว่านั้นเพื่อแบ่งปันประจักษ์พยาน กระนั้นก็ตาม ถ้าบางคนมีแนวคิดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับศาสนจักร ดิฉันจะพยายามสุดความสามารถเพื่อแก้ไข

เมื่อเริ่มเรียนวิทยาลัย ดิฉันสมัครเข้าชมรมได้วาทิ สมาชิกชมรมคนอื่น ๆ พบว่าดิฉันเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเมื่อดิฉันแก้ไขสิ่งที่พวกเขาพูดเกี่ยวกับ “มอรมอน” หลังจากการได้วาทิครั้งแรก ดิฉันไม่เคยพูดเรื่องศาสนาของตนเองมาก่อน จึงได้คำถามหลายข้อว่า ดิฉันรู้สึกกลัวมากและเลี่ยงการตอบแทบทุกครั้ง ดิฉันทราบว่าดิฉันเชื่ออะไร แต่ไม่ทราบว่าดิฉันเชื่ออย่างไร

ไม่กี่วันต่อมา ขณะใช้ Facebook ดิฉันเห็นบทความจาก LDS.org ซึ่งผู้นำของดิฉันที่โบสถ์โพสต์ไว้ ทำให้ดิฉันทราบว่าดิฉันสามารถโพสต์บางอย่างจากศาสนจักรได้เช่นกัน ดิฉันค้นหาหัวข้อที่พิมพ์ได้ว่าคำถามโพสต์ถึงกับหน้าของดิฉัน และแท็กทุกคนที่เกี่ยวข้อง ดิฉันรู้สึกว่าพวกเขาคงจะพอใจกับคำตอบมากขึ้น

ดิฉันทราบว่าดิฉันเชื่ออะไร แต่รู้สึกประหม่ากับการพยายามตอบคำถามทั้งหมดที่พิมพ์ได้ว่าของดิฉันมีเกี่ยวกับศาสนจักร

ดิฉันไม่เคยโพสต์เกี่ยวกับความเชื่อของดิฉันทางออนไลน์มาก่อน จึงทำให้ผู้คนสนใจใคร่รู้มากขึ้นเกี่ยวกับศาสนาของดิฉัน เมื่อพวกเขาถามคำถาม ดิฉันจะพยายามให้คำตอบพื้นฐานพร้อมกับลิงก์เชื่อมโยงไปยังข้อมูลของศาสนจักร วิธีนี้พวกเขาไม่ต้องพึ่งคำตอบของดิฉันเพียงอย่างเดียวแต่สามารถพึ่งสิ่งที่เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่พูดเกี่ยวกับคำถามของพวกเขาได้เช่นกัน เมื่อการสนทนาละเอียดอ่อนมากขึ้น ดิฉันจะตอบคน

นั้นเป็นส่วนตัวผ่านการส่งข้อความ ดิฉันดีใจมากที่ศาสนจักรให้ข้อมูลทางออนไลน์ ดิฉันยังคงรู้สึกท้อใจกับงานทุกครั้งที่มีคนถามคำถามเกี่ยวกับศาสนจักรโดยไม่ทันตั้งตัว แต่เวลานี้ดิฉันไม่ต้องรอให้พวกเขาถามอีกแล้ว ดิฉันโพสต์ข้อมูลออนไลน์ของศาสนจักรอย่างมั่นใจ ดิฉันทราบว่าข้อมูลเหล่านี้ช่วยได้ทั้งเพื่อนที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิก ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเมโทรมะนิลา ฟิลิปปินส์

สิทธิเสรีและคำตอบ: ตระหนักถึงการเปิดเผย

บางครั้งสิ่งที่ดูเหมือนจะเป็นอุปสรรคขัดขวางการสื่อสารก็คือ
ก้าวใหญ่ที่ต้องก้าวด้วยความไว้วางใจนั่นเอง

โดย เอิลเดอร์
ริชาร์ด จี. สโตรคต์
แห่งโครัม
อัครสาวกลีบสอง

สตรีก่อนหนึ่งนั่งร้องไห้สะอึกสะอื้นอยู่ตรง
ข้ามข้าพเจ้า เธอบอกข้าพเจ้าด้วยน้ำตา
นองหน้าว่า “ดิฉันไม่ทราบว่าจะเชื่ออะไร
อีกแล้ว” เธอพูดถึงการตื่นนอนตอนเช้าเป็น
เวลาหลายวันเพื่อให้รู้ว่าจะตัดสินใจครั้งสำคัญ
ยิ่งในชีวิตอย่างไร แต่ไม่ประสบความสำเร็จ เธอ
กลัดกลุ้ม “ดิฉันไม่ทราบว่าจะต้องทำอะไร ถ้าคุณ
บอกให้ดิฉันทำอะไร ดิฉันจะทำ” เธอวางมือบน
พระคัมภีร์และกล่าวว่า “พระเจ้าเป็นเจ้าทรงบอกว่า
จะช่วยเหลือเรา พระองค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของ
ทุกคน แต่ทำไมพระองค์ไม่ทรงตอบดิฉัน”

เมื่อคนหนึ่งตกอยู่ในวังวนของอารมณ์ ย่อมเป็น
เรื่องยากที่จะหาทางออกเพียงลำพัง ข้าพเจ้าสวด
อ้อนวอนเพื่อจะช่วยเหลือท่านที่มีความรู้สึกลักษณะเดียว
กันนี้

เมื่อดูเหมือนว่าไม่ได้รับคำตอบของคำสวดอ้อน
วอนที่เร่งด่วน อาจเป็นไปได้ว่าเราไม่เข้าใจความ
จริงบางอย่างเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน หรือเพราะ
เราไม่ตระหนักถึงคำตอบเมื่อได้รับ

หลักการของการสวดอ้อนวอน

การสื่อสารกับพระบิดาในสวรรค์ไม่ใช่เรื่องเล็ก
น้อย แต่เป็นสิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งอยู่บนพื้น

ฐานของหลักธรรมอันไม่เปลี่ยนแปลง เมื่อเราได้
รับความช่วยเหลือจากพระบิดาในสวรรค์ของเรา
นั่นคือคำตอบให้แก่ศรัทธา การเชื่อฟัง และการใช้
สิทธิเสรีอย่างถูกต้อง

เป็นเรื่องเข้าใจผิดที่จะเหมารวมว่าคำสวดอ้อน
วอนของเราจะได้รับคำตอบโดยทันที คำสวดอ้อน
วอนบางอย่างต้องใช้ความพยายามอย่างมากใน
ส่วนของเรา จริงอยู่ที่บางครั้งอาจมีความรู้สึกนึกคิด
เกิดขึ้นทั้งที่เราไม่ได้เจาะจงแสวงหา โดยทั่วไป
ความรู้สึกเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราจำเป็นต้อง

**เธอกล่าวว่า “พระเจ้าเป็นเจ้าทรงบอกว่าจะช่วยเหลือ
เรา พระองค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของ
ทุกคน แต่ทำไมพระองค์ไม่ทรงตอบดิฉัน”**

รู้และไม่สามารถรู้ได้ด้วยวิธีอื่น

เราอยู่ที่บนแผ่นดินโลกเพื่อรับประสบการณ์
ที่เราไม่สามารถรับได้ด้วยวิธีอื่น เราได้รับโอกาส
ที่จะเติบโต พัฒนา และมีวุฒิภาวะทางวิญญาณ
เพื่อทำเช่นนั้น เราต้องเรียนรู้ที่จะประยุกต์ใช้ความ
จริง วิธีที่เราเผชิญการทำทนายและแก้ปัญหายาก ๆ
เป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อความสุขของเรา

เพื่อให้เข้าใจการสวดอ้อนวอนมากขึ้น ข้าพเจ้า

รับฟังคำแนะนำจากผู้อื่น ไตร่ตรองพระคัมภีร์ ศึกษาชีวิตของ ศาสดาพยากรณ์และคนอื่น ๆ แต่ถึงกระนั้น สิ่งที่มีช่วยได้มากที่สุด คือการที่ภพเด็กคนหนึ่งเข้าไปหาพระบิดาผู้เปี่ยมด้วยความรัก ความกรุณา ปัญญา และความเข้าใจ พระบิดาผู้ทรงต้องการให้ เราประสบความสำเร็จ

อย่ากังวลเกี่ยวกับการแสดงความรู้สึกอย่างยากลำบากของท่าน ขอเพียงท่านพูดคุยกับพระบิดา พระองค์ทรงได้ยินคำสวด อ้อนวอนของทุกคนและทรงตอบในวิธีของพระองค์

เมื่อเราอธิบายปัญหาและเสนอทางออก บางครั้งพระองค์ทรง ตอบใช่ บางครั้งไม่ บ่อยครั้งทรงยังคำตอบไว้ หาใช่เพราะไม่ทรง ห่วงใย แต่เป็นเพราะพระองค์ทรงรักเรา—อย่างสมบูรณ์แบบ พระ-

องค์ทรงต้องการให้เราประยุกต์ใช้ความจริงที่พระองค์ประทานแก่ เรา เพื่อให้เราเติบโต เราต้องวางใจความสามารถของเราในการ ตัดสินใจอย่างถูกต้อง เราต้องทำสิ่งที่เรา *รู้สึก* ว่าถูกต้อง ไม่ช้าก็ เร็วพระองค์จะทรงตอบ พระองค์จะไม่ทรงหลงลืม

ข้าพเจ้าได้อธิบายถึงความเป็นจริงอันเที่ยงแท้เกี่ยวกับสัมพันธ- ภาพของเรากับพระบิดา ไม่มีสิ่งใดเกี่ยวกับเราที่พระองค์ไม่ทรง ทราบ พระองค์ทรงทราบดีถึงความจำเป็นทุกอย่างของเราและจะ ประทานคำตอบทุกอย่าง ทว่าเพราะจุดประสงค์ของพระองค์คือ ความสุขนิรันดร์ของเรา พระองค์จึงทรงผลักดันให้เราเลือกสิ่งที่ ถูกต้อง

สามวิธีในการหาคำตอบ

1. มองหาพยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงตอบท่านแล้ว

เช่นเดียวกับเราหลายคน ออลิเวอร์ คาวเดอรีไม่ได้ตระหนักถึงพยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนแล้ว เพื่อเปิดตาของเขา—และของเรา—พระองค์จึงประทานการเปิดเผยนี้ผ่านโจเซฟ สมิธ

“เจ้าเป็นสุขเพราะสิ่งที่เจ้าทำไป; เพราะเจ้าสอบถามเรา, และดูเถิด, บ่อยเท่าที่เจ้าสอบถาม เจ้าก็ได้รับคำแนะนำ จากพระวิญญาณของเรา. หากไม่เป็นเช่นนั้น, เจ้าคงไม่ได้มาอยู่ตรงที่ซึ่งเจ้าอยู่ ณ เวลานี้.

“ดูเถิด, เจ้ารู้ว่า เจ้าสอบถามเรา และเราได้ ทำให้ความนึกคิดของเจ้าสว่าง; และบัดนี้ เราบอกเจ้าเรื่องเหล่านี้เพื่อเจ้าจะรู้ว่าเจ้าได้รับความสว่างโดยพระวิญญาณแห่งความจริง” (คพ. 6:14–15; เน้นตัวเอน)

หากท่านรู้สึกว่าคุณเป็นผู้เป็นเจ้ายังไม่ได้ตอบคำสวดอ้อนวอนของท่าน จงไตร่ตรองพระคัมภีร์ข้อเหล่านี้—จากนั้นตั้งใจมองหาลักษณะถึงพยานหลักฐานในชีวิตของท่านซึ่งแสดงว่าพระองค์ทรงตอบท่านแล้ว

2. เอาใจใส่ต่อความรู้สึก

เพื่อช่วยให้เราแต่ละคนตระหนักถึงคำตอบที่ได้รับ พระเจ้าตรัสว่า

“หากเจ้าปรารถนาพยานอีก, จงหวนระลึกถึงคืนที่เจ้าร้องหาเราในใจเจ้า, เพื่อเจ้าจะได้รู้เกี่ยวกับความจริงของสิ่งเหล่านี้.

“เรามีได้พูดให้ความสงบแก่จิตใจเจ้าหรือเกี่ยวกับเรื่องนี้?” (คพ. 6:22–23; เน้นตัวเอน)

พระเจ้าประทานข้อคิดเพิ่มเติมโดยแนะนำให้เราไตร่ตรองปัญหาในความคิดของเรา แล้วทูลถามว่าถูกต้องหรือไม่

“หากมันถูกต้องเราจะทำให้ทรงอกของเจ้าเผาไหม้อยู่ภายในเจ้า; ฉะนั้น, เจ้าจะ รู้สึก ว่ามันถูกต้อง.

“แต่หากมันไม่ถูกต้อง เจ้าจะไม่มี ความรู้สึก เช่นนั้น, แต่เจ้าจะมีอาการเจียบงันของความคิด” (คพ. 9:8–9; เน้นตัวเอน)

3. ลงมือทำเมื่อพระองค์ทรงยังคำตอบ

คำคณุญาตอย่างยิ่งที่ต้องตระหนักว่าพระเจ้าทรงใช้วิธีที่สามตอบคำสวดอ้อนวอนเช่นกันโดย ทรงยังคำตอบไว้ เมื่อเราสวดอ้อนวอนเหตุใดพระองค์จึงทรงทำเช่นนั้น

พระองค์ทรงเป็นพระบิดาที่สมบูรณ์แบบของเรา พระองค์ทรงรักเราเกินกว่าเราจะเข้าใจได้ พระองค์ทรงทราบว่าจะอะไรดีที่สุดสำหรับเรา พระองค์ทรงเห็นจุดสุดท้ายจากจุดเริ่มต้น พระองค์

ทรงต้องการให้เราได้รับประสบการณ์ที่จำเป็น

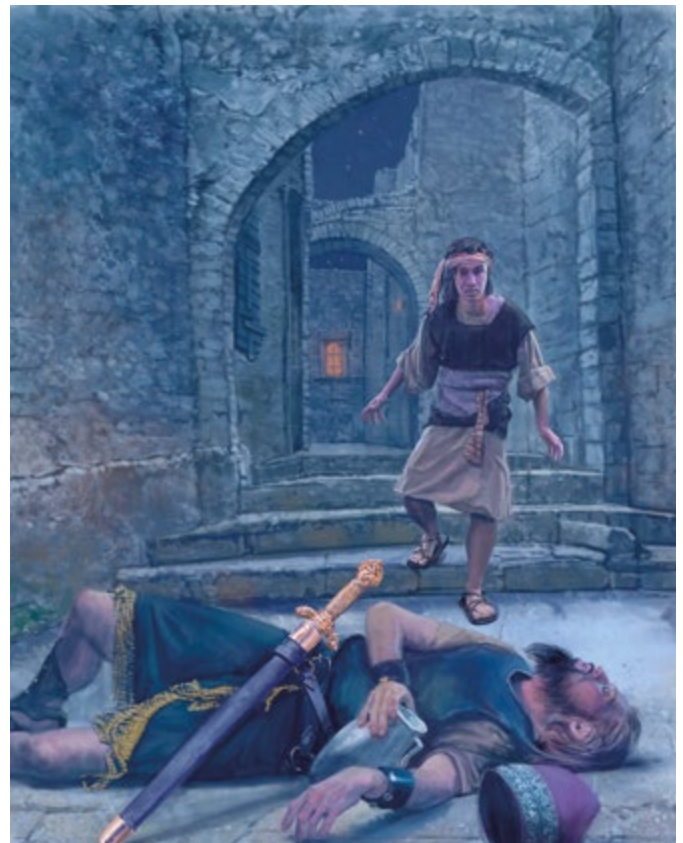
เมื่อพระองค์ทรงตอบ *ใช่* นั่นคือเพื่อให้ความมั่นใจแก่เรา

เมื่อพระองค์ทรงตอบ *ไม่* นั่นคือเพื่อป้องกันความผิดพลาด

เมื่อพระองค์ทรง *ยังคำตอบ* นั่นคือเพื่อให้เราเติบโตผ่านศรัทธา

ในพระองค์ การเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ และการเต็มใจกระทำตามความจริง พระองค์ทรงคาดหวังให้เรารับภาระรับผิดชอบโดยทำตามการตัดสินใจที่สอดคล้องกับคำสอนของพระองค์โดยไม่ต้องได้รับการยืนยันก่อน เราต้องไม่นั่งรอเฉย ๆ หรือพรับ่นเพราะพระเจ้าไม่ตรัส เราต้องลงมือทำ

ส่วนใหญ่แล้วสิ่งที่เราเลือกทำมักจะถูกต้อง พระองค์จะทรงยืนยันความถูกต้องของการเลือกนั้นตามวิธีของพระองค์ โดยทั่วไปการยืนยันเช่นนั้นมาโดยผ่านความช่วยเหลือเล็กน้อย ๆ น้อย ๆ ระหว่างทาง เราค้นพบสิ่งเหล่านั้นด้วยการเป็นคนละเอียดอ่อนทางวิญญาณ สิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนข้อความจากพระบิดาผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักที่มายืนยันความเห็นชอบของพระองค์ หากในความไว้วางใจนั้น เราเริ่มทำอะไรบางอย่างไม่ถูกต้อง พระองค์จะทรงบอกให้เราทราบก่อนจะสายเกินไป เราารู้สึกถึงความช่วยเหลือ นั่นเมื่อตระหนักถึงความรู้สึกกังวลหรือไม่สบายใจ

ความพยายามของนีไฟเพื่อให้ได้มาซึ่งแผ่นจารึกทองเหลือง แสดงให้เห็นว่าหลักธรรมเหล่านี้ทำงานอย่างไร (ดู 1 นีไฟ 3:6-7) หลังจากพยายามอย่างไม่ประสบความสำเร็จถึงสองครั้ง แต่นีไฟยังคงเชื่อมั่น เขาเล็ดลอดเข้าไปในเมืองตรงไปยังบ้านของเลบัน โดยที่ยังไม่ได้รับคำตอบทั้งหมด เขาสังเกตว่า “ข้าพเจ้าได้รับการนำโดยพระวิญญาณ, โดยหาว่าลวงหน้าไม่ถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าควรทำ.” โดยเสริมอย่างมีนัยสำคัญว่า “*กระนั้นก็ตามข้าพเจ้าก็เข้าไป*” (1 นีไฟ 4:6-7; เน้นตัวเอน)

นีไฟเต็มใจที่จะลองซ้ำอีกหลาย ๆ ครั้งด้วยความพยายามอย่างเต็มที่ เขาแสดงออกถึงศรัทธาว่าเขาจะได้รับความช่วยเหลือ เขาปฏิเสธที่จะท้อใจ แต่เพราะเขาลงมือกระทำ เข่อมั่นในพระเจ้า เชื่อฟัง และใช้สิทธิ์เสรีอย่างถูกต้อง เขาจึงได้รับการนำทาง เขาได้รับการดลใจที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จ และได้รับ “พลัง...[ที่จะ] ทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงบัญชา” (1 นีไฟ 5:8; เน้นตัวเอน)

นีไฟรู้ว่าเขาต้องไว้วางใจพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ใช้ศรัทธา และลงมือทำ เพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือที่ละขั้นทีละตอน เขาไม่ได้พร่ำบ่นหรือขอคำอธิบายทั้งหมด แต่ให้สังเกตเป็นพิเศษว่าเขาไม่ได้นั่งรอความช่วยเหลือ เขาลงมือทำ! โดยทำตามกฎทางวิญญาณ เขาได้รับการดลใจและได้รับพลังที่จะลงมือทำ

วางใจพระประสงค์และวิธีของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

บางครั้งคำตอบการสวดอ้อนวอนไม่เป็นที่รู้เพราะเราตั้งใจมากเกินไปให้ได้รับการยืนยันตามความปรารถนาของเรา เราพลาดที่จะมองเห็นว่าพระเจ้าจะทรงให้เราทำสิ่งอื่น จงระมัดระวังและแสวงหาพระประสงค์ของพระองค์

ข้าพเจ้าสารภาพว่าข้าพเจ้าไม่ทราบวิธีตัดสินใจให้ถูกต้องวันแต่จะมีความชอบธรรมและความไว้วางใจในพระบิดาบนสวรรค์ หลักธรรมเหล่านี้จะไม่เกิดผลเมื่อเราจงใจใช้สิทธิ์เสรีตรงข้ามกับพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า หากมีบาปที่ยังไม่กลับใจ เรายอมถูกทิ้งให้ดิ้นรนกระเสือกกระสนด้วยตนเอง เรา *สามารถ* ได้รับการกู้ชีวิตผ่านการกลับใจของเราเอง

เมื่อเราแสวงหาการดลใจเพื่อช่วยในการตัดสินใจ พระเจ้าจะประทานการกระตุ้นเตือนที่อ่อนโยน สิ่งนี้เรียกร้องให้เราต้องคิด ใช้ศรัทธา ทำงาน ดิ้นรนในบางครั้ง และลงมือทำ น้อยครั้งที่คำตอบทั้งหมดของเรื่องสำคัญจริง ๆ หรือปัญหาที่สลับซับซ้อนจะมาในคราวเดียว แต่คำตอบมักจะค่อย ๆ มาทีละน้อย โดยที่เรามองไม่เห็นว่าเป็นอย่างไร

ข้าพเจ้าเก็บส่วนสำคัญที่สุดเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนไว้ช่วงท้าย ส่วนนั้นคือความกตัญญู! ความพยายามอย่างจริงจังของเราที่จะขอบพระทัยพระบิดาที่รักก่อให้เกิดความรู้สึกมหัศจรรย์

ของสันติสุข คุณค่าในตนเอง และความรัก

เหตุใดผู้คนยากไร้ที่สุดจึงดูเหมือนจะรู้วิธีขอบพระทัยพระเจ้าดีที่สุด ในเขตพื้นที่ภูเขาของกัวเตมาลา สมาชิกแทบไม่มีอะไรประทังชีวิต การไปพระวิหารต้องใช้ความเสียสละอย่างมาก แต่ละครั้งต้องใช้เวลาเตรียมตัวนานเป็นปี พวกเขาทำงานหนัก เสียสละเพื่อออมเงินและอาหาร กรอด้วย ย้อมสี และทอผ้า เพื่อทำเสื้อผ้าใหม่ พวกเขาเดินเท้าเปล่าเป็นระยะทางไกลออกจากเทือกเขา ข้ามทะเลสาบอิซาเบล นั่งรถโดยสารไปพร้อมกับอาหารเพียงน้อยนิด จนมาถึงพระวิหารด้วยความเหนื่อยล้าและหมดแรง พวกเขาขัดถูตนเองจนเปล่งประกาย สวมเสื้อผ้าชุดใหม่ และเข้าไปในพระนิเวศน์ของพระเจ้า

เมื่อเปลี่ยนเป็นชุดขาว พวกเขาได้รับการสอนจากพระวิญญาณรับศาสนพิธี และทำพันธสัญญา สตรีชาวเขาผู้หญิงหนึ่งสัมผัสถึง

**บางครั้งคำตอบการสวดอ้อนวอนไม่เป็นที่รู้
เพราะเราตั้งใจมากเกินไปให้ได้รับการยืนยัน
ตามความปรารถนาของเรา**

พระวิญญาณและประทับใจอย่างมากในความหมายของเอ็น-ดาวเม้นท์ เมื่อเข้าไปในห้องซีเลสเชียล เธอเห็นคนอื่น ๆ นั่งก้มศีรษะด้วยความเคารพ ด้วยความไม่รู้ เธอคุกเข่าตรงทางเข้าห้องโดยไม่สนใจใคร เธอก้มศีรษะลงสะอึกสะอื้นระบายความในใจต่อพระบิดาบนสวรรค์เป็นเวลาสี่สิบนาที ในที่สุดเธอก็เงยหน้าขึ้นพร้อมด้วยชุดที่เปียกชุ่มไปด้วยน้ำตา ภรรยาประธานพระวิหารผู้ละเอียดอ่อนถามว่า “ให้ดิฉันช่วยอะไรไหมคะ” เธอตอบว่า “โปรดช่วยที่เถิดค่ะ ปัญหาที่ดิฉันดิ้นพยายามบอกพระบิดาในสวรรค์ว่าดิฉันขอบพระทัยพระองค์สำหรับพรทุกอย่าง แต่ดิฉันไม่รู้สิกว่าสื่อสารไปถึงพระองค์ได้ คุณจะช่วยบอกพระองค์ได้ไหมคะว่าดิฉันขอบพระทัยพระองค์มาก”

คำแนะนำข้อนี้เกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนเป็นความจริง ข้าพเจ้าทำการทดสอบมาแล้วทุกแง่มุมในห้องทดลองชีวิตส่วนตัวของตนเอง ข้าพเจ้าค้นพบว่าบางครั้งสิ่งที่ดูเหมือนจะเป็นอุปสรรคขัดขวางการสื่อสารก็คือก้าวใหญ่ที่ต้องก้าวด้วยความไว้วางใจนั่นเอง

หากท่านแสวงหาความช่วยเหลือจากพระองค์ จงแน่วแน่ไว้ว่าชีวิตของท่านสะอาด แรงจูงใจของท่านมีค่าควร และท่านเต็มใจที่จะทำสิ่งที่พระองค์ทรงขอให้ทำ—เพราะพระองค์ จะ ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของท่าน พระองค์ทรงเป็นพระบิดาผู้เปี่ยมด้วยความรัก และท่านเป็นบุตรธิดาที่รักของพระองค์ พระองค์ทรงรักท่านอย่างสมบูรณ์แบบและทรงต้องการช่วยท่าน ■

จะทำอย่างไร ถ้าฉันไม่รู้ลึกถึง การเผาไหม้ ใน ทรวงอก

เมื่อคุณรู้ว่าต้องมองหาอะไร คุณจะยอมรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ง่ายขึ้น

โดย ราเชล นีลเซ็น

“**B**วณครูดู* มาเซมินารีลี” ความคิดนี้ผุดเข้ามาในใจทันทีที่ดิฉันได้ยินประกาศ และดิฉันคิดในทันทีว่าบ้าไปแล้ว ทำไมดิฉันจะต้องชวนครูดนตรีมาเรียนเซมินารีตอนตีห้าครึ่ง

ประธานเซมินารีเพิ่งบอกชั้นเรียนของเราว่าเราจะมิววันระลึกถึงพระคุณครู เขาท้าทายเราให้เชิญครูที่โรงเรียนมาเซมินารีตอนเช้ากับเราเพื่อให้เราขอบคุณสำหรับการรับใช้ของพวกเขา ทั้งสัปดาห์หลังจากประกาศเรื่องนี้ ดิฉันคิดจะชวนครูดูมา ทุกครั้งที่ไปเซมินารีหรือเห็นเขาในวิชาดนตรี ความคิดนี้จะกลับมา “ชวนครูดูมาเซมิ-

* นามสมมุติ

นารีลี” หลายวันหลังจากนั้น ดิฉันก็ไม่สามารถเพิกเฉยความคิดดังกล่าวได้อีก

เช้าวันหนึ่งเมื่อนักเรียนทุกคนในชั้นเรียนดนตรีนำเครื่องดนตรีออกมา ดิฉันวางทอมโบนไว้ข้าง ๆ และเดินเข้าไปหาครูดูใจดิฉันเดินตามและมือสั่น แต่เมื่ออำปากกล่าวคำเชิญ ดิฉันรู้สึกสบายใจ

ยังความประหลาดใจแก่ดิฉัน ครูดูตอบว่าเขาจะมา! เขาอยากรู้ว่าทำไมดิฉันไปเรียนเซมินารีทุกเช้าก่อนมาโรงเรียนและอยากเรียนรู้มากขึ้น หลังจากให้รายละเอียดทั้งหมดแล้ว ดิฉันก็เดินจากมาด้วยความปลื้มใจ

ระหว่างประสบการณ์นี้ ดิฉันไม่รู้ลึกถึงการเผาไหม้ในทรวงอก (ดู คพ. 9:8) แต่ดิฉันรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความคิดจะชวนครูดูที่เกิดขึ้นหลาย ๆ ครั้ง (ดู คพ. 128:1) ความสบายใจที่รู้สึกเมื่อดิฉันชวนเขา (ดู ยอห์น 14:26) และปีที่ดิฉันรู้สึกหลังจากชวนเขา (ดู กาลาเทีย 5:22) ทั้งหมดล้วนมาจากพระวิญญาณ แต่ถ้าดิฉันมองหาแต่การเผาไหม้ในทรวงอก ดิฉันคงไม่ยอมรับเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระตุ้นเตือนดิฉัน

พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสหลายวิธี และ

เมื่อคุณศึกษาว่าพระองค์ทรงสื่อสารอย่างไร คุณจะรู้ว่าต้องมองหาอะไรขณะพยายามยอมรับเมื่อพระองค์ทรงอยู่กับคุณและเมื่อพระองค์ทรงกำลังสอนหรือนำทางคุณ

มองหาสิ่งเล็กน้อยและเรียบง่าย

ก่อนมองดูวิธีมากมายที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสกับเรา เราต้องจำไว้ว่าการเปิดเผยส่วนใหญ่มักจะเรียบง่ายและแผ่วเบาเสมอ ถ้าเรากำลังมองหาประสบการณ์แบบแอลมาผู้บุตรกับเทพและแผ่นดินไหว เราอาจพลาดการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เรียบง่ายกว่าและเกิดขึ้นบ่อยกว่า เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์ แห่งไคโร-รัมมัลคราสากลสิบสองเดือนว่าถ้าเรา “เน้นเรื่องการแสดงให้ประจักษ์ทางวิญญาณ อันอัศจรรย์และน่าตื่นเต้นประทับใจ” เราอาจมองข้าม “ความรู้สึกทางวิญญาณที่เพิ่มขึ้นทีละน้อย” ซึ่งเกิดขึ้นมากกว่า¹ ขณะที่คุณพยายามยอมรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงมองหาการกระตุ้นเตือนเล็กๆ น้อยๆ และเรียบง่าย

มองหาวิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสื่อสาร

หากคุณไม่เคยรู้สึกถึงการเผาไหม้ในทรวงอก อย่าห่วงเลย มีคนมากมายยอมรับอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวิธีนี้ แต่พระองค์ตรัสในอีกหลายวิธีเช่นกัน และคุณไม่จำเป็นต้องรู้สึกถึงการเผาไหม้ในทรวงอกจึงจะรู้สึกถึงการประทับอยู่ของพระองค์ อันที่จริง ขณะคุณเรียนรู้วิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจคุณและมองหาวิธีเหล่านั้นในชีวิต คุณอาจพบว่า

พระองค์ทรงกำลังสื่อสารกับคุณมากกว่าที่คุณตระหนัก

รายการนี้บอกเพียงไม่กี่วิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสื่อสาร จงศึกษาพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบัน พร้อมกับ *สิ่งสอนกิตติคุณ: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* (2004) หน้า 102-103 เพื่อค้นพบวิธีอีกมากมายที่พระองค์สามารถตรัสกับคุณได้

“โดยปกติวิญญาณแห่งการเปิดเผยทำงานในลักษณะความนึกคิดและความรู้สึกที่เข้ามาในความคิดและใจเราโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดู คพ. 8:1-2; 100:5-8)”² พระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถรับสั่งกับเราผ่าน:

- ความรู้สึกรัก ปิติ สันติสุข ความอดทน ความดี ศรัทธา ความอ่อนโยน (ดู กาลาเทีย 5:22-23)

- ความนึกคิดที่ครอบงำจิตใจหรือกระทบความรู้สึกของคุณ (ดู คพ. 128:1)
- ความปรารถนาจะทำดีและเชื่อฟังพระบัญญัติ (ดู โมไซยาห์ 5:2)
- ความรู้สึกว่าบางอย่างถูกต้อง (ดู คพ. 9:8)
- ความรู้สึกสบายใจ (ดู ยอห์น 14:26)
- ความรู้สึกที่ “ทำให้จิตวิญญาณ [ของคุณ] ขยาย” (แอลมา 32:28)
- ความนึกคิดที่ “ให้ความสว่างแก่ความเข้าใจ [ของคุณ]” (แอลมา 32:28)
- หิวโหยความจริงมากขึ้น (ดู แอลมา 32:28)
- ความรู้สึกถูกบีบคั้น (กระตุ้น) ให้ลงมือทำหรือถูกยับยั้งไม่ให้ทำบางอย่าง (ดู 1 นิไฟ 7:15; 2 นิไฟ 32:7)

อะไรคือการเผาไหม้ในทรวงอก

“การเผาไหม้ในทรวงอก” หมายถึงอะไร จำเป็นต้องรู้สึกถึงปริมาณความร้อนเหมือนการเผาไหม้อันเกิดจากการสันดาปหรือไม่ หากหมายความเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่เคยมีการเผาไหม้ในทรวงอก โดยแท้แล้ว คำว่า ‘การเผาไหม้’ ในพระคัมภีร์ข้อนี้หมายถึงความรู้สึกสบายใจและความสงบ นั่นคือพยานที่หลายคนได้รับ นั่นคือวิธีที่การเปิดเผยทำงาน”

เอ็ลเดอร์ดัลลีน เอช. โอคส์ แห่งไคโรรัมมัลคราสากลสิบสอง, “Teaching and Learning by the Spirit,” *Liahona*, พ.ศ. 1999, 22.

ฉันรู้ได้อย่างไรว่า ความนึกคิดนั้นมาจากฉัน หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์

“เราต้องกระทำ จากนั้นเราจะพบว่ามันมาจากเราหรือเป็นเดชานุภาพของ
พระผู้เป็นเจ้า... ทุกอย่างที่เราเชื่อและซักจนให้เราทำดีและเป็นคนดีมาจากพระผู้เป็นเจ้า”

เอิลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์ แห่งโครัมมอัครสาวกสิบสอง, “Patterns of Light: Discerning Light”
(วีดิทัศน์), LDS.org.

ความนึกคิดและความรู้สึกเหล่านี้เกิด ขึ้นได้อย่างไร

ความนึกคิดและความรู้สึกจากพระ-
วิญญาณบริสุทธิ์สามารถเกิดขึ้นได้:

- “ทันทีอย่างแรงกล้า”
- “อย่างแยบยลและค่อยเป็นค่อยไป”
- “ละเอียดอ่อนมากจนท่านอาจไม่รู้ตัวว่าเกิดขึ้น”³

ความนึกคิดและความรู้สึกจากพระวิญ-
ญาณบริสุทธิ์อาจเกิดขึ้นเพื่อ:

- นำเรื่องต่าง ๆ มาสู่ความทรงจำของเรา (ดู ยอห์น 14:26)
- ค้ำครองเราไม่ให้ถูกหลอก (ดู คพ. 45:57)

- เป็นพยานถึงพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ (ดู 2 นิไฟ 31:18)
- ช่วยเราสอน (ดู คพ. 84:85)
- ให้ของประทานแห่งพระวิญญาณ (ดู คพ. 46:11)
- ทำให้เกิดการปลดบาป (ดู 2 นิไฟ 31:17)

มองหาสิ่งดี

เมื่อคุณกำลังพยายามรู้สึกถึงพระวิญญาณ ให้นึกถึงผลลัพธ์ที่ความรู้สึกนั้นตั้งใจจะให้เกิดขึ้น นั่นคือความนึกคิดหรือความรู้สึกนำคุณให้ทำดีหรือไม่ โมโรไน 7:16 กล่าวว่า “ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงแสดงวิธีตัดสินใจให้ท่าน; เพราะทุกสิ่งที่เราเชื่อเชิญให้ทำดี, และชักชวนให้เชื่อในพระคริสต์, ส่งมาโดยเดชานุภาพและของประทานของ

พระคริสต์; ดังนั้นท่านจะรู้ด้วยความรู้สึกอันสมบูรณ์ว่านี่เป็นของพระผู้เป็นเจ้า”

ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี (1910–2008) กล่าวว่า “เรารู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณอย่างไร ข้าพเจ้าไม่คิดว่ายากเกินไป ... สิ่งนั้นชักชวนเราให้ทำดีมากขึ้นอย่างสง่าผ่าเผย ทำให้ถูกต้อง มีเมตตา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่หรือไม่ หากใช่ นั่นมาจากพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า หากสิ่งนั้นมีดมน เลวร้าย น่ารังเกียจ ไม่ดี เมื่อนั้นท่านจะรู้ว่ามาจากปฏิกิริยา”⁴

หากคุณกำลังสงสัยว่าคุณกำลังรู้สึกถึงพระวิญญาณหรือไม่ ให้ถามตนเองว่าความนึกคิดหรือความรู้สึกนั้นกำลังเชิญเชิญให้คุณทำดีหรือไม่ หากใช่ คุณแน่ใจได้เลยว่ามันมาจากพระผู้เป็นเจ้า

เหตุใดจึงรู้สึกถึง พระวิญญาณ บริสุทธิ์ได้ยาก

“พระบิดาทรงคาดหวังให้ท่านเรียนรู้ว่าจะรับความช่วยเหลือดังกล่าวได้อย่างไร โดยแสดงศรัทธาในพระองค์และพระบุตรศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์พระเยซูคริสต์ ถ้าขอเพียงอย่างเดียวแล้วได้รับการทรงนำ ท่านจะอ่อนแอและจะพึ่งพระองค์มากขึ้นตลอดไป ทั้งสองพระองค์ทรงทราบว่า การเติบโตที่จำเป็นจะเกิดขึ้นเมื่อท่านชวนชายเรียนรู่ว่าจะให้พระวิญญาณนำท่านอย่างไร”

เอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโครัม อัครสาวกสิบสอง, “เพื่อให้ได้รับการขึ้นทางวิญญาณ,” *เลียวไฮนา* พ.ย. 2009, 7.

มองหาโอกาสใช้สิทธิ์เสรีของคุณ

หากคุณมีค่าควรแต่ยังคงรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ยาก จงลงมือปฏิบัติพระบิดาบนสวรรค์ประทานพรคุณด้วยสิทธิ์เสรี และบางครั้งพระองค์ทรงเรียกร้องให้คุณกระทำโดยปราศจากการนำทางของพระองค์ พระองค์จะทรงขอให้คุณใช้ศรัทธาโดยก้าวไปในความมืด ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวดังนี้ “ในการแสวงหาความรู้ทางวิญญาณ บางครั้งจะมี ‘ก้าวกระโดดของศรัทธา’ ... นั่นคือช่วงเวลาที่ท่านไปถึงขอบของความสว่างและก้าวเข้าไปในความมืดเพื่อค้นพบ

ว่าอีกเพียงก้าวสองก้าวก็จะถึงทางสว่างข้างหน้า”⁵ หากคุณกระทำตามความรู้ที่คุณมีอยู่แล้วอย่างซื่อสัตย์ แม้ไม่รู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระบิดาบนสวรรค์จะทรงทำให้แน่ใจว่าคุณไม่หลงทาง ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

อ้างอิง

1. เดวิด เอ. เบคเนอร์, “วิญญาณแห่งการเปิดเผย,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2011, 113.
2. เดวิด เอ. เบคเนอร์, “วิญญาณแห่งการเปิดเผย,” 113.
3. เดวิด เอ. เบคเนอร์, “วิญญาณแห่งการเปิดเผย,” 115.
4. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 260–261.
5. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “การแสวงหาความรู้ทางวิญญาณ,” *เลียวไฮนา*, ม.ค. 2007, 18.

ความรู้สึกถึงพระวิญญาณเป็นอย่างไร

“เราไม่มีคำ...ที่พูดถึงพระวิญญาณได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์” (บอยด์ เค. แพคเกอร์, “The Candle of the Lord,” *Tambuli*, ธ.ค. 1988, 34) เพราะอธิบายได้ยากว่าความรู้สึกถึงพระวิญญาณเป็นอย่างไร ทุกคนจะบอกต่างกันไปบ้าง แต่ไม่ว่าจะแตกต่างอย่างไร เราสามารถเรียนรู้ได้มากเมื่อคนอื่นอธิบายว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสกับพวกเขาอย่างไร

ทำตามการ กระตุ้นเตือน เบา ๆ

เสียงกระซิบทุกครั้ง
จากพระวิญญาณบริสุทธิ์
มีค่าควรแก่การฟัง

หากทอร์นาโดจะหอบต้นไม้ใหญ่มาให้มาขึ้นมาบนเตียงของคุณ ตอนกลางคืน คุณอาจต้องการรู้ล่วงหน้า วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ (1807–1898) ซึ่งต่อมาเป็นประธานศาสนจักรคนที่สี่ กำลังนอนอยู่ในเกวียนนอกบ้านกับภรรยาและลูก ๆ เมื่อพระวิญญาณทรงกระซิบให้ “ลุกขึ้นย้ายรถม้า [ของท่าน]”¹ ท่านจะไม่สนใจความคิดแปลก ๆ นั้นก็ได้ แต่ท่านเชื่อฟัง ครึ่งชั่วโมงต่อมา ลมหมุนตัดต้นไม้ใหญ่ให้มาต้นหนึ่งขาดสะบั้นและหอบไม้ต้นนั้นมาหล่นลงตรงที่เกวียนเคยจอดพอดี

มีตัวอย่างมากมายของปาฏิหาริย์เช่นนั้นที่เกิดขึ้นเนื่องจากการกระตุ้นเตือนต่อไปนี้

แล้วการกระตุ้นเตือนที่ตลใจคุณให้โทรศัพท์ไปทักทายเพื่อน หรือการกระตุ้นเตือนให้น้ำองเท้าอีกคู่ใส่ไปเดินเขาครึ่งหน้าล่ะ? การทำตามการกระตุ้นเตือนเช่นนั้นอาจจะไม่เกิดผลตื่นเต้นเร้าใจแต่ยังคงสำคัญ

เพื่อนที่คุณโทรศัพท์ไปหาอาจมีเรื่องทุกข์ใจในวันนั้น เสียงโทรศัพท์อาจทำให้เขารำเริงขึ้น ในการเดินเขาองเท้าอีกคู่อาจหมายถึงความแตกต่างระหว่างการไปเที่ยวแบบสบาย ๆ กับแผลพุพองที่เจ็บปวดหากเท้าเปียกอย่างคาดไม่ถึง

ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนว่า “เราดู เรารอ เราฟังสูญเสียสงบแผ่วเบา เมื่อเสียงนั้นตรัส ชายหญิงที่ฉลาดจะเชื่อฟัง เราไม่ผิดผ่านการทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ”²

บางครั้งการกระตุ้นเตือนทางวิญญาณมาแบบเร่งด่วน แต่บ่อยครั้งมาแบบนุ่มนวล พระบิดาบนสวรรค์ทรงสัญญาจะแนะนำสั่งสอนเราแบบ “บรรทัดมาเดิมบรรทัด, กฎเกณฑ์มาเดิมกฎเกณฑ์, ที่นี้นิดและที่นั่นหน่อย” (2 นิโอฟ 28:30)

เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์ แห่งไคร์ธัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า “ส่วนใหญ่แล้ว การเปิดเผยเพิ่มเติมมาทีละน้อยตามเวลาและประทานให้ตามความปรารถนา ความมีค่าควร และการเตรียมพร้อมของเรา”³

ส่วนใหญ่คงไม่มีใครในพวกเราต้องหลบต้นไม้ใหญ่ที่ทอร์นาโดหอบมา แต่เราสามารถแน่ใจได้ว่าจะมีความดีเล็ก ๆ น้อย ๆ และเรียบง่ายบางอย่างให้เราทำเสมอเมื่อเราเอาใจใส่พระวิญญาณ ■

อ้างอิง

- คำสอนของประธานศาสนจักร: วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์ (2011), 48.
- โรมัส เอส. มอนสัน, “The Spirit Giveth Life,” *Ensign*, พ.ศ. 1985, 68.
- เดวิด เอ. เบตนาร์, “วิญญาณแห่งการเปิดเผย,” *เลียวไฮนา* พ.ศ. 2011, 110.

พร สำหรับ น้องชายผม

โดย เจสซี โจนส์

ผมเรียนรู้เกี่ยวกับพลังและพรของ
ฐานะปุโรหิตในเวลาที่ไม่อานวย
ไม่กี่ปีก่อนเมื่อน้องชายผมอายุ
14 ปี เขาเกิดอุบัติเหตุทางมอเตอร์ไซด์และ
กระดูกขาหักตรงกลางพอดี คุณพ่อโทรบอก
ผมว่ากำลังจะพาเขาไปโรงพยาบาล ผม
รู้สึกกังวลต้องชนะรีบไปโรงพยาบาล พอไป
ถึงที่นั่นผมพบคุณอาคนหนึ่งของผม เขา
บอกผมว่าอุบัติเหตุรุนแรงมาก

เพราะกลัวสิ่งที่จะเห็น จึงค่อย ๆ เปิด
ประตูห้องที่น้องชายพักและก้าวเข้าไปใน
ห้อง ผมเดินไปหนึ่งก้าว หลับตา และรู้สึก
สงบทันที ผมจะไม่มีวันลืมความรู้สึกมวน
ท้องที่เกิดขึ้น ขณะเดียวกันก็จะมีวันลืม
ความรู้สึกสงบสบายใจที่เกิดขึ้นเช่นกัน ผม
จำความรู้สึกนั้นได้—นั่นคือพระวิญญาณ

แล้วผมก็ได้ยินคุณพ่อพูด ท่านกับคุณ
อา กำลังให้พรฐานะปุโรหิตแก่น้องชายผม
ท่านให้พรลูกชายอย่างอบอุ่นในพระนาม
ของพระเยซูคริสต์ให้เขาดีขึ้น ได้รับการ
เยียวยา และเขาใช้งานได้ตามปกติเหมือน
เดิม

หลังจากให้พร ทุกคนเจียบบอยู่ครู่หนึ่ง ผม
รู้ในขณะนั้นว่าผมต้องดำเนินชีวิตอย่างมี
ค่าควรเพื่อจะได้รับพรฐานะปุโรหิตแห่ง
เมลคีเซเดคและสามารถให้พรลูก ๆ ของ
ผมในอนาคต

เมื่อเรามารวมกันในห้องโถงนอกห้องน้อง
ชาย คุณพ่อคุณแม่เริ่มพูดคุยกันว่าควรทำ
อย่างไร พวกท่านหารือกันว่าจะออกจาก
เม็กซิโกพาเขาไปพบแพทย์ในสหรัฐหรือให้
เขารับการผ่าตัดที่นี่ ไม่ว่าพวกท่านจะเลือก
ทำอะไรที่รู้สึกดีที่สุดสำหรับน้องชายผม
ผมรู้ว่าเขาได้รับความเอาใจใส่อย่างดีที่สุด
เท่าที่เขาจะได้รับอยู่แล้ว เขาได้รับพรจาก
ชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิตสองคน เพราะฉะนั้น
ไม่ว่าคุณพ่อคุณแม่ตัดสินใจอย่างไร น้อง
ชายผมจะสบายดี

พวกท่านตัดสินใจให้ผ่าตัดในเม็กซิโก
คณะแพทย์ใส่แผ่นโลหะและสกรู 10 ตัวใน
ขาของน้องชายผมเพื่อรักษาเขาให้หาย และ
ไม่กี่เดือนต่อมาเขาก็เข้าร่วมทีมฟุตบอล พร
เกิดผลตามที่คุณพ่อให้ไว้

ผมทราบว่าฐานะปุโรหิตคือพลังอำนาจ
และสิทธิอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าที่ประทาน
แก่มนุษย์ เป็นของประทานอันสำคัญยิ่งที่
พระองค์ทรงมอบให้เรา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในชิวาว่า เม็กซิโก

“เมื่อเราได้รับฐานะปุโรหิต เราได้รับ
สิทธิอำนาจที่จะกระทำในพระนาม
ของพระผู้เป็นเจ้าและนำในทางแห่ง
ความจริงและความชอบธรรม สิทธิ
อำนาจนี้เป็นที่มำอันสำคัญยิ่งของ
อำนาจและอิทธิพลที่ขอบธรรมเพื่อ
ประโยชน์แก่บุตรธิดาของพระผู้เป็น
เจ้าบนแผ่นดินโลกและจะดำรงอยู่
ต่อไปหลังมาน”

ดู เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แห่ง
ไควรัมอัครสาวกสิบสอง, “หลักคำสอน
และหลักธรรมที่มีอยู่ในหลักแห่งความเชื่อ,”
เลียวไนนา, พ.ย. 2013, 47.

ฉันควรนึกถึงอะไร ในช่วงศีลระลึก

ถ้า

งแม้เราจะยังเป็นพยานของพระเยซูคริสต์ทุกเวลา ในทุกสิ่ง
และในทุกแห่ง (ดู โยฮันนาห์ 18:9) แต่บางครั้งอิทธิพลใน
โลกรอบข้างเราก็แข่งกันดึงความสนใจของเรา ศีลระลึกเปิด
โอกาสให้เราจดจ่อความคิดไปที่พระผู้ช่วยให้รอดโดยไม่เขว

ในช่วงศีลระลึก ท่านสามารถนึกถึงความหมายและความ
สวยงามของศาสนพิธี การรับส่วนเครื่องหมายแห่งพระวรกายและพระ-
โลหิตของพระผู้ช่วยให้รอดสามารถช่วยให้ท่านใคร่ครวญการพลีพระชนม์
ชีพเพื่อการชดใช้อันไม่มีขอบเขตของพระองค์ เมื่อท่านรับศีลระลึก ท่าน
กำลังต่อพันธสัญญาบัญญัติมาของท่าน ขณะทำเช่นนั้น ท่านสามารถให้
คำมั่นกับตนเองอีกครั้งว่าจะระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลาและรักษาพระ-
บัญญัติของพระองค์

ท่านสามารถปรับปรุงประสบการณ์ศีลระลึกของท่านได้โดยเตรียมตัว
ทางวิญญาณ ระหว่างสัปดาห์ท่านอาจศึกษาคำพูดจากการประชุมใหญ่
สามัญหรือข้อพระคัมภีร์ที่ช่วยให้ท่านจดจ่ออยู่กับการพลีพระชนม์ชีพของ
พระผู้ช่วยให้รอดและการเป็นสาวกของพระองค์ ระหว่างเพลงสวด
และคำสวดอ้อนวอนศีลระลึก จงจดจ่อกับถ้อยคำในบทเพลงที่ท่านร้อง
และได้ยิน และไตร่ตรองความหมายของถ้อยคำเหล่านั้น

ในช่วงศีลระลึก ให้ใช้เวลาไตร่ตรองการเปลี่ยนแปลงที่ท่านกำลังทำ
ในชีวิตส่วนตัวเพื่อจะเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์มากขึ้น หลังจากรับส่วน
ศีลระลึกอย่างมีค่าควรท่านจะรู้สึกสะอาดและบริสุทธิ์ได้เช่นเดียวกับวันที่
ท่านรับบัพติศมา

เบนความคิดไปที่การชดใช้

ในช่วงศีลระลึก ผมเบนความคิดไปที่พระเยซูคริสต์และการชดใช้ของ
พระองค์ ผมบอกได้ยากว่าผมรู้สึกอย่างไรในช่วงศีลระลึกเมื่อผมไตร่ตรอง
การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ผมทราบว่าพระเยซูคริสต์ทรงได้รับเลือกให้
เป็นพระผู้ไถ่ของเรา ผมทราบว่าพระองค์ทรงพระชนม์

นีไฟ บี. อายุ 20 ปี, บราชชาวิล สาธารณรัฐคองโก

นึกถึงพระเยซูคริสต์

ในช่วงศีลระลึกฉันไตร่ตรอง
สิ่งที่พระผู้ช่วยให้รอดทรง
ประสบเพื่อเราจะสามารถ
กลับใจจากความผิดพลาด
ที่เราทำ ฉันนึกถึงพรทั้งหมด

ที่พระองค์ประทานแก่ฉันและปาฏิหาริย์อัน
น่าพิศวงที่พระองค์ทรงทำแล้วและจะทรงทำ
เราได้รับพรมากที่สามารถรับส่วนศีลระลึก
ได้เพื่อเราจะสามารถกลับใจจากบาปของ
เราและตั้งใจว่าจะทำให้ดีขึ้น

แอนดี บี. อายุ 13 ปี, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ไตร่ตรองคำร้องของเพลงสวดศีลระลึก

เพลงสวดศีลระลึกสอนสิ่งที่
เราควรไตร่ตรองในช่วงศีล
ระลึก ตัวอย่างเช่น เพลง
สวดศีลระลึกที่ผมชื่นชอบคือ
“พระผู้ช่วยให้รอดด้วยความรัก”

(เพลงสวด, บทเพลงที่ 79) กล่าวว่า “ให้ฉัน
จดจำว่าเพื่อฉัน โอพระหลังโลหิตสิ้นชีพ เมื่อ
พระหทัยสิ้นสลายที่คัลวาริบนไม้กางเขน”
การนึกถึงคำร้องของเพลงสวดศีลระลึกใน
ช่วงศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์นี้ช่วยให้ผมรู้สึกสงบ
และเพิ่มความกตัญญูต่อการชดใช้ของพระ-
เยซูคริสต์

ออสติน บี. อายุ 15 ปี, แอลเบอร์ตา แคนาดา

ระลึกถึงและสำนึก

จุดประสงค์ของศีลระลึกคือต่อพันธสัญญา
ของเรากับพระบิดาบนสวรรค์และรับ
การชำระให้สะอาดจากบาปที่เรากลับใจ
แล้ว ในช่วงศีลระลึกเราระลึกถึงการพลี
พระชนม์ชีพของพระคริสต์เพื่อเราและไตร่-
ตรองว่าเรากำลังทำให้การชดใช้เกิดผลใน
ชีวิตเราอย่างไร ฉันพยายามไตร่ตรองว่า

ทำอะไรไปบ้างในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมาและ
ฉันรักษาพันธสัญญากับพระบิดาได้เพียงใด
ฉันสำนึกในบาปที่ทำและมีใจจดจ่อว่าจะใช้
การชดใช้เอาชนะบาปเหล่านั้นได้อย่างไร
เมื่อฉันทำเช่นนั้นศีลระลึกจึงเป็นประสบการณ์
ที่ยกระดับจิตใจและเสริมสร้างความเข้มแข็ง
ทางวิญญาณ

อาเบล เท. อายุ 14 ปี, แอริโซนา สหรัฐอเมริกา

น้อมขอบพระทัยสำหรับพร

ในช่วงศีลระลึกเราควรตรึก-
ตรองว่าการพลีพระชนม์ชีพ
ที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงทำ
เพื่อเรายิ่งใหญ่เพียงใดและ
ให้ใจเราเปี่ยมด้วยความ

กตัญญู เมื่อฉันรับศีลระลึก ฉันมักจะ
ขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตร
ที่รักของพระองค์พระเยซูคริสต์สำหรับพรที่
ฉันได้รับ

เอลเลน เอส. อายุ 16 ปี, ปารากวัย บราซิล

อย่าให้ความคิดล่องลอย

ดิฉันมีบัตรเล็ก ๆ สอดไว้ใน
พระคัมภีร์ที่ดิฉันดึงออกมา
ทุกวันอาทิตย์ในช่วงศีลระลึก
บัตรนั้นฉันไม่ไชยาห์ 18 บท
ที่แอลมาอธิบายเรื่องพันธ-
สัญญาบัญญัติมา บัตรนั้นมีข้อความสั้น ๆ
เช่น “จงสำนึกคุณต่อการชดใช้” เขียนไว้บน
นั้นเพื่อช่วยให้ดิฉันระลึกถึงจุดประสงค์และ
ความศักดิ์สิทธิ์ของศีลระลึก การทบทวนข้อ
ความนั้นช่วยให้ดิฉันจดจ่อกับจุดประสงค์
และความศักดิ์สิทธิ์ของศีลระลึก

อลิซา เอ็ม. อายุ 19 ปี, เทกซัส สหรัฐอเมริกา

ระลึกถึงพระกระยาหารมื้อสุดท้าย

เราควรตรึกตรองการพลี
พระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้
ของพระเยซูคริสต์และความ
สำคัญของการรับส่วน
สัญลักษณ์แห่งพระวรกาย

และพระโลหิตของพระองค์อย่างมีค่าควร
เราสามารถตรึกตรองเวลาที่พระองค์ทรงให้
พระชนม์ชีพและน้ำองุ่นกับอัครสาวกสิบสอง
ของพระองค์ได้เช่นกัน

โจนาส เอ. อายุ 18 ปี, มอเรลอส เม็กซิโก

ใคร่ครวญพันธสัญญาของคุณ

สมัยที่ฉันยังเด็ก สิ่งเดียวที่ฉันคิดในช่วง
ศีลระลึกคือฉันจะเจียบได้อย่างไร เมื่อฉัน
เป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิต ฉันจึงเข้าใจว่าศีล
ระลึกมีความหมายและช่วยให้ฉันเติบโต
ทางวิญญาณ ฉันต้องใคร่ครวญในช่วงนั้น
ฉันนึกถึงการชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดและ
วิธีที่พระองค์ทรงแสดงความรักต่อเรา ฉัน
ไตร่ตรองเช่นกันว่าการรับศีลระลึกจะเสริม
สร้างศรัทธาและความปรารถนาที่จะทำให้
พันธสัญญาบัญญัติมาของฉันเกิดสัมฤทธิ์ผล
ได้อย่างไร

ลีวี เอฟ. อายุ 19 ปี, อาบิอา ไนจีเรีย

คำถามครั้งต่อไป

“เพื่อนคนหนึ่งของฉันอยากลอง
ทำสิ่งที่ไม่ดีสักครั้งเพื่อที่เธอจะ
เล่าได้เมื่อคนอื่นคุยกันเรื่องนั้น
ฉันจะช่วยให้เธอเข้าใจได้
อย่างไรว่าฉันไม่ใช่ความ
คิดที่ดี”

ไม่นึกถึงโลก

“สมัยข้าพเจ้ายัง
เด็กจะมีบทเพลง
ไพเราะบรรเลง
ระหว่างส่งผ่านศีล
ระลึก ไม่นานเจ้า-

หน้าที่ฉันผู้ใหญ่ขอให้ยุติการปฏิบัติ
เช่นนั้นเพราะความคิดเราจดจ่ออยู่
กับเสียงดนตรีมากกว่าการเสียสละ
อันเป็นการชดใช้ของพระเจ้าและ
พระเจ้าช่วยให้รอดของเรา ระหว่างการ
ปฏิบัติศีลระลึก เราจะไม่นึกถึงโลก
นั่นคือช่วงเวลาของการฟื้นฟูทางวิญ-
ญาณขณะที่เราตระหนักถึงนัยยะอัน
ลึกซึ้งทางวิญญาณของศาสนพิธีที่มอบ
ให้เราแต่ละคนเป็นส่วนตัว หากเราไม่
ตั้งใจรับส่วนศีลระลึก เราอย่าสูญเสีย
โอกาสที่จะเติบโตทางวิญญาณ”

เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แห่งไคโร
อัครสาวกสิบสอง, “เมื่อเรารับศีลระลึก,”
เลียวโนนา, พ.ศ. 2006, 50.

ส่งคำตอบและภาพความละเอียดสูงตามความประสงค์ของ
ท่านมาก่อน 15 กรกฎาคม 2014 ที่ liahona@ldschurch.org
หรืออีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org หรือทางไปรษณีย์
(ดูที่อยู่ในหน้า 3)

ระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปนี้ไว้ในอีเมลหรือจดหมายของ
ท่าน (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา
(4) สหคหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร
ของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปีต้องมีคำอนุญาตเป็น
ลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครองให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่าย
(ส่งทางอีเมลได้)

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

โดย เอ็ดเดอร์
แอนโธนี ดี. เพอร์กินส์
แห่งสวากเจ็ตลิบ

ส่วนสิบให้ ความเข้มแข็งภายใน

ตัดสินใจเดี๋ยวนี้ว่าจะจ่ายส่วนสิบอย่างซื่อสัตย์ การทำเช่นนั้นจะช่วย
ให้ท่านเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงรักษาสัญญาของพระองค์

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันสอนว่า “การจ่ายส่วนสิบอย่างซื่อสัตย์ให้
ความเข้มแข็งภายในและทำให้
บุคคลนั้นมุ่งมั่นปฏิบัติตามพระบัญญัติข้อ
อื่น ๆ ด้วย”¹ ข้าพเจ้าโชคดีที่มีประจักษ์
พยานในหลักธรรมนี้ตั้งแต่ยังเป็นเด็กหนุ่ม

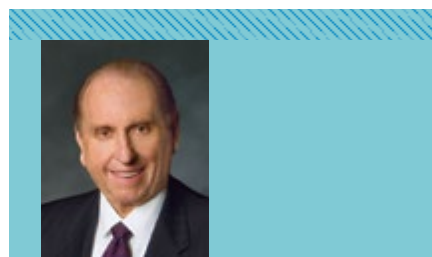
เมื่อข้าพเจ้าอายุ 14 ปี ข้าพเจ้าเริ่มทำ
งานครั้งแรกเป็นคนงานก่อสร้าง ได้เงิน
ชั่วโมงละ 2 ดอลลาร์สหรัฐ เงินค่าจ้าง
สัปดาห์แรกของข้าพเจ้าทั้งหมดคือ 80
ดอลลาร์ ข้าพเจ้าอยากซื้อสเตอริโอเทป
แปดช่องซึ่งเป็นเทคโนโลยีใหม่ล่าสุดใน
สมัยนั้น โมเดลเต็มพิกัดที่ข้าพเจ้าอยากได้
ราคา 320 ดอลลาร์ ข้าพเจ้าบอกคุณพ่อ
คุณแม่อย่างตื่นเต้นว่าข้าพเจ้าตั้งใจจะซื้อ
สเตอริโอหลังจากทำงานครบสี่สัปดาห์

มากกว่าสี่สัปดาห์

คุณพ่อคุณแม่สอนข้าพเจ้าอย่างฉลาด
ว่า “ต้องใช้เวลามากกว่าสี่สัปดาห์จึงจะมี
เงินพอซื้อเครื่องเล่นเทปชิ้นนั้น ลูกควร
แสดงความกตัญญูต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
พรมากมายของพระองค์โดยจ่ายส่วนสิบ 10
เปอร์เซ็นต์ของรายได้ ลูกจะต้องจ่ายภาษี

ให้รัฐบาล 10 เปอร์เซ็นต์ และลูกควรเรียนรู้
ขณะยังเยาว์ว่าต้องเชื่อฟังคำแนะนำของ
ศาสดาพยากรณ์ในการเตรียมเงินสำหรับ
อนาคต รวมถึงงานเผยแผ่ของลูกด้วย เรา
แนะนำให้ลูกแบ่งรายได้ 30 เปอร์เซ็นต์
เก็บไว้ในบัญชีออมทรัพย์”

สมองวัยรุ่นของข้าพเจ้าคิดคำนวณอย่าง
รวดเร็วว่าถ้าข้าพเจ้าทำตามที่คุณพ่อคุณแม่
สอน ข้าพเจ้าคงจะเหลือใช้เพียงสัปดาห์

พระองค์จะทรงเปิดทาง

“เราทุกคนสามารถจ่ายส่วนสิบได้
ในความเป็นจริง ไม่มีใครเลยสักคน
ที่จะไม่สามารถจ่ายส่วนสิบ พระเจ้า
จะทรงสนับสนุนความตั้งใจของเรา
พระองค์จะทรงเปิดทางให้เราปฏิบัติ”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน, “จงเป็น
แบบอย่าง,” เลียโฮนา, ม.ค. 1997, 50.

ละ 40 ดอลลาร์ซึ่งหมายความว่าจะต้อง
ทำงานอย่างน้อยสองเดือนจึงจะซื้อสเตอริโอ
ที่ต้องการได้ ข้าพเจ้ารู้สึกตัวว่าอยู่ตรงจุด
สำคัญของการตัดสินใจ—ว่าจะให้ความ
สำคัญอันดับแรกกับทรัพย์สินทางโลกหรือ
จะเสียสละเพื่อจ่ายส่วนสิบและแบ่งส่วน
หนึ่งไว้เป็นเงินออม

จ่ายส่วนสิบก่อน

เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน แนะนำ
ดังนี้ “จ่าย [ส่วนสิบ] ก่อน แม้เมื่อท่านคิด
ว่าท่านมีเงินไม่พอใช้กับความจำเป็นด้าน
อื่นของท่าน การทำเช่นนี้จะช่วยให้ท่านมี
ศรัทธามากขึ้น เอาชนะความเห็นแก่ตัว
และรับพระวิญญาณได้ง่ายขึ้น”²

ข้าพเจ้าตัดสินใจเมื่ออายุ 14 ปีว่าจะจ่าย
ส่วนสิบอย่างซื่อสัตย์ตลอดชีวิตที่เหลือ
ข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะทำตามศาสดาพยากรณ์
ในการออมเงินไว้สำหรับงานเผยแผ่และการ
ศึกษาในอนาคตของข้าพเจ้า ประสบการณ์
นี้สอนข้าพเจ้าเช่นกันให้แยกแยะระหว่าง
ความอยากกับความจำเป็น ข้าพเจ้าอยาก
ได้เทคโนโลยีใหม่ล่าสุด แต่ข้าพเจ้าไม่จำเป็น
ต้องใช้ ด้วยเหตุนี้จึงตัดสินใจซื้อของที่ถูกลง

มีฟังก์ชันน้อยกว่า และยังทำงานได้ดีเมื่อข้าพเจ้าจากไปเป็นผู้สอนศาสนา

รักษาสัญญา

ขณะที่ข้าพเจ้าเรียนรู้ผ่านการจ่ายส่วนสิบว่าพระเจ้าทรงรักษาสัญญาของพระองค์ ศรัทธาของข้าพเจ้าแรงกล้าขึ้นและความปรารถนาจะรักษาพระบัญญัติข้ออื่นแรงกล้าขึ้นเช่นกัน ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าถ้าข้าพเจ้าบริจาคเงินอดอาหารด้วยใจเอื้อเฟื้อ พระองค์จะทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้า และทรงนำทางข้าพเจ้าอย่างต่อเนื่อง (ดู อียาห์ 58:6–11) ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าถ้าข้าพเจ้าอ่านพระคัมภีร์มอรมอน พระองค์จะทรงแสดงความจริงให้ประจักษ์ต่อข้าพเจ้าโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดู โมโรไน 10:4–5) ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าถ้าข้าพเจ้าเชื่อฟังพระคำแห่งปัญญา พระองค์จะประทานสุขภาพ ปัญญา และความรู้แก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะสามารถ “วังและไม้หน่อหนื่อย” (ดู คพ. 89:18–21) และข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าถ้าข้าพเจ้ารักษากฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศ พระวิญญาณบริสุทธิ์

จะทรงเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนและพระผู้ช่วยให้รอดจะประทานความมั่นใจว่าสักวันหนึ่งข้าพเจ้าจะยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์โดยไม่ละอาย (ดู คพ. 121:45–46)

การจ่ายส่วนสิบเพิ่มความเข้มแข็งภายในอีกด้านหนึ่งผ่านพันธสัญญาพระวิหาร **เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน** สอนว่า “เพื่อจะเข้าพระวิหารท่านต้องเป็นผู้จ่ายส่วนสิบเต็ม”³ เมื่อข้าพเจ้าเข้าพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการประทับอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าและความรักของพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าในศาสนพิธีพระวิหาร เราได้รับ “อำนาจจากเบื้องบน” (คพ. 95:8) เพื่อเผชิญและเอาชนะการทำลายของความเป็นมรดกอย่างร้ายแรง

สะสมพร

การจ่ายส่วนสิบและเงินบริจาคเพิ่มพูนศรัทธาของข้าพเจ้าที่ว่าพระเจ้าทรงทำตามสัญญาของพระองค์ พระองค์ทรงประกาศผ่านศาสดาพยากรณ์มาลาคีว่า “จงนำทศางค์เต็มขนาดมา ... จงลองดูเราในเรื่องนี้ว่าเราจะเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ให้เจ้า และ

เทพอย่างล้นหลามมาให้เจ้าหรือไม่” (มาลาคี 3:10)

ตลอดชีวิตข้าพเจ้า แม้ระหว่างการทดลองเรื่องเงินในชีวิตแต่งงานช่วงแรก พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์เสมอเพื่อให้ครอบครัวข้าพเจ้าได้รับสิ่งจำเป็นทางโลกของชีวิต ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าโดยผ่านการเชื่อฟังกฎส่วนสิบ ศรัทธาของท่านจะเพิ่มขึ้น จนกลายเป็นแหล่งพลังอันยิ่งใหญ่ในชีวิตท่าน

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญเยาวชนแต่ละคน—และสมาชิกทุกคน—ให้สดับฟังพระเยซูคริสต์และศาสดาพยากรณ์ของพระองค์โดยจ่ายส่วนสิบเต็มและบริจาคเงินอดอาหารด้วยใจเอื้อเฟื้อตลอดชีวิตท่าน ข้าพเจ้าสัญญาว่าพระเจ้าจะทรงทำให้ท่านเข้มแข็งและรุ่งเรืองขณะทำให้ความปรารถนาอันชอบธรรมของท่านบรรลุผลตามจุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ■

อ้างอิง

1. โรมีส เอส. มอนสัน, “จงเป็นแบบอย่าง,” *เลียไฮนา*, ม.ก. 1997, 50.
2. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (2011), 38.
3. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน*, 38.

พบทาง กลับเข้า มา ในศาสนจักร

ผมพยายามหาคำตอบนอก
พระกิตติคุณ แต่ทั้งหมดที่
ผมพบคือความว่างเปล่า

โดย ดัก โบเย็ค

ผมเติบโตในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย แต่ในวิทยาลัยผมตัดสินใจว่าผมไม่ต้องการศาสนจักรอีกต่อไป ผมเริ่มต้นหา “ความจริง” แบบผิวเผินอย่างเห็นแก่ตัวจากที่อื่น ผมไม่พบคำตอบที่ทำให้ผมเกิดสันติสุขหรือปิติ ผมจึงตกอยู่ในความมืดทางวิญญาณ ผมรู้สึกว่าคุณคงจะไม่มีความสุขอีกแน่ ๆ

แต่ถึงอย่างไร ผมยังคงเห็นได้ว่าผมมีความสุขมากขึ้นเมื่อผมแข่งขันในศาสนจักร ผมเริ่มฝันไปกิจกรรมศาสนจักร โดยหวังว่าจะพบการปลดปล่อยบางอย่างจากความหม่นหมองที่ควบคุมชีวิตผม แต่ความพยายามเพียงครั้ง ๆ กลาง ๆ ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ผมตั้งใจเรียนโดยหวังว่าจะทำให้ผมหันเหจากความว่างเปล่าที่ผมรู้สึก สิ่งนี้ช่วยให้ชั่วคราวแต่ไม่ให้คำตอบที่แท้จริง

หลังจากชวนเซไปมาและไม่ทราบจะไปไหน ผมตัดสินใจพักการเรียนและออกเดินทาง ผมเก็บเงินได้เล็กน้อยแต่ไม่พอใช้นาน ๆ ก่อนเดินทางผมตั้งใจว่าจะใช้ศรัทธาจริง ๆ สักครั้งและจ่ายส่วนสิบจากเงินที่เก็บออมได้ไม่มากนัก นี่ไม่ง่ายเลย ผมจะอยู่ไกลบ้าน และไม่นานจะต้องหมดตัว แต่ผมยังหวังว่ามีพระเจ้าเป็นเจ้าและรู้ว่าผมต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์

ผมเขียนเช็คจ่ายส่วนสิบ ส่งให้อธิการ เก็บพระคัมภีร์มอรมอนใส่กระเป๋า และออกเดินทาง ผมรู้สึกถึงความอบอุ่นของพระวิญญาณเกือบจะทันที ผมแปลกใจที่ความสงสัยและความเศร้าใจถูกแทนที่ด้วยความเข้าใจและการมองโลกในแง่ดี จากโศกนาฏกรรมไปวอชิงตัน ดี.ซี. สมาชิกศาสนจักรยื่นมือช่วยเหลือผม และที่สำคัญกว่านั้น ช่วยให้ผมพัฒนาศรัทธาและความปรารถนาอัน

ชอบธรรม ดูเหมือนว่าผมมีบ้านอยู่รอบตัว

ไม่นานหลังจากนั้น ผมรู้ว่าผมจะต้องตัดการเดินทางให้สั้นลง—ไม่ใช่เพราะขาดเงินแต่เพราะการเดินทางที่ดียิ่งกว่านั้นรอผมอยู่ เมื่อกลับถึงบ้านผมเข้าพบอธิการและประธานสแตค ด้วยความช่วยเหลือของพวกเขา ไม่นานผมก็ได้รับใช้พระเจ้าในฐานะผู้สอนศาสนา

เวลานี้ทุกครั้งที่ผมจ่ายส่วนสิบหรือพบกับผู้นำศาสนจักร ผมจะนึกถึง “จุดเริ่มต้น” ของการเปลี่ยนใจเลือกใส่ที่แท้จริงของผม ชีวิตผมลุ่ม ๆ ดอน ๆ นับจากนั้น แต่ผมพยายามรักษาความเข้มแข็งทางวิญญาณ ผมจะสำนึกคุณตลอดไปที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงยอมรับเงินบริจาคเล็ก ๆ น้อย ๆ ด้วยศรัทธาของผมและทรงกางพระพาดูแห่งความรักให้ผม ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

ทำลายไม่ได้

“เราไม่สามารถทำลายพระบัญญัติสิบประการได้ เราทำลายได้แต่ตัวเราเอง เมื่อเราทำผิดพระบัญญัติเหล่านั้น”

(เชซิล บี. เดอมิล, ผู้กำกับและผู้อำนวยการผลิตชาวอเมริกัน, “Commencement Address” [มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์, 31 พ.ค. 1957], 5; speeches.byu.edu.)

พรสำหรับ คุณแม่

โดย ชูชาน บาร์เรตต์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“เมื่อฐานะปุโรหิต ความจริงพื้นฟูกลับมา
พระเป็นเจ้ากล่าวหาต่อโลก อำนาจคืน
มาอีกครั้ง” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 60)

ปฐมวัยเล็กแล้ว ฐเป็นวัย 10 ขวบ กำลังมองหาผู้สอนศาสนา พวกเขาจะเดินกลับบ้านพร้อมกัน เอ็ดเดอร์ชานเซซกับเอ็ดเดอร์โรจาสสอนบทเรียนผู้สอนศาสนาให้ฐเป็นกับดิเอโกพี่ชาย พร้อมทั้งให้บัพติศมาและยืนยันเด็กทั้งสองคน ตอนนี้ฐเป็นคิดว่าผู้สอนศาสนาเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของเขา

ฐเป็นมองผ่านช่องกระจกของประตูห้องเรียนที่เปิดอยู่ พวกเขาอยู่ที่นั่น! แต่พวกเขากำลังทำอะไร เมื่อพวกเขาวางอยู่บนศีรษะชายคนหนึ่งในวอร์ด และดูเหมือนพวกเขากำลังกล่าวคำสวดอ้อนวอนเหมือนที่เคยทำตอนยืนยันฐเป็น

เมื่อพวกเขาออกจากห้อง ฐเป็นถามผู้สอนศาสนาว่า “คุณทำอะไรหรือครับ”

“เรากำลังให้พรฐานะปุโรหิตแก่บราเดอร์เมนโดซา” เอ็ดเดอร์ชานเซซตอบ “เหมือนการสวดอ้อนวอนพิเศษ และนั่นจะให้การปลอบโยน ช่วยให้คนบางคนรู้วิธีแก้ไขปัญหา หรือแม้กระทั่งรักษาคนเจ็บป่วย”

วันอาทิตย์ถัดมา ฐเป็นมองหาผู้สอนศาสนาหลังเลิกโบสถ์อีกครั้ง “คุณจะไปให้พรคุณแม่ผมที่บ้านได้ไหมครับ”

เขาถาม “ท่านปวดหลังมาก”

พวกเขารีบไปที่บ้านของรูเบน เอ็ดเดอร์ซานเซซกับเอ็ดเดอร์โรจาสคุยกับคุณแม่ของรูเบน เธอเป็นสมาชิกศาสนจักรแต่ไม่ได้ไปโบสถ์นานแล้ว

“เราทราบว่าคุณไม่สบาย ซิสเตอร์การ์เซีย” เอ็ดเดอร์โรจาสกล่าว

“ดิฉันปวดหลังมากมาหลายอาทิตย์แล้วค่ะ” เธอบอกพวกเขา “ดิฉันไปหาหมอหลาย

คน แต่พวกเขาไม่สามารถช่วยได้”

“รูเบนขอให้พวกเราทำให้พระฐานะปุโรหิตแก่คุณ” เอ็ดเดอร์ซานเซซบอก “คุณอยากให้เราทำอย่างนั้นไหมครับ”

“อ้อ ค่ะ เชิญค่ะ” คุณแม่ตอบ ขณะผู้สอนศาสนาวางมือบนศีรษะและให้พรคุณแม่ น้ำตาเธอไหลอาบแก้ม เมื่อพวกเขาให้พรจบ รูเบนกอดคุณแม่ “ผมรู้ว่าพระเจ้าช่วยคุณแม่ครับ” เขาบอกเธอ

สามวันต่อมาผู้สอนศาสนากลับมาว่าคุณแม่ของรูเบนรู้สึกอย่างไรบ้าง “ดิฉันมีความสุขมากที่ได้พบพวกคุณ” เธอบอก

พวกเขา “อาการปวดหลังเริ่มทุเลาลงหลังจากพวกคุณให้พร และตอนนี้ดิฉันหายปวด เป็นปกติทั้ง!”

“พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักษาคุณ ซิสเตอร์การ์เซีย” เอ็ดเดอร์ซานเซซกล่าว “และพระองค์ทรงยอมให้เราช่วยพระองค์โดยใช้อำนาจฐานะปุโรหิตให้พรคุณ”

วันอาทิตย์ถัดมา—และทุกวันอาทิตย์หลังจากนั้น—คุณแม่ไปโบสถ์กับรูเบนและดิเอโก เธอรู้ว่าพลังอำนาจของฐานะปุโรหิตมีจริง และรูเบนรู้เช่นกัน ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ฐานะปุโรหิตคืออะไร

ฐานะปุโรหิตคือสิทธิอำนาจที่จะกระทำในพระนามของพระบิดาบนสวรรค์ เด็กผู้ชายในศาสนจักรจะได้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเมื่อพวกเขามีค่าควรและอายุ 12 ปี พวกเขาจะได้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคเมื่อมีค่าควรและอายุ 18 ปี ตำแหน่งในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนได้แก่ มัคทายก ผู้สอน และปุโรหิต ตำแหน่งในฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคได้แก่ เอ็ดเดอร์ มหาปุโรหิต ผู้ประสาทพร สาวกเจ็ดสิบ และอัครสาวก

บางอย่างที่คุณดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนสามารถทำได้

เตรียมศีลระลึก (ผู้สอนและปุโรหิต) ให้พรศีลระลึก (ปุโรหิต) และส่งผ่าน (ทั้งหมด)
เป็นผู้สอนประจำบ้าน (ผู้สอนและปุโรหิต)
ให้บัพติศมา (ปุโรหิต)
รวบรวมเงินบริจาคอดอาหาร (มัคทายก ผู้สอน และปุโรหิต)
วางมือแต่งตั้งผู้อื่นในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน (ปุโรหิต)

บางอย่างที่คุณดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคสามารถทำได้

ทำทุกอย่างที่คุณดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนทำ รวมทั้ง:
ยืนยันสมาชิกศาสนจักรหลังจากบัพติศมา
ให้พรฐานะปุโรหิต
กำกับดูแลการประชุมต่าง ๆ ของศาสนจักรและให้การเรียก

โดย เอ็ลเดอร์นีล
แอล. แอนเดอร์เซ็น
แห่งโควรัม
อัครสาวกสิบสอง
สมาชิกโควรัมอัครสาวก
สิบสองเป็นพยานพิเศษของ
พระเยซูคริสต์

ฉันจะเป็นเหมือนผู้สอน ศาสนาได้อย่างไร เวลานี้

สวดอ้อนวอนขอวิธีแบ่งปัน
พระกิตติคุณ

สวดอ้อนวอนให้รู้ว่าท่าน
จะชวนใครมาโบสถ์

ถ้าท่านไม่ได้เป็นผู้สอนศาสนา
เต็มเวลาที่มิใช่ผู้สอนศาสนา
ติดสอยห้อยตาม ท่านก็ยังเป็นผู้สอน
ศาสนาในใจของท่านได้

สวดอ้อนวอนให้ผู้สอนศาสนา
เต็มเวลา

ชูแสงสว่างและเป็นแบบอย่าง
ของพระเยซู

จาก “นี่คือปาฏิหาริย์,” เลียโฮนา,
พ.ศ. 2013, 77–80.

โดย เอ็ดเดอร์
สก็อตต์ ดี. ไวทิงก์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ลูกแกะ คารวะ

“รามอบสันติสุขไว้กับ
พวกท่าน สันติสุขของเรา
ที่ให้กับท่าน” (ยอห์น 14:27)

เมื่อข้าพเจ้าอายุประมาณ
เจ็ดขวบ ประธานปฐมวัย
ต้องการช่วยให้เด็ก ๆ มีความ
คารวะมากขึ้นในปฐมวัยของเรา
เธอจึงทำบอร์ดขนาดใหญ่เป็นรูปลูกแกะ

เมื่อใดก็ตามที่เด็กคนหนึ่งแสดงความคารวะ
เธอจะติดสติ๊กเกอร์รูปลูกแกะไว้บนบอร์ดถัด
จากชื่อเด็กคนนั้น ข้าพเจ้าอยากได้สติ๊กเกอร์
ลูกแกะสักดวง วันหนึ่งในปฐมวัย ข้าพเจ้า
จึงนั่งกดดอกเจียบ ๆ และจ้องมองประธาน
ปฐมวัยเพื่อเธอจะสังเกตเห็นว่าข้าพเจ้า
กำลังแสดงความคารวะ เด็กผู้ชายที่ตัวสูง
กว่านั้นอยู่ข้างหน้าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงขยับ
ม้านั่งเพื่อให้เธอมองเห็น

ต่อจากนั้น ขณะข้าพเจ้านั่งเรียบร้อยอยู่
คนเล่นเปียโนก็เริ่มบรรเลงเพลงปฐมวัยอัน
ไพเราะเบา ๆ ขณะฟังเพลง ความรู้สึกสงบ

เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า และน้ำตาเริ่มไหลอาบ
แก้ม ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าทำไมจึงรู้สึกมีความสุข
และมีความสงบในใจ

หลังเลิกปฐมวัย ข้าพเจ้าบอกคุณแม่ว่า
รู้สึกอย่างไร ท่านบอกว่านั้นคือพระวิญญาณ
วันนั้นข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าพระวิญญาณเป็น
ความรู้สึกอย่างไร เมื่อใดก็ตามที่ข้าพเจ้า
ต้องตัดสินใจเรื่องสำคัญ และต้องการ
การนำทางจากพระวิญญาณ ข้าพเจ้าจะ
นึกถึงความรู้สึกสงบวันนั้น และข้าพเจ้า
จะจำได้ว่าพระวิญญาณตรัสกับข้าพเจ้า
อย่างไร ■

เพื่อนทั่วโลก

*Ciao, amici!**

จากการสัมภาษณ์โดย
เอมี เจน เลวิตต์

เมืองที่ท่านอยู่มีชื่อเล่นหรือไม่
เมืองที่ลอเรดานาอยู่บางครั้ง
เรียกว่าเมืองนิรันดร์ ลอเรดานา
อยู่ที่โรม อิตาลี เมืองประวัติศาสตร์
ที่สวยงามเมืองนี้มีสถานที่ที่น่าสนใจ
มากมายให้ไปเยือน เช่น โคลอสเซียม
และน้ำพุเทรวี่

ทุกเช้าวันไปโรงเรียน หลังจาก
อ่านพระคัมภีร์ด้วยกัน ลอเรดานา
กับครอบครัวจะรับประทานอาหารเช้า
(ปกติคือซีเรียลกับนม) จากนั้น
เธอจึงไปโรงเรียน เธอชอบ
วิชาศิลปะและคอมพิวเตอร์มาก
เป็นพิเศษ เมื่อกลับบ้าน
เธอชอบเล่นกับฟรานเชสโก
น้องชายของเธอ

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์
สหรัฐอเมริกา

* “สวัสดี เพื่อน ๆ” ในภาษาอิตาลี

ฉันชื่อ ลอเรดานา จากอิตาลี

คุณแม่อ่านพระคัมภีร์มอรมอนให้ฉันฟัง
ทุกคืนตั้งแต่ก่อนท่านเข้าร่วมศาสนจักร
เมื่อคุณแม่ตัดสินใจให้ผู้สอนศาสนา
สอนเราและฉันได้ยินพวกเขาอ่าน
พระคัมภีร์มอรมอน ฉันจึงจำได้

ในวันคริสต์มาสและอีสเตอร์ ฉันชอบ
นำของขวัญที่ฉันทำเองไปให้เพื่อน ๆ
และครอบครัว ฉันทำการ์ดเองและ
ทำกรอบรูปใส่รูปพิเศษ

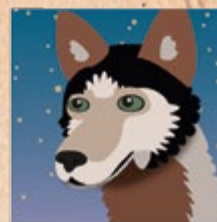

คุณแม่คุณแลสตรีสูงอายุ
คนหนึ่งชื่อแองเจลินา
บางครั้งในวันเสาร์ฉัน
จะเล่าเรื่องต่าง ๆ และ
ร้องเพลงปรัมพายให้
แองเจลินาฟัง ฉันชอบ
ช่วยแองเจลินาเพื่อน
ของฉัน

ครอบครัวฉันชอบไปทะเล ไปเที่ยว
สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์
ในโรม หรือไม่กี่เล่นด้วยกันที่
สนามเด็กเล่น

ฉันมักจะช่วยพ่อเลี้ยงทำ
pasta Amatriciana เป็นอาหารเย็น

ฉันชอบมองดูพระวิหาร

คุณแม่กับพ่อเลี้ยงวางแผนจะไปนิกใน
พระวิหารโรม อิตาลีหลังจากการอุทิศ
ฉันตื่นเต้นกับวันนั้นด้วย นั่นจะเป็น
วันพิเศษมากสำหรับครอบครัวเรา!

พร้อมออกเดินทาง!

กระเป๋าของลอเรดানাเต็มไปด้วยของบาง
อย่างที่เธอชอบเป็นพิเศษ ท่านจะเก็บของ
ชิ้นใดใส่กระเป๋าของท่าน

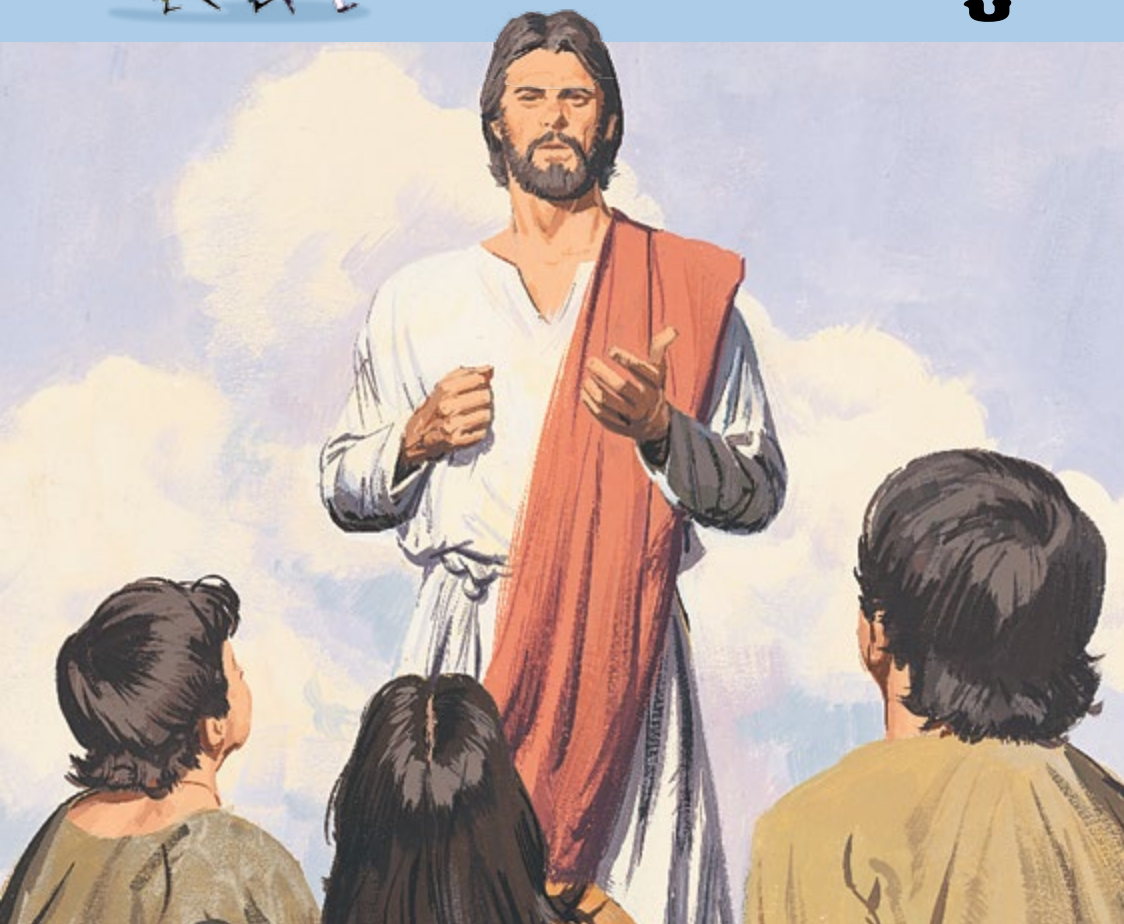
มัสซิโมจากอิตาลี

มัสซิโมสวมชุดฟุตบอล แต่ท่านสามารถสวมชุดไปโบสถ์หรือชุดประจำชาติอิตาลีให้เขาได้เช่นกัน หากวุ่นวายนี้ติดบนกระดาษแข็ง
ก่อนจะระบายสีและตัดออกมาเป็นชิ้น ๆ ■

ช่วยเหลือผู้อื่น

สิ่งที่พระเยซูทรงสอน

วันหนึ่งพระเยซูทรงสอนว่าเราควรทำอะไรเมื่อมีคนขอให้เราช่วย พระองค์ตรัสว่าเราควรทำหรือให้มากกว่าที่คนนั้นขอ หาดูว่าเหตุใดจึงเรียกว่า “ไปไมล์ที่สอง” โดยอ่านพระดำรัสของพระเยซูใน มัทธิว 5:40-42

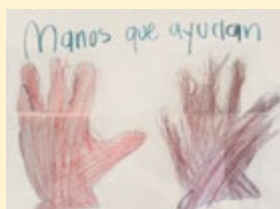

ทำตามพระเยซูวันนี้

คืนหนึ่งหนูกับพี่ชายและพี่สาวเริ่มทำความสะอาดบ้าน จากนั้นคุณพ่อก็มาบอกให้เข้านอน ตอนเช้าหนูตื่นขึ้นมาและคุณแม่พูดว่า “ขอบใจนะจ๊ะที่ช่วยทำความสะอาดบ้าน”
เอลิซาเบธ ซี. อายุ 8 ขวบ, แอลเบอร์ตา แคนาดา

ผมชอบช่วยคนอื่น เมื่อคุณแม่เข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ผมชอบไปกับท่านและช่วยท่าน “มือที่ช่วยเหลือ,” ลุยส์ เอ็น. อายุ 6 ขวบ, ชิวาวา เม็กซิโก

คำท้าทายของเดือนนี้:

☐

มองหาวิธีช่วยครูปฐมวัยของท่านระหว่างชั้นเรียน

☐

ช่วยน้องชายหรือน้องสาวทำงานบ้านหรือการบ้าน

☐

ทำให้คุณพ่อคุณแม่ประหลาดใจด้วยการทำความสะอาดห้องโดยไม่ต้องบอก

☐

ฉันท้าทายตนเองให้...

สร้างเสียงเพลง ในยุกันดา

นำเพลงต่อหน้าทุกคนอย่างนั้นหรือ?
จอร์จทำได้

โดย เดวิด ดิกสัน
นิตยสารศาสนจักร

เด็กหลายคนไม่ได้รับใช้ในการเรียกของ
ศาสนจักรก่อนจบจากปฐมวัย แต่จอร์จ
เอ็น. จากยุกันดา อายุเพียงห้าขวบ ได้รับ
เรียกเป็นผู้นำเพลงในสาขา
ผู้นำเพลงคือคนที่ยืนนำการร้องเพลง

ต่อหน้าทุกคนระหว่างการประชุมศีลระลึก
นั่นเป็นงานสำคัญ!

“ผมเคยประหม่อมากตอนอายุน้อยกว่า
นี้” จอร์จกล่าว แต่เมื่อเขาทำให้ดีที่สุดทุก
ครั้ง เขาพัฒนาขึ้นทุกอาทิตย์ ไม่นานเขา
ก็นำเพลงได้อย่างมั่นใจ

จอร์จมีความสุขกับการรับใช้ในการเรียก
ของเขา “ผมรู้สึกดี” เขาบอก “ผมรู้สึก
เหมือนพระวิญญาณอยู่ในห้อง”

ดนตรีเป็นส่วนสำคัญในชีวิต
จอร์จ เขาเล่นเปียโนและกีตาร์
ด้วย จอร์จมาจากครอบครัว
ดนตรี นั่นช่วยแน่นอน ทุกคน
ในครอบครัวเขาชอบร้องเพลง

ด้วยกัน—จอร์จ พ่อแม่ พี่สาวน้องสาวทั้งหก
และน้องชายหนึ่งคน ชื่อของเด็ก ๆ ตั้งแต่
คนโตสุดถึงคนเล็กสุดคือ โรซาลินาห์ มิเรียม
แนนซี แอชลีย์ จอร์จ ซายิน โอโนดาห์
และกิเดียน เพลงโปรดที่พวกเขาร้องใน
ครอบครัวคือ “การสวดอ้อนวอนของเด็ก ๆ”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 6)

ตอนนี้จอร์จอายุ 12 ปี เขาไม่ว่างในช่วง
การประชุมศีลระลึกเมื่อเขาช่วยส่งผ่านศีล
ระลึก กิเดียนน้องชายวัย 5 ขวบของเขาจึง
ช่วยนำเพลงในบางครั้ง จอร์จสอนกิเดียน
นำเพลง

สองพี่น้องยิ้มอย่างมีความสุขเมื่อพวกเขา
นำเพลง พวกเขารู้ว่ากำลังช่วยนำพระ-
วิญญาณเข้ามาในการประชุม ■

ภาพถ่ายเอื้อเฟื้อโดย คาร์ล และโบริน เบคเคิล; ภาพประกอบโดย พิลลิส ลูซ และ แบรดลีย์ คลาร์ก

เกี่ยวกับจอร์จ

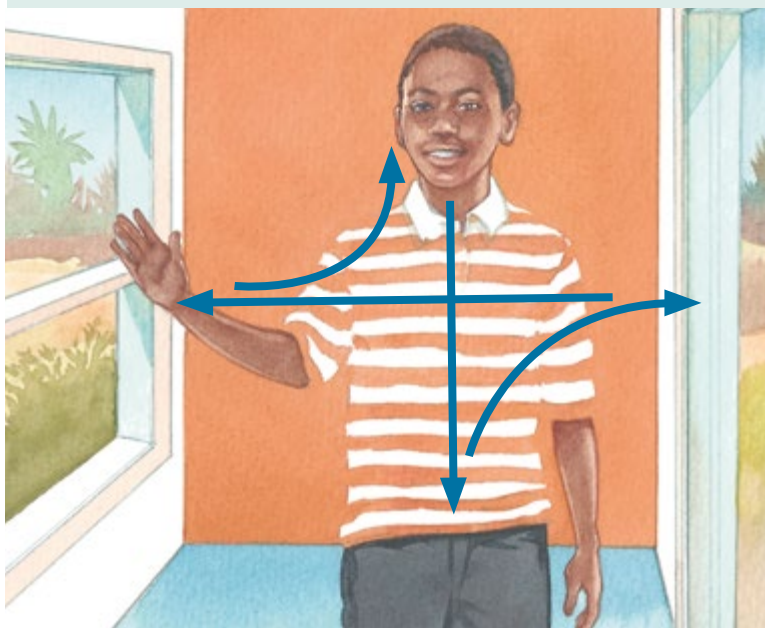
- นอกจากดนตรีแล้ว งานอดิเรกอย่างหนึ่งของจอร์จคือเล่นฟุตบอล
- อาหารโปรดของเขาคือข้าว มันเทศ และถั่ว
- วิชาโปรดที่โรงเรียนคือภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์
- จอร์จชอบเล่นเกมกระดานกับครอบครัว เช่นกัน เกมกระดานที่เขาชอบเป็นพิเศษเรียกว่า Scattergories

วิธีนำเพลง

ท่านสามารถฝึกนำเพลงได้เช่นกัน! ต่อไปนี้เป็นวิธีนำเพลง “เรื่องในพระคัมภีร์มอรมอน” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 62)

1. ดูเลขสองตัวที่อยู่ต้นเพลง เลขตัวบนจะบอกว่าแต่ละห้องหรือแต่ละส่วนย่อยในเพลงมีกี่จังหวะ เพลงนี้หนึ่งห้องมีสี่จังหวะ
2. ยกมือในท่าผ่อนคลายสบายๆ นิ้วชิดกัน
 อดมือลง
 ชยับมือไปทางซ้าย
 ชยับมือไปทางขวา
 ยกมือขึ้น
3. ทำซ้ำแบบเดิมทุกห้องของเพลงนี้
4. ฝึกต่อไป และไม่นานท่านจะพร้อมนำเพลงนี้สำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว!

ศาสนพิธีฐานะปุโรหิต และ งานพระวิหารเป็นพรแก่ครอบครัวของฉัน

โดย เจนนิเฟอร์ แมตติย์

คาร์ลวิ่งไปตามท่าเรือ ตื่นเต้นที่ได้เจอคุณพ่อ คุณพ่อของคาร์ลเป็นชาวประมง และคาร์ลมักจะวิ่งมาหาท่านที่เรือตอนท่านเลิกงาน

“เร็วครับ คุณพ่อ!” คาร์ลเรียก “ผมอยากให้คุณพ่อดูรูปที่ผมวาดให้วันนี้ครับ!”

“เยี่ยมเลย!” พ่อพูด “แต่พ่อต้องผูกเรือก่อน”

คาร์ลมองดูพ่อค่อย ๆ ผูกเรือด้วยเชือกเส้นใหญ่ล่ามไว้กับท่าเรือ “ทำไมต้องผูก

แน่นขนาดนั้นครับ” คาร์ลถามขณะพ่อดึงเชือกเป็นปมใหญ่

พ่อชี้ให้ดูเรือบนฝั่งซึ่งมีรอยทะเลที่ท้องเรือ “เรือลำนั้นผูกไว้ไม่ดี ตอนเกิดพายุคราวก่อนเรือหลุดไปชนกับหิน”

คาร์ลทำตาโต

“ลูกพอนึกออกไหมว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงใช้อะไรช่วยให้เราผูกติดอยู่กับพระองค์เพื่อให้เราปลอดภัย” พ่อถาม

“พระคัมภีร์หรือเปล่าครับ” คาร์ลเดา

“ถูกต้อง” พ่อบอก “พระองค์ประทานศาสนพิธีฐานะปุโรหิตให้เราด้วย เช่น บัพติศมาและศีลระลึก พ่อกับแม่แต่งงานกันในพระวิหารเพื่อจะผูกครอบครัวเราไว้ด้วยกันชั่ววันนิรันดร์”

คาร์ลจับเชือกและช่วยพ่อดึงเชือกครั้งสุดท้าย “เราผูกปมแน่นหมดทุกปมแล้ว!” ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

พระคัมภีร์และเพลง

- มัทธิว 18:18
- “ฉันชอบมองดูพระวิหาร”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 99)

แนวคิดสำหรับการพูดคุย ในครอบครัว

ครอบครัวท่านอาจจะอ่าน มัทธิว 18:18 และพูดคุยกันว่าการ “ผูก [บางอย่าง] ในสวรรค์” หมายถึงอะไร ท่านอาจจะใช้เชือกยาวหนึ่งเส้นผลิตกันผูกปมในเชือกเส้นนั้นและบอกว่าศาสนพิธีฐานะปุโรหิตเป็นพรแก่ชีวิตท่านอย่างไร

การให้พรทารก

การให้พรทารก

การแต่งงานในพระวิหาร

บัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัว

บัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัว

การแต่งงานในพระวิหาร

การให้พรผู้ป่วย

ศีลระลึก

การยืนยัน

การให้พรผู้ป่วย

ศีลระลึก

การยืนยัน

เชื่อมสัมพันธ์กับพระบิดาบนสวรรค์อยู่เสมอ
 ดึงหน้านี้ออก ทากาวติดกับกระดาษสีแผ่นหนึ่ง ตัดการ์ดออกและ
 วางคว่ำบนโต๊ะหรือพื้น ผลัดกันพลิกการ์ดสองใบเพื่อหาให้ตรงคู่
 เมื่อมีคนจับคู่ได้ ให้เขาบอกว่าศาสนพิธีที่เห็นในการ์ดช่วยให้เรา
 อยู่ใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์อย่างไร

หน้าใหม่ของหนู

เมรารี ซี. อายุ 11 ขวบ, เอลซัลวาดอร์

ผู้สอนศาสนา, โดย มาเรีย คลารา เอ.
อายุ 9 ขวบ, บราซิล

เปาโลกับคาร์โล ดี. อายุ 10 ขวบจากฟิลิปปินส์ เป็นพี่น้องฝาแฝด พวกเขาอยากมีอายุมากพอจะได้รับ ฐานะบุโรหิตและส่งผ่านศีลระลึก พวกเขาชอบสอน คนอื่นๆ เกี่ยวกับพระกิตติคุณและกำลังเตรียมรับใช้ งานเผยแผ่ คาร์โลบอกทุกคนที่เขารู้จักเกี่ยวกับศาสนา พยากรณ์ที่มีชีวิต เปาโลชอบพบพระคัมภีร์มอรมอน ไปโรงเรียนและอ่านกับเพื่อนร่วมชั้น พวกเขาว่าการ อ่านพระคัมภีร์ทุกวันและการไปโบสถ์วันอาทิตย์ เป็นสิ่งสำคัญ คาร์โลกับเปาโลพูดสองภาษาได้ คล่องแคล่ว—ตากาล็อกกับฮิลอกาโน—พวกเขา กำลัง เรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียน พวกเขาชอบเล่น บาสเกตบอลกับเพื่อน ๆ

วันหนึ่งที่โรงเรียนเพื่อนๆ ทำผมให้ตะโกนคำไม่สุภาพในห้องเรียนที่ไม่มี ใครอยู่ เมื่อผมบอกว่าไม่ พวกเขาก็ล้อและหัวเราะเยาะผม จากนั้นผม บอกว่าได้ ผมพูดคำนั้นเบาๆ และเร็วมาก แล้วผมก็เสียใจมากกับสิ่งที่ ทำ คินนั้นผมสวดอ้อนวอนสุดใจและกลับใจจากการพูดไม่ดี ผมรู้ว่าผม สามารถหันไปพึ่งพระบิดาบนสวรรค์ได้เสมอเพื่อให้รู้ว่าอะไรถูกต้อง และ ถ้าบางอย่างไม่ถูกต้อง ผมจะตอบปฏิเสธ ถึงแม้เพื่อนๆ จะบอกให้ทำ ก็ตาม ผมขอพระทัยสำหรับการกลับใจ!

พาโอลา แอล. อายุ 10 ขวบ, เม็กซิโก

พากเพียรเป็นเหมือนพระเยซู

ที่โรงเรียนของผม เราเตรียมจัดกิจกรรมครั้งใหญ่ เรียกว่า Festidanza ตั้งแต่ต้นปี กิจกรรมน่าจะ จัดวันเสาร์เหมือนทุกปี แต่แล้ววันหนึ่งผู้อำนวยการ โรงเรียนประกาศว่าจะเปลี่ยนเป็นวันอาทิตย์ ผมบอกคุณแม่ว่าเราจะไป โบสถ์วันอาทิตย์ และผมมี ความสุขที่ได้ให้เกียรติวัน สะบาโต

อิไซัส อาร์. อายุ 6 ขวบ, เปรู

หนูรักหมวดเด็กใน เลียโฮนา เพราะหลายเรื่อง
ช่วยให้หนูเรียนรู้เกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์ หนูมัก
จะขอให้คุณแม่อ่านให้ฟัง หนูชอบภาพปริศนา เขา
วงกต ภาพวาด และเรื่องเล่า หนูชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ
ในปฐมวัย หนูรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักหนู
และพระองค์ทรงรักคุณเช่นกัน หนูพยายามระลึกถึง
พระองค์เสมอและเลือกสิ่งที่ดีต้อง
โจเซลีน ซี. อายุ 4 ขวบ, นิการากัว

ประสบการณ์ที่ดีที่สุดในชีวิตผมคือวันที่ผมรับบัพ-
ติศมา คุณแม่สอนผมว่าเมื่อรับบัพติศมาแล้วผม
จะต้องรับผิดชอบการกระทำทั้งหมดของผม วันนั้น
มาถึง ผมกับคุณพ่อสวมชุดขาว ผมกลัวมาก แต่
เมื่อผมจับมือคุณพ่อลงไปในอ่าง ผมรู้ว่าทุกอย่างจะ
ราบรื่น เมื่อคุณพ่อกล่าวคำสวดอ้อนวอนบัพติศมา
และวางผมลงได้ น้ำ ผมรู้สึกถึงสิ่งสวยงามในใจผม
ที่อธิบายได้ยาก จากนั้นผมได้รับการยืนยันและ
รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมมี
ความสุขมากที่ผมได้รับบัพติศมา พระเยซูคริสต์
ทรงเป็นแบบอย่างสำหรับผม และผมกำลังเป็น
แบบอย่างสำหรับน้องชายผม ผมรู้ว่าพระเยซู
คริสต์ทรงพระชนม์และทรงรักเรา
ริชาร์ด เอช. อายุ 8 ขวบ, กัวเตมาลา

ซานเตียโกและไคโรน้องชาย

ตั้งแต่เด็กผมอยากได้รับฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน
เมื่อผมมีฐานะปุโรหิต ผมจะสามารถส่งผ่านศีล
ระลึก และประตูประวิหารจะเปิดให้ผม นับเป็น
สิทธิพิเศษอย่างยิ่งที่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร
ที่ได้รับการฟื้นฟู ผมทราบว่าพระกิตติคุณเป็น
ความจริง ไม่นานผมจะออกจากปฐมวัยที่ผม
เรียนรู้มากมายและไปร่วมกับกองทัพเยาวชนใน
เยาวชนชาย

ซานเตียโก พี. อายุ 11 ขวบ, เอกวาดอร์

“และสัปดาห์หนึ่งปรากฏต่อข้าพเจ้า,
เสื้อคลุมของท่านยาวที่สุดเท่าที่
ข้าพเจ้าเคยเห็น. ชื่อของท่าน
คือโมโรไน.” (ดู โจเซฟ
สมิธ—ประวัติ 1:30–33)
เอरिक เอช. อายุ 9 ขวบ, เม็กซิโก

อากัสตินา บี. อายุ 10 ขวบ, อาร์เจนตินา

มาเรียเนลลา บี. อายุ 7 ขวบ, อาร์เจนตินา

แบ่งปันกับ เลียโฮนา

ท่านสามารถส่งภาพวาด รูปถ่าย หรือประสบการณ์มาทางออนไลน์ที่
liahona.lds.org หรืออีเมลถึง liahona@ldschurch.org เขียนตรงบรรทัด
ชื่อเรื่องว่า “Our Page” หรือส่งไปรษณีย์ไปตามที่อยู่หน้า 3

การส่งแต่ละครั้งต้องระบุชื่อนามสกุล เพศ และอายุของเด็กพร้อมชื่อ
ผู้ปกครอง วอร์ดหรือสาขา เขตหรือท้องถิ่น และคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์
อักษรของผู้ปกครองให้ใช้ภาพถ่ายของเด็กและสิ่งที่ส่งมา (ส่งทางอีเมลได้)
กรุณาอย่าวาดภาพพระผู้ช่วยให้รอดส่งมา อาจมีการแก้ไขความยาวหรือ
ความชัดเจนของผลงาน

ความคิดที่ฉลาดของวิลล์

โดย สันน์ กรีนเวย์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

วิลล์อยากได้ภาพพระ-
วิหาร เขาอยากวาง
ภาพนั้นไว้ในห้องนอน
เขาได้ยื่นศาลาพยาบาลบอก
ว่าอยากให้ทุกคนมีภาพ
พระวิหาร

“คุณแม่ครับ ภาพ
พระวิหารของผมได้
หรือยังครับ” วิลล์
ถาม

“ยังเลยลูก” แม่
ตอบ เธอกำลัง
ง่วนอยู่กับการดูแลลูก
น้อยคนใหม่

“โอเคครับ” วิลล์พูด
วิลล์รักพระวิหาร เขารู้ว่า
พระวิหารเป็นสถานที่พิเศษ
ที่จะฉีกกรอบครัวไว้ด้วยกัน
วิลล์รู้สึกเสียใจเล็กน้อย

คุณแม่ไม่ว่างเลย เขาจะมีภาพ
พระวิหารได้อย่างไร

แล้ววิลล์ก็เกิดความคิดดี ๆ
เขาไม่จำเป็นต้องรอคุณแม่!

วิลล์วิ่งไปหาสี่เท้ากับ
กระดาด จากนั้นก็นั่งโต๊ะ
และเริ่มวาด

หลังจากวาดอยู่นาน
วิลล์ก็วางสี่เท้า วัง
เข้าไปในครัว ชูภาพ
วาดให้แม่ดู

“ภาพพระวิหารสวย

จังลูก” แม่บอก

“เอาไปแขวนในห้องนอนของ
ผมกันเถอะครับ” วิลล์ยิ้มบอก

“นั่นเป็นความคิดที่ดีจัง!”

แม่พูด ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา

พลังของ เมื่อ

โดย เคลลี หลุยส์ อูรารี

ความเจ็บป่วยของสามีดิฉันเกิดขึ้นกะทันหัน เช้าวันหนึ่งเขากำลังตัดหญ้า และเหตุการณ์ถัดมาที่เราารู้คือเขาล้มป่วย วันรุ่งขึ้นเขาต้องใช้เครื่องช่วยชีวิต เมื่อเราย้ายจากห้องฉุกเฉินมาเข้าห้องผ่าตัด แพทย์คนหนึ่งพูดถึงว่าจะเป็นอย่างไร หากคณะแพทย์สามารถรักษาชีวิตเขาได้

เพราะเขาป่วยด้วยโรคที่พบน้อยมาก เขาจึงมีโอกาสรอดชีวิตน้อยเต็มที่ ดิฉันแทบไม่เชื่อว่าเหตุการณ์จะเกิดขึ้นแบบขนาดนี้ ดิฉันรู้สึกสิ้นหวัง

ขอพระทัยที่ปีแอร์ผ่านการผ่าตัดครั้งแรกและเข้าไปอยู่ในหน่วยอภิบาล (ไอซียู) จะมีถนนยาวไกลอยู่ข้างหน้าแต่โอกาสของเขาขึ้นอยู่กับแต่ละชั่วโมงที่ผ่านไป พยาบาลคนแรกในหลาย ๆ คนพูดกับดิฉันตอนเข้าหลังจากการผ่าตัดครั้งแรก เธอพูดถึงว่าจะเป็นอย่างไร เมื่อปีแอร์อยู่รอดจนถึงการรักษาขั้นต่อไป ดิฉันจะงัดกับผลของคำพูดนั้น มีความหวังในการพูดถึง เมื่อมากยิ่งขึ้นกว่า หาก—เพราะคำนี้สื่อความมั่นใจ ความคาดหวัง ดิฉันขอบคุณเธอสำหรับคำพูดน่าฟังเช่นนั้น และเธอยิ้มอย่างเข้าใจ

ปีแอร์ได้รับพรฐานะปุโรหิตหลายครั้งซึ่งให้กำลังใจอย่างมาก เราจำเป็นต้องมองหาพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตเรา เนื่องจากอิทธิพลของพระองค์ไม่ใช่เรื่องของ หาก แต่เป็นเรื่องของ เมื่อ ทุกครั้งที่สุขภาพของปีแอร์อยู่ในอันตราย ดิฉันเตือนเขาให้นึกถึงพรและบอกว่าเราต้องแสดงศรัทธาของเราในพระเจ้า นี่เป็น

*เรารู้ว่าต้องมองหา
พระหัตถ์ของพระเจ้า
ในชีวิตเรา เนื่องจาก
อิทธิพลของพระองค์
ไม่ใช่เรื่องของ หาก
แต่เป็นเรื่องของ เมื่อ*

การเดินทางอันศักดิ์สิทธิ์ และแต่ละวันเป็นของประทาน

ความหวังของ เมื่อ ทำให้เรามองในแง่ดี แต่สถานการณ์เลวร้ายมากในการเดินทาง 18 วันนี้ ระหว่างการผ่าตัดครั้งที่เจ็ด แพทย์ต่างเห็นว่าโรคลูกลามมากแล้ว คณะแพทย์แสดงความเสียใจขณะบอกดิฉันว่าปีแอร์จะอยู่ไม่พ้นคืนนี้

ดิฉันได้อยู่กับคืนวันจันทร์ขณะที่เขาเดินทางผ่านม่าน เราได้รับพรที่ลูกคนเดียวของเขาจากการแต่งงานครั้งก่อนโทรศัพท์มาแสดงความรักต่อพ่อ ปีแอร์จากไปอย่างสงบ

หลายสัปดาห์ต่อมา ข้างหลุมศพของเขามีถ้อยคำปลอบโยนจาก โมไซยาห์ 2:41: “ให้ท่านพิจารณาถึงสภาพอันเป็นพรและเป็นสุขของคนที่รักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า. เพราะเหตุเกิด, ... หาก พวกเขา ยืนหยัดอย่างซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้ว พวกเขาจะได้รับเข้าสู่สวรรค์, เพื่อโดยการนั้นพวกเขาจะพำนักอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าในสภาพแห่งความสุขอันไม่รู้จบ” (เน้นตัวเอน)

ดิฉันกับปีแอร์ปักใจเชื่อเสมอว่า หาก ในพระคัมภีร์ข้อนี้จะ เป็น เมื่อ สำหรับเรา เรารู้ว่าโดยการยึดมั่นพันธสัญญา เราจะได้อยู่ด้วยกันอีกครั้ง—คำถามเพียงแต่ว่า เมื่อใด เราวางใจในแผนของพระเจ้าเกี่ยวกับครอบครัวนิรันดร์และชีวิตนิรันดร์ นั่นคือพลังของ เมื่อ ที่ทำให้เรายังคงก้าวต่อไป ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในบริติชโคลัมเบีย แคนาดา

กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์

กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์รักธรรมชาติมาตั้งแต่เด็ก ต้นวอลนัทที่ท่านปลูกสมัยเด็กใช้สร้างแท่นพุดสำหรับ **ศูนย์ประชุมใหญ่** กอร์ดอนมักเปรียบเทียบความรักของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดกับ**ดาวเหนือ** ดาวนำทางที่ท่านรู้จักตั้งแต่เด็ก ท่านเดินทางมากกว่าสองล้านไมล์ (3.2 ล้านกิโลเมตร) ขณะรับใช้ในศาสนจักร **ดาวเทียม**ถ่ายทอดประจักษ์พยานของท่านไปทั่วโลก พระวิหารมากกว่า 70 แห่งได้รับการอุทิศขณะที่ท่านเป็นประธานศาสนจักร รวมทั้ง **พระวิหารนอวู อิลลินอยส์** ที่สร้างขึ้นใหม่

อื่น ๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

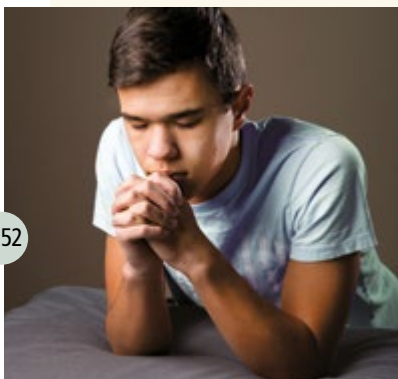
เดินตามเส้นทางแห่ง

ความสุข

อธิการเจราลด์ คอสเซสสอนหลักธรรมสามข้อ
ที่จะช่วยท่านควบคุมความสุขของท่านได้ ไม่ว่า
สภาวะการณ์ของท่านจะเป็นเช่นไร

น. 42

สำหรับเยาวชน

น. 52

จะอย่างไรถ้าฉัน
ไม่รู้ถึง **การเผาไหม้**
ใน **ทรวงอก**

อย่ากังวล มีมากกว่าหนึ่งวิธีให้รู้สึก
ถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์

สำหรับเด็ก

ความติดที่ตลาดของวิลล์

ต้องการแขวนภาพพระวิหาร
ในบ้านของท่านไหม?

น. 78

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

